

NAJBOLJŠI ČASOPIS = NAJČA

N n A a J j Č č A a

NAJČA, glasilo Osnovne šole Grm, Novo mesto
Letnik XXII, februar 2012, št. 1, 2

FOTO: T. D.

FOTO: E. K.

FOTO: E. K.

IZ VSEBINE:

Intervju z ravnateljico Sonjo Simčič /// str. 2

Naša šola praznuje 40 let /// str. 5

Intervju z Nejcem Gazvodo /// str. 8

Spomini, spomini /// str. 11

Intervju z Matjažem Smodišem /// str. 15

Grmsko srečanje /// str. 17

Film, film, film /// str. 20

Evropski projekt /// str. 27

Finale ekipnega atletskega prvenstva /// str. 42

Mala Najča /// str. 46

English pages /// str. 82

POZDRAVLJENI, GRMČANI IN GRMČANKE!

Pa smo končno dočakali prvo številko Najče v tem jubilejnim, štiridesetem grmskem šolskem letu! Novinarke, učitelji in učenci ter naša mentorica Jerica Eržek smo se trudili po svojih najboljših močeh, da bi bila Najča še vedno NAJ ČAsopis.

Tema te Najče so praznovanja, ki so del našega življenja. Praznujemo rojstne dneve, državne praznike, obletnice, novo leto, božič ... Lepo je, ko se zbere celotna družina, sorodniki, prijatelji in skupaj obeležimo nek poseben dogodek.

To šolsko leto je praznično tudi za našo šolo, ki praznuje že svoj 40. rojstni dan. V ta namen smo posneli film s sedanjimi in bivšimi učenci šole, s katerim se bo šola predstavljala v javnosti tudi v prihodnjih letih, obnovljena je bila telovadnica, dobili smo nov znak šole, imeli smo slavnostno akademijo in Grmsko srečanje, naš pevski zbor je nastopil v Cankarjevem domu, v okviru projekta Comenius so nas obiskali učenci in učitelji iz več držav ...

Seveda smo vse to dogajanje budno spremljali tudi novinarji in vse zapisali ter fotografirali. Predstavili smo vam tudi dva uspešna grmčana – Nejc Gazvodo in Matjaža Smodiša, z učitelji obujali spomine na Grm, učence, učitelje in starše povprašali o praznovanjih, se veselili uspehov naših športnikov in pevskega zbora ... Seveda pa smo ohranili tudi stalne rubrike.

Želim vam veliko uživanja v branju in čim bolj uspešno leto 2012!

Tara Pleško, 8. b,
glavna urednica Najče

INTERVJU Z RAVNATELJICO SONJO SIMČIČ

Ga. Simčič poučuje na OŠ Grm, že odkar je imela šola le 7 let. Začela je z učiteljsko kariero in se z leti povzpela na ravnateljski stolček. Zaupala nam je, kakšna je bila šola nekaj desetletij nazaj, kaj se bo z njo zgodilo v prihodnosti in še mnogo več.

1. Naša šola letos praznuje štirideset let. Kaj to zanjo pomeni?

V štiridesetih letih je postala prepoznavna po svoji kakovosti dela tako v ožjem kot v širšem okolju. Glede tega je še mlada. Se je pa v tem času postarala stavba, ki je potrebna temeljite prenove.

2. Pred štiridesetimi leti je bila šola zagotovo drugačna ...

Šola je bila takrat nekaj posebnega. Njene stene so bile sive, betonske, ampak to je bilo takrat lepo. Tla so bila obložena z zelenim tapisonom, ki je bil v tistih časih modni hit. In seveda - imela je bazen, ki je še vedno edini v Novem mestu, pa fonolaboratorij.

3. Kakšna se Vam zdi naša šola? Ste ponosni nanjo in zakaj?

Seveda sem ponosna. Vsi na šoli trdo delamo in rezultati so vidni. Naša usmeritev je razvijanje vaše

sem odgovorna za delo vseh ljudi na šoli – od prehrane, vzdrževanja zgradbe, čistoče, dela učiteljev, finančnega poslovanja.

6. Najbrž Vas na poučevanje vežejo tako lepi kot manj lepi spomini ...

Učila sem (in še) izredno rada. V razredu sem vedno delala z vso svojo energijo. Če je nisem imela

ob vstopu v razred, sem jo prejela od otrok. Z disciplino učencev nisem imela težav, ker sem v razred stopala pripravljena, upoštevala dogovore in bila dosledna. Do vseh. Nisem popuščala pri ocenah in sem

ustvarjalnosti, kritičnega mišljenja, doseganja znanja, na katerem boste lahko gradili naprej. Mislim, da naši učitelji to dobro opravljajo. Skrbimo pa tudi za dobro počutje, za dobro hrano, učilnice so dobro opremljene, imate kotičke za klepete, čitalnico za preživljanje prostih trenutkov, veliko krožkov, v projektih lahko delate malo drugače...

In ko berem o današnji mladini, ki naj bi bila nemotivirana, nasilna..., v teh opisih ne vidim vas. Na šoli je red, zelo redke primere nasilja in uničevanja imamo. Ker sem na šoli že triintrideset let, vem, da je bilo tega včasih veliko več. In to me seveda radosti. Je rezultat dobrega dela vseh zaposlenih.

4. Se naši šoli v bližnji prihodnosti obetajo kakšne spremembe oziroma novosti?

Vsebinsko bo nekaj novosti prinesel nov Zakon o osnovni šoli, a še ne prihodnje leto. Drugače pa upam, da bomo dobili nova okna in izolacijo,

da vas pozimi ne bo zeblo, poleti pa ne bo tako nezno vroče.

5. Na Grmu ste začeli delati kot učiteljica slovenščine, nato pa ste postali ravnateljica. Kaj je v delu drugače, odkar ste ravnateljica?

Bistvena razlika je v odgovornosti – ko sem bila učiteljica, sem bila odgovorna le za svoje delo, sedaj

FOTO: E. K.

bila kar stroga. Moji odmori, proste ure, večeri in noči so bili namenjeni popravljanju. Ogromno nalog, spisov, narekov sem popravila, ne samo toliko, kot je bilo predpisano. In ni lepšega, ko po letih srečam nekdanjega učenca in slišim, da je to delo obrodilo sadove. To je največja nagrada.

Neprijetni spomin??? Iz poučevanja? Ga ni. Lažje bi ga našla s področja ravnateljstva.

7. Se morda spominjate kakšne anekdote (iz Vaših učiteljskih ali ravnateljskih dni)?

Nekoč davno sem sklenila, da si bom zapisovala anekdote, ki se dogajajo, pa tega nisem udejanjila. In sedaj se ne spomnim nič pametnega. Pa smo se velikokrat nasmejali in se še.

8. Predstavljajte si, da imate v rokah čarobno paličico, njeni čarobni učinki pa so namenjeni le OŠ Grm. Kako bi jo uporabili?

Na vse obraze bi naselila nasmeh zadovoljstva – od vseh zaposlenih do učencev in staršev. Kajti ti nasmehi bi pomenili, da imamo dobre pogoje za delo, da starši opazijo naše dobro delo, da se učenci v šoli počutijo dobro, da učitelji radi prihajajo v službo. Ali ni to največ, kar si lahko želimo?

MAMA: "Jure, kako si lahko spet dobil nezadostno?"
 JURE: "Preprosto. Učiteljica je spet spraševala!"

PROFESOR ŠTUDENTU PRED IZPITOM:
 "Videti ste zelo živčni. Vas je strah mojih vprašanj?"
 ŠTUDENT: "Ne, strah me je mojih odgovorov."

NAŠA ŠOLA PRAZNUJE 40 LET

ANKETA OB SLAVNOSTNI AKADEMIJI OB 40- LETNICI ŠOLE

V četrtek, 8. decembra, je bila v avli OŠ Grm svečana akademija ob 40-letnici šole. Gledalci so lahko prisluhnili pevskim zborom, ki so se pod vodstvom zborovodkinje Sonje Čibej predstavili z bogatim repertoarjem. Več kot 150-članskemu združenemu pevskeму zboru učencev se je priključil tudi učiteljski pevski zbor; k mogočnosti zvoka pa je gotovo prispeval tudi Pihalni orkester Trebnje z dirigentom Primožem Kravcarjem, ki je spremljal pevce.

Zbrane so na začetku prireditve pozdravili slavnostni govorniki: župan Mestne občine Novo mesto, g. Alojzij Muhič, dr. Stanka Preskar, direktorica novomeške območne enote Zavoda Republike Slovenije za šolstvo, koordinatorica projekta Comenius Rosanna Sorrentino ter ravnateljica OŠ Grm Sonja Simčič. Na koncu so si gostje lahko ogledali še film *Za vsakim grmom ne raste grmčan*.

FOTO: T. D.

Naju pa je zanimalo, kakšna se je gostom zdela prireditev ob 40-letnici šole. Vsi so bili navdušeni, saj se jim je zdela prireditev zanimiva in je poudarjala vrhunskost naše šole. Povprašali sva jih tudi, kaj želijo naši šoli v prihodnjih 40-ih letih.

FOTO: E. K.

Marjan Špillar, nekdanji ravnatelj naše šole

Zelo sem vesel, da sem spet prišel na šolo, na kateri sem bil 22 let in imam nanjo izredno lepe spomine. Mislim, da sem z velikim užitkom vodil ta kolektiv, ker sem videl, da je ustvarjalnost teh učiteljev na visoki ravni. Veliko od njih sem tudi sam prosil, da pridejo na šolo, recimo Moškonovo itn. Ne more biti dobre šole brez dobrih učiteljev. Spoznal sem, da so dobra šola starši, učenci, učitelji, pa tudi snažilke, kuharice in hišniki. Vsa ta področja naredijo šolo uspešno

Naši šoli za naslednjih 40 let želim, da bi nadaljevala s takim zanosom in dobro voljo, da bom videl, da v šoli uživata vsi – učenci, starši, učitelji in drugi delavci šole – ter se zavedate, da ste nekaj naredili. Tiste učence, ki so v življenju uspeli, smo videli danes v šolskem filmu, ki je dokaz, da smo ena najboljših šol v Sloveniji.

FOTO: E. K.

Želim, da bi se vaše delo nadaljevalo kot do sedaj in da bomo imeli čim več skupnih srečanj. Čestitam vsem.

Olga Golob, nekdanja pomočnica ravnateljica

Bila sem zelo ganjena, saj se je čas, ko sem bila na šoli, zgostil v ta trenutek. Tako so se mi vrnil vsi spomini od takrat, ko sem bila tu na šoli. Ko sem danes gledala tiste otroke na odru, so se mi zdeli kot naši učenci včasih. In to, da sem se vrnila v tiste čase, pove, kako ste dobri. Kako znate še vedno kot grmčani dati vse od sebe, skozi nasmejana usta, skozi nasmejane oči in z dobro besedo. To je tisto, kar grmčani potrebujejo. Saj so vmes težki trenutki, pa zamere, pa

včasih prepiri. Vse tisto, kar pa nas povezuje, je dobro. To, da delamo skupaj, je zelo pomembno. Nič sami. Skupaj.

Naši šoli za naslednjih 40 let želim, da še naprej tako lepo raste, saj je zdaj v najlepših letih. Kar se lahko naredi, se lahko naredi še boljše in na drug, boljši način. Z drugimi učenci, z učitelji, ki bodo še prišli, in s časom, kajti s časom se šola spreminja. Šolo spreminjajo učenci učitelji, kljub temu pa bo Grm vedno dober. Grm bo vedno Grm, ker ima prave temelje in pot, ki vodi k pravemu cilju. Pot pa ni vedno ravna. Ima ovinke, stezice. Vsak učenec hodi po svoji poti. Imamo pa

FOTO: T. D.

FOTO: T. D.

FOTO: E. K.

Navdušena sem nad množico nastopajočih in zelo, zelo domiselnim programom. Vidi se, da na šoli delujete vsi kot eden. Učitelji in učenci, kajti tako množičen pevski zbor se zlepa ne vidi na drugih šolah. Predvsem pa mi je bil zelo všeč ta film, kjer so na duhovit način v intervjujih predstavljeni grmčani oz. tisti, ki so hodili na to šolo. Čestitke vsem, ki hodite na to šolo, in vsem delavcem šole.

FOTO: E. K.

vsi skupno vizijo. Želje dozorijo, ko pridejo v srednjo šolo, ko iz tistih malih fantkov in punčk iz 1. razreda nastanejo moški in ženske.

Učencem čestitam za 40. rojstni dan in jim želim, da bo vsak našel zaupanje v sebe in da bo vedel,

da lahko naredi vse, kar hoče. Pomembno je, da reče: »To sem jaz!«, pa tudi: »To smo pa mi!«

Ljuba Tovšak, nekdanja učiteljica
Sem zelo, zelo navdušena. Take prireditve še nisem videla.

Jožica Plantan, nekdanja učiteljica
Zelo z veseljem sem prišla na prireditev. Vesela sem, da Grm dela s takim žarom in gre z veseljem naprej. Prireditev je bila neverjetna.

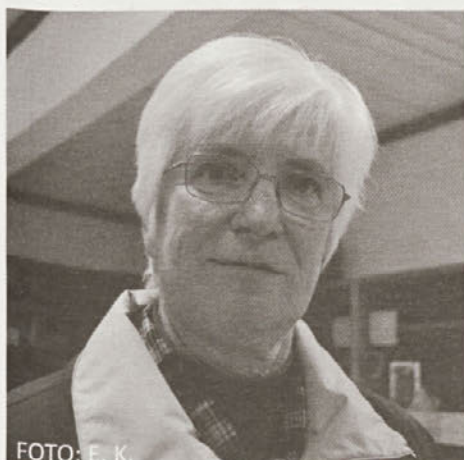

FOTO: E. K.

Lepo je bilo biti grmčan.

Marija Pavlin, nekdanja učiteljica
Moji današnji vtisi so super, enkratni. Lepo je bilo. Zelo sem bila presenečena. Vem, da so učitelji sposobni marsičesa, vendar nisem

FOTO: T. D.

pričakovala takega prereza in tega, da bom tako uživala. Bilo je res enkratno.

Imejte se radi, spoštujte starejše in uživajte mladost.

FOTO: E. K.

Stanka Vukšinič, nekdanja učiteljica

Super, super, super. Zelo lepi ste bili, tako da vas ne morem prehvaliti. Pevski zbor, pa film, v katerem sem slišala in videla svoje nekdanje učence. Kaj vse jim je uspelo v življenju!

Davorin Gazvoda, krajinski arhitekt, eden izmed uspešnih grmčanov, predstavljenih v filmu
Zelo lušno, lepo narejeno, čudovito. Fajn je bilo, ker ni bilo predolgo, filmček je bil dober, dinamičen. Naši šoli za naslednjih 40 let želim

FOTO: E. K.

še enkrat toliko, pa še enkrat večji bazen.

Borut Škerlj, odvetnik, eden izmed uspešnih grmčanov, predstavljenih v filmu

Res zelo lepa, čustvena prireditev.

FOTO: E. K.

Naši šoli za naslednjih 40 let želim, da bi imela občina posluh za vas in bi vas oblekla v malo več izolacije,

ker bi potem imeli več denarja za vaše dejavnosti in bi ga manj porabili za ogrevanje. Imam pa tudi željo, da bi prihajali tudi novi, dobri profesorji, ki bi nadaljevali že začeto, ker lahko s tem znanjem dosežete mnogo. Veliko zelo znanih ljudi prihaja prav z Grma. Na to sem zelo ponosen.

FOTO: E. K.

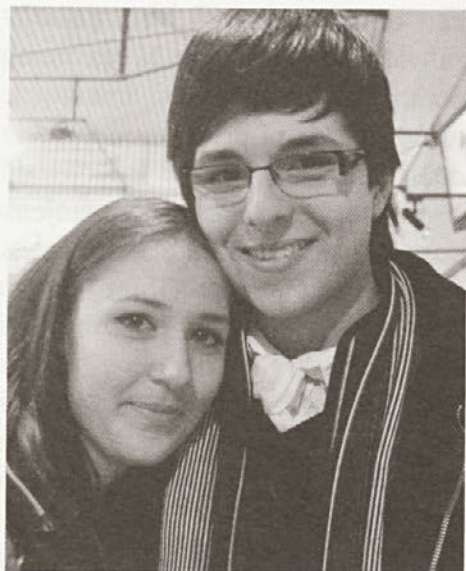
Dušan Obradinović – Obra, glasbenik, eden izmed uspešnih grmčanov, predstavljenih v filmu
Moram reči, da mi je bila prireditev všeč, ker je bila kratka in jedrnata. Ni bilo veliko govora, zelo na nivoju, super pevski zbor. Čestitam vsem grmčanom in sem prav vesel, da sem hodil na to šolo.

Rosana Vukojevič, nekdanja učenka, Uroševa sestra

Nekaj časa je že preteklo od takrat, ko sem še sama hodila na Grm, a še vedno rada pridem na njegove prireditve, ker so tako čudovite in najbolj slavnostne. Zdaj sem že na faksu. Videla sem mnogo prireditev, a se vseeno vedno rada vrnem na Grm.

Uroš Topić, gimnazijec, eden izmed uspešnih grmčanov, predstavljenih v filmu

Prireditev je bila super. Nikjer ne znajo narediti tako dobrih prireditev

kot na Grmu. Mogoče se mi je zdelo malo kratko, ker sem bil tako navdušen.

Res je, da za vsakim grmom ne raste grmčan, s tem se zagotovo strinjam. Smo najboljša šola. Rosana (Uroševa sestra): »Smo bili, Uroš.« Uroš: »Ne, enkrat grmčan – vedno grmčan.«

Emma Koncilija in Tara Pleško, 8. B

FOTO: T. D.

FOTO: T. D.

INTERVJU NEJC GAZVODA

»Za slavo in za rdeče preproge mi je popolnoma vseeno.«

Neje ... Moji spomini nanj segajo v leto njegovega rojstva, leto 1985. Spomnim se ga kot majhnega fantka, ki ga je čuvala moja mama, in ki je za zajtrk oboževal pečena jajčka z ocvirki. Spomnim se, kako rad je imel kruh moje mame. Spomnim se, kako se je nekaj let kasneje njegova mama jezila, da hodi v šolo z nogavicama različne barve. In potem – postanem učiteljica slovenščine in Neje sedi v klopi kot moj učenec. Že prvo uro me je vprašal: »Učiteljica, kaj bo za prvo domače branje?« Šlo mi je na smeh, saj me je prvič poklical učiteljica. Potem so prišli spisi – njegova

pisava je bila res bolj doktorska, vsebina pa taka, da spisov še do danes nisem pozabila. Resnično sem uživala v branju! Seveda je sodeloval tudi pri Najči in bil njen urednik. Najbolj se spomnim njegovih zgodb, filmskih kritik, pri katerih v Najči še do sedaj ni dobil naslednika, in pa horoskopov, pri katerih sem se vedno do solz nasmejala. Ko je odšel na gimnazijo, se je redno javljal v Najčo – no ja, res ga je bilo treba večkrat spomniti, saj je rad kaj pozabil, a tak pač Nejc je. Umetnik. Pisatelj, režiser, scenarist. Sicer pa kljub medijski prepoznavnosti še vedno preprost fant, ki te objame, ko ga srečaš.

Nejc je moj sorodnik. In zelo sem ponosna nanj!

Kot nekdanjemu grmčanu vam seveda že moramo postaviti vprašanje, kako se spominjate svojih osnovnošolskih dni ...

Spominjam se jih kot prijetnih, čeprav ne bi šel še enkrat skozi to dobo. Ne zaradi Grma, ki je super šola, ampak zaradi samih let in procesa odraščanja, ki zna biti neverjetno naporen. Osnovnošolska leta so lahko čudovita, so pa večkrat tudi neprijetna. Ampak minejo, kar je njihova najboljša lastnost.

Pri katerem predmetu ste takrat najbolj uživali in zakaj?

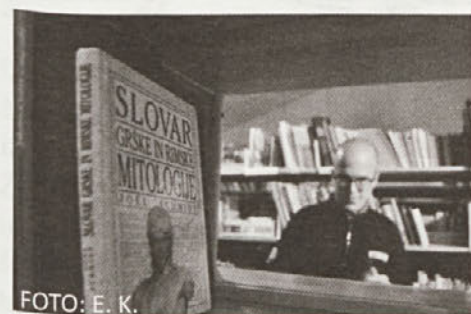

FOTO: E. K.

Pri likovni vzgoji, ker je bil moj razrednik Branko Šuster res izjemen pedagog in človek. Pa pri slovenščini, ki sem jo imel strašno rad. Nasploh sem imel rad

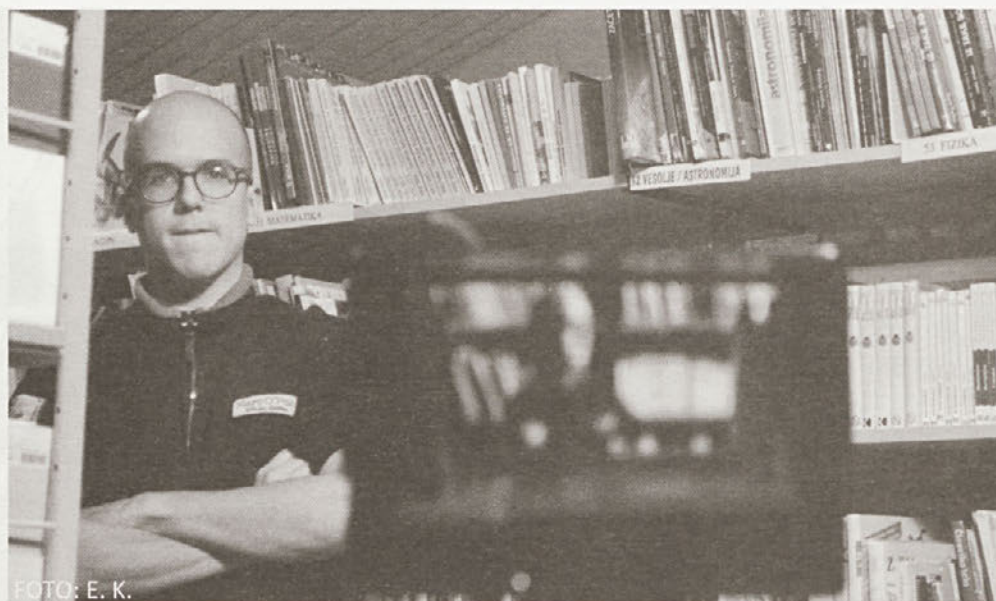

FOTO: E. K.

pouk. Včasih mi je še vedno žal, da se pri katerih stvareh nisem še bolj potrudil, tudi za gimnazijo obžalujem, da se nisem kdaj več učil. Samo dopovedati to mladostniku pa je seveda nemogoče.

Se morda spominjate tudi kakšne anekdote iz vaših grmskih dni?

Nisem preveč anekdotičen človek, ker si raje izmislim stvari. Smo počeli traparije in lumparije, seveda. To je tudi del tega, ko si mulc.

Slišali smo, da ste še celo v srednji šoli pisali "pisma grmčanom" za Najčo ...

Ja, skozi celo srednjo, se mi zdi. Najča je bila izjemnega pomena za moje nadaljnje ustvarjanje, saj sem imel proste roke pri pisanju, kar si si izmislil, si lahko napisal. Nikoli si nisem želel biti novinar, sem pa vedno blazno rad pisal. In Najča mi je to omogočila. Izkoristite jo, če

FOTO: E. K.

vas to zanima. Ni nujno, da pišete novinarske prispevke – objavljajte svoja razmišljanja, vse, kar vas teži in kar se vam zdi zanimivo. Najča je pomembna, ker ti ostane kot nek pokazatelj tega, kaj si bil

FOTO: E. K.

kot mladenič oziroma mladenka. Še posebej zdaj, ko se vse seli na internet, ko je komunikacija tako površna.

V javnosti ste se prvič pojavili še kot gimnazijec z zbirko kratkih zgodb Vevericam nič ne uide, za katero ste prejeli več nagrad. Kaj vas je sploh vleklo v pisateljske vode?

Bil sem slab v športu, pa sem raje pisal. Hecam se. Od nekdaj sem rad pripovedoval zgodbe. Rad sem bral, gledal filme, hodil v teater. In potem sem si želel povedati tisto, kar me tare. V Najči je bila objavljena moja

prva kratka zgodba, recimo. Na koncu osnovne šole sem začutil to potrebo, da spregovorim. Bile so stvari, ki so mi šle na živce. Krivice, ki se dogajajo, človeške usode, ki so žalostne. In seveda stvari, ki so se dogajale meni in sem jih na tak način lažje razumel. Zame je umetnost zelo bistvena, ker skozi njo bolje razumeš pomembne stvari v življenju, se lažje spopadeš z njimi.

Tudi vaš prvi roman *Camera obscura* je bil nominiran za nagrado kresnik. Od kod sploh črpate ideje za pisanje?

Ideje so preproste. Vedno mi gre na živce, če kdo reče, da ne ve, o čem bi pisal. Vam dam takoj eno idejo – srečata se fant in dekle in se zaljubita. Recimo. So stvari, o katerih je vedno vredno ustvarjati – medčloveški odnosi. Ljudje pravijo, da ne vedo, o čem ustvarjati, a hkrati se jim dogajajo težke, žalostne stvari. Če pa se ne dogajajo tebi, se

FOTO: E. K.

FOTO: E. K.

Knjige izdajate v Založbi Goga ... Tudi. Pa tudi v Beletrini.

Diplomirali ste na AGRFT. Ste režiser, scenarist, pisatelj. Katera izmed teh stvari je pravzaprav na prvem mestu oz. je vaša največja strast?

Moja največja strast so ljudje in vse, kar se jim dogaja. Film in literatura sta medija, skozi katera govorim. Ne obstaja prvo mesto, oboje obožujem.

V zadnjem času skorajda ni dneva, da ne bi slišali o vas – po televiziji, na radiu, v časopisih ... Zdi se, da vam uspe prav vse, česar se lotite, kar dokazujejo tudi številne nagrade, ki ste jih prejeli tako za knjižna dela kot filme. Kaj vam pomenijo nagrade?

Potrditev za dobro opravljeno delo, ampak nikoli se z njimi ne obremenjujem. Nagrade so zelo relativne in izmuzljive. Pomembno je, da si zvest samemu sebi in da

delaš iskreno. Potem pa nagrade pridejo ali pa tudi ne. Tudi brez njih se da pisati in režirati. Je pa včasih s kako nagrado za pasom marsikaj lažje, ker lažje dobiš nov projekt.

Vaš film *Izlet* ste predstavili na filmskem festivalu v Cannesu,

se sprehodili po rdeči preprogi v Sarajevu in doma zanj prejeli kar sedem nagrad. Povsod so nad vami navdušeni. Kako to doživljate? Se počutite slavnega?

Za slavo in za rdeče preproge mi je popolnoma vseeno. Če bi lahko podpisal pogodbo, ki bi mi omogočila, da celo življenje dobivam podporo za filme in knjige, mene pa ne bi nihče več poznal in se ne bi nikoli pojavil v medijih, bi jo podpisal takoj. Zame film ni šov, nagrade, bliskavice – zame je film umetnost, tista ura in pol v temni dvorani, ki me lahko spremeni kot človeka.

Kakšen pa je Nejc takrat, ko ni ne pisatelj ne režiser in ne scenarist?

Ah, to je tako, kot bi morskega psa vprašali, kakšen je, kadar ne plava.

Jerica Eržek

SPOMINI, SPOMINI ...

Alenka Dakić

Včasih je grmska šola na zunaj izgledala kot zdaj. Bila je nova. Notri je imela pomanjkljivosti, ki so jih kasneje morali ravnatelji popravljati – od prenizkih hodnikov, belih letvic ... Šola je zahtevala veliko popravil. Zgrajena je bila s samoprispevkom. To pomeni, da so moji starši in celo Novo mesto prispevali denar od plač, da so šolo lahko zgradili. Takrat je bila zgrajena tudi OŠ Bršljin. Potem smo nekateri iz OŠ Katje Rupena (Center) šli na Grm. Prišla sem v 8.

FOTO: E. K.

razred, ki je bil takrat zadnji razred OŠ. Hoteli so nam dati uniforme, a jim ni uspelo. Vsak odmor smo hodili po avli v krogu, nismo se smeli poditi po šoli. Izgledalo je kot v kakšnem zaporu (smeh). Učitelji so nas kontrolirali, da nismo naredili kakšne neumnosti. Šola je bila tudi eksperimentalna. Drugi učitelji so se na Grm prihajali učiti, kako poučevati. Ena ura je bila, ko smo imeli responderje – vsak učenec je imel napravo, na kateri so bili odgovori A, B in C, učitelj pa je imel zbirnik pravih odgovorov. To je bilo takrat zanimivo. To je bila takrat najboljša šola (smeh), pa saj je sedaj tudi.

Ob takem jubileju, kot je 40-letnica šole, je prav, da se ozremo tudi nazaj in priključimo spomine ...

Zanimalo naju je, kako se naši učitelji, ki že dolgo učijo na naši šoli, ali pa tisti učitelji, ki so še sami hodili na Grm, spominjajo naše šole. Dobili sva nekaj zelo zanimivih podatkov o bolj strogi disciplini, številu učencev in nastanku šole. Ugotovili sva, da imajo učitelji res dober spomin za take reči.

Spomnim se tudi, da sem ilustrirala prvo Najčo, ki se je takrat imenovala Mladi ob Krki. V knjižnici je še en izvod. Ivanka Mestnik je bila urednica, pri likovnem krožku pa je bil učitelj Niko Golob, ki nam je vedno povedal kakšne smešnice. Mi smo slikali, on pa je vice pokal.

FOTO: E. K.

Zlata Dobovšek

Šola velika, dobro opremljena, število otrok je bilo eno šolsko leto preko 1000. Razredi številčni, 32, tudi 34 učencev. Učenci zelo vedoželjni; zagnani za delo. Nobenega vprašanja: »Kaj bom pa dobil za pripravo referata?« (tako kot danes).

Zanimivo je bilo, ko je vsaka osnovna šola imela nekaj let svoj košček obdelovalne zemlje na Grmu. Urejati smo morali gredice za čim boljši pridelek.

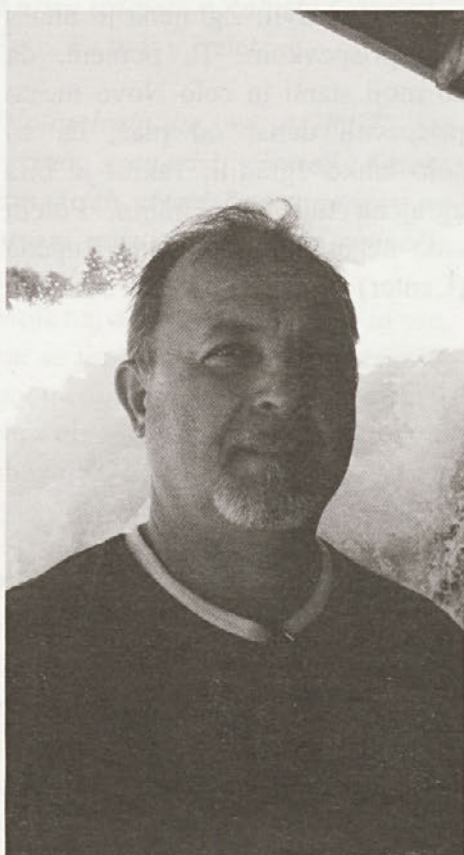
Doživetje za učence je bilo posebno v 1. razredu, ko so cicibani postali pionirji, učenci 7. razredov pa so bili sprejeti v »mladinsko organizacijo«. To je bila za vsakega učenca velika čast.

FOTO: E. K.

Dušan Plut

Grm je bila takrat nova šola. Delovala je lepo. Glede na druge šole je bila prav moderna. Imeli smo laboratorij in bazen, to je bil takrat luksuz. Imeli smo tudi drugačen režim discipline. Po hodnikih se med odmori ni zadrževal nihče. Vsi smo morali biti v avli, čeprav nas je bilo skoraj 1000. Učilnice so bile polne, v njih je bilo tudi do 35 učencev. Bilo je čisto drugače kot zdaj. Na stenah ni bilo ničesar. V betonu so bile same luknje. Te stene so začeli opremljati šele, ko sem na šolo prišel sam. Z Alenko Dakić sva začela, s prihodom Branka Šusterja pa smo začeli stene pleskati in jih prekitali. Na stene smo začeli dajati izdelke. Sam bi rekel, da je bila šola pred tem bolj podobna »bunkerju« kot šoli.

Vera Kukovič

Bilo je hrupna, ker je bilo vsaj za tretjino več učencev kot danes, v manj prostorih, kot jih je danes. Bilo jih je 1200.

Sebastjan Mikša

V principu je stavba ista, a je veliko obnovljenega. Letos so obnovili tudi telovadnico. Ko sem jaz hodil na to šolo, je bila majhna telovadnica tam, kjer je zdaj mala jedilnica. Ni še bilo prizidka. Učilnice so bile več ali manj enake, nova je računalniška učilnica. Učenci pa smo se tukaj počutili enkratno.

Andreja Rahne

Na osnovnošolska leta imam lepe spomine. Prvi spomin na OŠ Grm je povezan s prvim šolskim dnevom v prvem razredu. Spominjam se jedilnice, polne otrok, in slastnega krofa.

Od prvega do četrtega razreda smo učenci ob ponedeljkih prinašali vsak svojo frotirasto brisačko, v katero smo si nato čez teden brisali roke. Gorje, če si jo pozabil! Tako je bila brisačka poleg domače naloge moja glavna nedeljska skrb.

Spomnim se, da smo v prvem razredu malo nagajali. Učiteljica me je takrat za ušesa. Ko sem prišel domov, pa sem jih še tam dobil za ušesa. Ne verjamem, da bi se danes zgodilo isto. V mojih letih pa ni bilo to nič takšnega.

Renata Blatnik

Šola je bila predvsem v zeleni barvi, ker je bila to značilna barva. Vse, kar je tukaj zdaj, je bilo isto, samo zelene barve. Mislim, da je ena učilnica še stara, s tistimi starimi omarami. Na nižji stopnji smo imeli v kotu omaro, v katero smo odlagali torbe. Bilo je starinsko, polno prahu. Sama šola pa je taka, kot je še danes, razen prizidka. Vzdušje pa je tako prijetno, kot je danes tukaj z vami, učenci.

V četrtem razredu je naša družina gostila dve dekleti iz Bihaća (BiH), ki sta sodelovali na Zletu bratstva in enotnosti v Novem mestu. Izkušnja mi je ostala v zelo lepem spominu. Jožica Plantan, moja razredničarka od 5. do 8. razreda, je vsako leto na pustni torek presenetila z novim domiselnim kostumom. Koliko smeha je bilo to!

Na OŠ Grm smo verjetno obeleževali dan mladosti vsako leto. Zelo natančno se spominjam nekega 25. maja, ko se je šolsko igrišče spremenilo v svečano prizorišče. Pionirji z rdečo ruto okoli vratu in modro kapo na glavi smo peli ter deklamirali pesmi in na ta način praznovali rojstni dan Josipa Broza – Tita.

Spominjam se številnih nastopov otroškega in mladinskega pevskega zbora, katerega članica sem bila tudi sama. Pa zborov šole, izletov, valetov in zaključnega plesa osmošolcev v

zatemnjeni mali telovadnici (danes novi jedilnici).

35000 GRMSKIH ZGODB

Štirideset let se vam, mladim, zdi zelo dolg čas. Gotovo pa grmski šoli v teh štiridesetih letih ni bilo dolgčas.

Veste, koliko mladih življenj se je pretakalo skozi te prostore: učilnice, avlo, jedilnico? Jaz vem. Skoraj 35000! Si predstavljate 35000 zgodb odraščanja, si predstavljate,

koliko strahu pred kontrolkami in spraševanjem je to, koliko je bilo namazane marmelade v kuhinji, koliko veselja ob peticah, zmagah na tekmovanjih? Med njimi so zgodbe odraščanja vaših staršev in tudi vaša zgodba je grmska zgodba. Gotovo so najlepše najstniške, šolske ljubezni. Koliko se jih je zgodilo, ne vem, nisem jih mogel prešteti, ker so skrivnost, vem le, da si jo bo vsak zapomnil do konca življenja. Prvič je pač prvič.

Šola so tudi učitelji, tajnice, kuharice, hišniki in čistilke. Tudi njihove zgodbe so grmske zgodbe. Več kot tristo se jih je v teh letih zvrstilo na šoli, da je delo nemoteno potekalo. Nekateri so dali od sebe še nekaj več, te si bodo učenci za vedno zapomnili. To so učitelji, ki so jih znali pripeljati do uspehov na različnih področjih. Teh je bilo res ogromno. Doživljanje uspehov in njihovo podoživljanje pa je najboljša popotnica v življenje. Zapomnili si bodo tudi učitelje, ki so jih razumeli, ko se niso znašli ali so zašli v težave in ki so verjeli, da jih bodo premagali. In so jih.

Tako živi Grm že štirideset let in prav takšna je tudi grmska sodobnost. Želimo biti najboljši! Zavedamo se, da gradimo zgodovino te šole.

Tihomir Troha

Za konec pa še spomin mame ene izmed naših učenk, ki je bila tudi grmčanka ...

Žanet Deželan

Kot bi se še danes dogajalo, se spomnim pouka slovenskega jezika. Bila sem D razred, generacija 1975. Tisti razred, ki je veljal za živahnega, klepetavega in nemirnega pri vseh predmetih. Le pri enem ne. Tistem, ki ga je poučevala profesorica, danes pa ravnateljica, ga. Sonja Simčič. Vsaka njena šolska ura je bila nekaj posebnega. Bila je pestra, razgibana in minila je prehitro. Slovnico je razlagala zanimivo in razumljivo za vse učence. Književniki, pesniki, pisatelji so bili opisovani, kot bi še živeli, kot da so njihova dela v vsakem izmed nas. Vsako njeno besedo, izraz na njenem obrazu smo vsrkavali v svoje možgančke. Tako kot je ona uživala, da poučuje nas, tako smo mi uživali, da nas poučuje ona. In nikoli nas ni bilo potrebno miriti in pritegovati k pouku. Vedno smo bili tiho kot

miške. Prav presenečena je bila, ko je v zbornici slišala govorice o D razredu. Sploh ni mogla verjeti, da je govor o tistem razredu, s katerim ona nima negativnih izkušenj in odnosov. Z njene strani smo bili vedno pohvaljeni.

Emma Koncilija, 8. B

INTERVJU Z MATJAŽEM SMODIŠEM

»DO VELIKIH USPEHOV SE PRIDE ŠELE PO TRDEM DELU!«

Matjaž Smodiš se je rodil 13. decembra 1979 v Trbovljah, a se je kmalu po rojstvu s starši preselil v Novo mesto. Obiskoval je OŠ Grm, kjer je bil najprej odličen metalec krogle. Pri desetih letih ga je za košarko navdušil njegov profesor športne vzgoje na šoli Slavko Seničar, ki ga je opazil in povabil v košarkarsko ekipo. Svojo igralsko pot je začel v novomeški Krki leta 1993, nato pa je šla njegova kariera le še navzgor. Smoki, 205 cm visok krilni center, vsako poletje organizira tudi košarkarski tabor za najmlajše, s katerim želi okolju povrniti delček tistega, kar je bilo njemu omogočeno, da je lahko postal vrhunski košarkar. Sicer pa vsak delček prostega časa nameni družini; sinovom Kristjanu, Luki ter Maksu in ženi Andreji. Zato je tudi sprejel povabilo v zagrebško Cedevito, saj mu veliko pomeni dejstvo, da je blizu Novega mesta, kjer živi tudi njegova družina.

Vemo, da ste tudi vi obiskovali OŠ Grm. Kašni so vaši spomini nanjo? Lepi. Tukaj se je začelo moje otroštvo, lepi spomini na šolo, igrišča, profesorje – večinoma v dobrih odnosih ... Lep, lep spomin.

Verjetno je odveč vprašanje, kateri predmet ste imeli najraje. Pa vendar ... Ali je bila košarka vaša prva ljubezen?

Telovadba je zakon in je vedno bila in vedno bo. Zelo rad sem imel tudi angleščino, vse ostalo pa je bilo bolj tako.

FOTO: E. K.

Kdo je bil vaš prvi trener oziroma vzornik?

Moj prvi trener je bil Slavko Seničar, in sicer v šolskem športnem krožku. Vzornik pa Alonzo Mourning.

Kako se spominjate svojih prvih začetkov v KK Krka?

Krka je bila v mojih časih klub, kjer smo gojili pripadnost košarki, Novemu mestu in Dolenjski. To je bila preprosto ljubezen do športa, brez elitizma. Takih občutij nisem doživel več nikjer, zato se še vedno

počutim najprej Novomeščan. Zame ima KK Krka posebno mesto v srcu in prav zato se najraje vračam domov.

V svoji karieri ste se srečali z veliko igralci in trenerji. Kdo od njih je pustil največji vtis na vas in zakaj?

Ettore Messina, moj dolgoletni trener v Italiji in kasneje tudi v Rusiji. Kot igralca, ki je name naredil poseben vtis, pa moram omeniti Trajana Langdona, dolgoletnega soigralca pri CSK-ju. Velik vtis name pa je naredi tudi Antoine Rigau deau iz Kinderja. To je pravi profesionallec, od katerega sem se v prvih sezonah profesionalnega igranja največ naučil. Všeč mi je predvsem njegov način dela in pristop k treningom, igri in soigralcem.

Že zelo mladi ste odšli v tujino. Ali ste pogrešali Slovenijo in Novo mesto?

Ja, to je sicer normalna pot profesionalnega športnika, po drugi strani pa velik preskok zame, da sem odšel iz majhnega Novega mesta v

veliko Bolonjo s pol milijona ljudi. Nisem znal ne jezika ne poznal njihove kulture. Največ mi je pomenilo, da je bila ob meni žena oziroma družina, vendar moram priznati, da so bili trenutki, ko sem hotel pustiti vse in se preprosto vrniti v Novo mesto.

V Italiji ste dosegli svoje prve mednarodne uspehe. Kako bi lahko primerjali svojo igro takrat in danes?

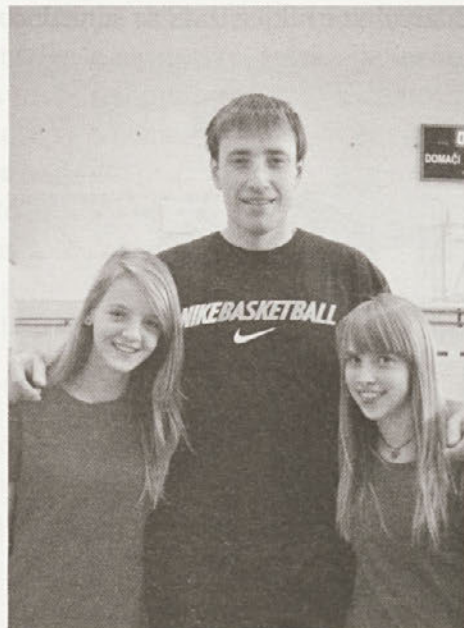
Takrat sem bil mlad, poln energije, poln želje po dokazovanju, zdaj sem pa izkušen veteran, ki igra bolj z glavo in ne toliko z močjo.

Do nedavnega je bila Moskva vaš drugi dom. Kako ste usklajevali športno kariero in družino?

Težko treniraš, igraš in potuješ, si zelo malo doma. Večino družinskih stvari oz. vajeti v naši družini je v roke prevzela žena. Skrbela je za logistiko, razvažanje otrok po šolah, domača opravila ... Moram

pa reči, da so mi bili velika podpora, ker so bili ves čas z mano. V težkih trenutkih sem črpal energijo ravno pri njih, torej v družini, največ so mi pomenili njihovi pogledi, nasmehi, pa tudi različne neumnosti, ki smo jih ušpičili skupaj.

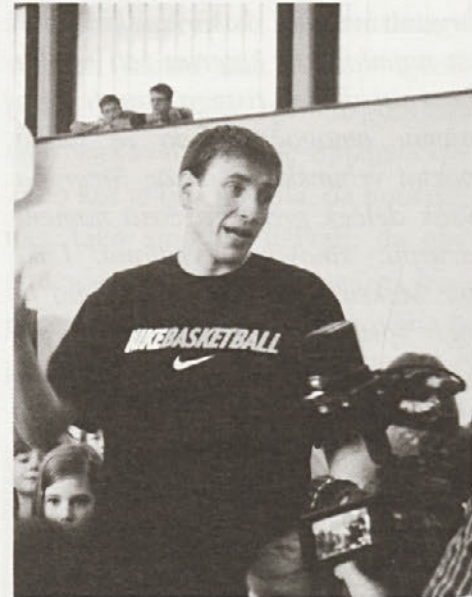
Sestavni del športa so tudi poškodbe. Kako ste se počutili, ko ste vedeli,

da boste zaradi zdravstvenih težav dalj časa odsotni s košarkarskih igrišč?

Sestavni del športa so tudi poškodbe. To je davek, ki ga mora plačevati skoraj vsak športnik. Je grozen občutek, ko začneš razmišljati o realni situaciji, ko vidiš, da je realno, da boš moral prekiniti kariero. Pojavijo se črne misli in začneš se spraševati, kaj boš počel, če ne boš mogel igrati. Ampak mislim, da so me moja vztrajnost, želja in ljubezen do košarke, posebno pa pomoč družine, spet vrnili v šport.

Vaš trenutni klub je Cedevita. Kako se počutite v novem klubu glede na to, da ste na tekmi proti Krki zmagali, vi pa ste prispevali kar 13 točk?

Zelo sem zadovoljen, da sem praktično prišel domov. Enajst let tujine, enajst let domotožja. Enostavno sem začutil, da je čas, da pripeljem družino domov. Sam sem se odločil za zagrebški klub, kar pomeni, da sem praktično doma. 50 km od Novega mesta, se pravi, sem praktično doma. Mislim, da je to velik plus ne samo zame, ampak tudi za ostale družinske člane. Moja starejša sinova hodita na OŠ Grm. Vesel sem, da lahko tudi onadva okusita lepote odrasčanja v

majhnem mestu, v Sloveniji, tako kot sem jaz.

V vsakem trenutku moje kariere je bila tekma proti Krki nekaj posebnega. In tako je bilo tudi na tekmi med Cedevito in Krko. Vesel sem, da smo jih premagali, po drugi strani sem pa tudi vesel, da se je Krka, kljub težavam, ki jih je imela v prejšnjih letih, uspela postaviti na noge in je spet eden izmed najboljših slovenskih klubov in dobro funkcionira. Zelo sem ponosen, da je temu tako.

Kaj svetujete vsem mladim nadobudnim košarkarjem, ki šele začenjajo svojo športno pot?

Da je košarka čudovita igra in da morajo predvsem uživati v igri, to se pravi, da morajo priti z veseljem na trening, kazati voljo po znanju... Zavedati pa se morajo, da se do velikih uspehov pride šele po trdem delu in da je potrebnih mnogo let za uspeh. Tako naj zaenkrat samo uživajo v igri.

Manja Može

FOTO: E. K.

FOTO: T. D.

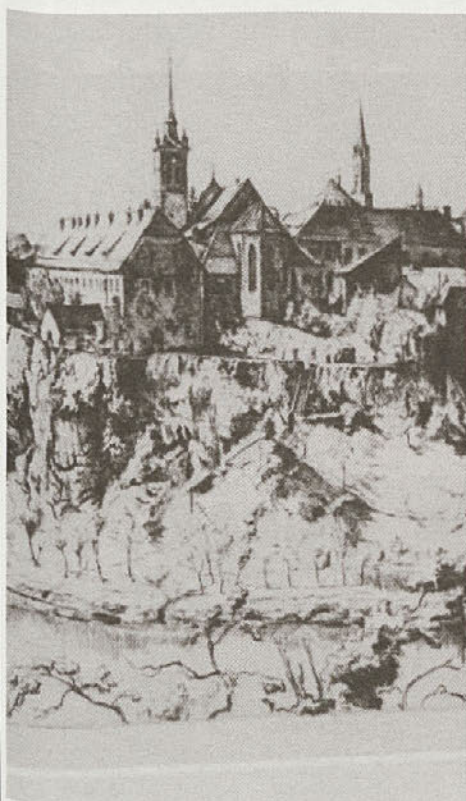
GRMSKO SREČANJE

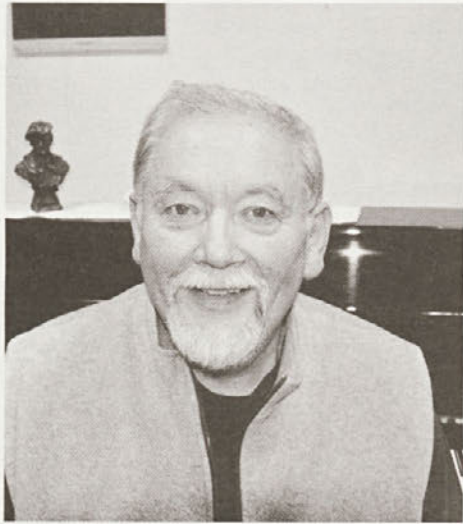
V petek, 9. 12. 2011, je bilo v avli šole Grmsko srečanje. Osrednji gostje tradicionalne kulturne prireditve naše šole so bili BRANKA in MARJAN MOŠKON ter njuni prijatelji.

Branka Moškon je naša učiteljica, nosilni steber folklornega društva Kres, leta 2005 Najmeščanka našega mesta. Marjan Moškon je bil filmski snemalec TV Ljubljana, ustanovitelj in direktor TV Vaš kanal, novinar in tehnični urednik Dolenjskega lista, pisec strokovnih prispevkov iz različnih področij, jadralni letalec, potapljač, violinist, svetovni popotnik. Čeprav rojen daljnega leta 1935, je še vedno aktiven in poln idej. Na srečanju sta gosta v zanimivem pogovoru predstavila nekaj drobcev iz njunega bogatega življenja, doživeto so nastopili člani tamburaške in plesne skupine folklornega društva Kres, ki so se jim na koncu pridružili pevci našega učiteljskega pevskega zbora.

V drugem delu srečanja so v jedilnici sodelavci iz šolske kuhinje pripravili degustacijo tradicionalnih slovenskih jedi, učitelji iz tujine, ki sodelujejo v projektu Comenius, pa so predstavili nekaj tradicionalnih jedi iz njihove domovine.

Branko Šuster

LEPO JE BITI GRMČAN

Minilo je že kar veliko let, odkar sem se iz Logatca z družino preselil v Novo mesto in se 1. 9. 1977 zaposlil kot glasbeni pedagog na OŠ Grm. Glasbeno vzgojo sem poučeval od 5. do 8. razreda in bil razrednik trem generacijam. Vsa moja službena leta v šoli sem bil tudi zborovodja otroškemu in mladinskemu pevskemu zboru. Delo z obema zboroma me je izredno veselilo, zato sem bil zelo ponosen, ko je bil MPZ že čez eno leto izbran za sodelovanje na republiškem tekmovanju mladinskih pevskih zborov v Zagorju ob Savi. Vesel sem bil tudi zaradi tega, ker se je MPZ OŠ Grm prvič uvrstil na tako visok nivo tekmovanja. Udeležba na republiških tekmovanjih se je nadaljevala tudi v prihodnjih letih. Omenjeni pevski zbor je bil 1. 1984 izbran tudi za nastop na zaključni prireditvi MPZ Slovenije in nekaterih evropskih držav v Celju. Za nagrado smo v naši šoli gostili MPZ „Slavčki“ s Poljske. V dvanajstih letih, ki sem jih sam preživel na grmski šoli, sta otroški in mladinski pevski zbor nastopala na številnih prireditvah v ožjem in širšem okolju, udeležili pa smo se tudi vseh pevskih revij na občinski in medobčinski ravni. Kadar poslušam nastope obeh grmskih

zborov, ki sta zelo množična in kvalitetna, me izredno veseli, da je glasbeno vzgojo in vodenje pevskih zborov po mojem odhodu iz šole prevzela izredna glasbenica, prof. Sonja Čibej, ki nadaljuje dolgoletno tradicijo glasbene vzgoje na OŠ Grm. Vsekakor me veseli tudi to, da v njih nastopata moji dve vnukinji Kaja in Alja. Zadnja potrditev kvalitetnega pedagoškega dela gospe Čibejeve je vsekakor tudi novembrski nastop na koncertu združenih izbranih mladinskih zborov Slovenije v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma v Ljubljani.

Ko se spominjam svojega dela z učenci, ne morem mimo tega, da sem bil mentor trem učencem 8.

razreda, in sicer Gregorju Forteju, Davorinu Gazvodi in Marku Bohu. Leta 1980 smo v Ljubljani tekmovali v kvizu o jazzu in prejeli prvo nagrado. Udeležili smo se 7-dnevnega jazz festivala v nemškem mestu Burghausen, kar je bilo za vse nas štiri udeležence nepozabno doživetje.

Mnogo lepih spominov me veže tudi na čudovit učiteljski kolektiv, s katerim sem preživel mnogo lepih doživetij, druženj in dobrega sodelovanja.

Na prireditvi ob 40-letnici OŠ Grm sem v mislih preletel vsa moja službena leta v tej šoli in zdelo se mi je, kot bi še pred nekaj tedni hodil po

ZNAK ŠOLE

Ob 40-letnici šole je naša šola dobila tudi nov znak, ki nas bo verjetno spremljal še vrsto let. Več o njegovem pomenu in nastanku nam je povedala ravnateljica Sonja Simčič.

Osnovna šola Grm
Novo mesto

Letošnje šolsko leto smo začeli tudi z novim znakom šole. Kdo in zakaj se je sploh odločil, da potrebujemo nov znak?

Že dlje časa smo čutili potrebo po enotni celostni podobi šole, to pomeni, da imamo dopise, znak šole, spletno stran, kuverte, pohvale, račune ... urejene enotno. In ko smo o tem povprašali oblikovalce, so nam povedali, da je naš prejšnji znak sicer lep, ampak je čas naredil svoje in bi ga bilo dobro posodobiti.

Kako je potekal izbor oblikovalca znaka?

K sodelovanju smo povabili tri oblikovalce, ki so naredili idejne zasnove in predračune (koliko bi to stalo). Odločili smo se za najcenejšega, pa tudi njegova rešitev – preoblikovanje starega znaka – nam je bila najbolj všeč. Nastal je v firmi Felicijan&Sedmak.

Kaj znak predstavlja?

Bom kar citirala oblikovalce: »Znak sistematično izhaja iz starega znaka OŠ Grm. Institucijo simbolizira knjiga, ki s svojo pojavnostjo deluje uravnoveženo, centralno in zaščitniško. Na podlagi njenega izobraževanja je prikazan grm, ki ne simbolizira zgolj rastline in lokalnega področja, temveč tudi rast in razvoj.«

Glasbeni pedagog SLAVKO Rauch je ustanovil glasbeni vrtec RINGA RAJA in glasbeno šolo Rauch. Vrsto let je bil tudi zelo uspešen učitelj naše šole.

razredih kot učitelj glasbene vzgoje. Vsem nastopajočim in organizatorjem iskreno čestitam za kvalitetno in lepo prireditev!

V OŠ Grm se vedno rad vračam, saj me vsakič, ko stopam po hodnikih „moje“ nekdanje šole, prevzemajo lepi spomini na moje 12-letno poučevanje mladih glasbenikov. Še posebej pa se razveselim vseh mojih učencev, ki v tej šoli nadaljujejo s pedagoškim delom.

Vsem učiteljem in učencem želim mnogo uspehov pri njihovem nadaljnjem delu, kajti tako bo OŠ Grm tudi v bodoče čudovita pedagoška ustanova nadaljnjim rodovom.

Slavko Rauch

FILM, FILM, FILM

ZA VSAKIM GRMOM NE RASTE GRMČAN

»Seveda, v čast in veselje mi je. Tako vabilo bi bilo prav nespodobno odkloniti ... Z veseljem!«

Taki in podobni komentarji so prileteli po mailu, ko sem pisala bivšim grmčanom in jih povabila k sodelovanju pri snemanju filma. Minilo je namreč pet let od mojega prvega filmskega podviga in 40 let šole se je zdela smiselna priložnost za nekaj novega in

predvsem drugačnega. Za kaj takega pa potrebuješ nekoga, ki je ustvarjal in ki zna združiti svoje zamisli z naročnikovimi. Tako se je Žiga zdel prava izbira in kot se je kasneje izkazalo, je bila to dobra odločitev. Na prvem sestanku mu je kar odleglo, ko je slišal, da ne bo snemal klasike in je dobil zeleno luč za drzne predloge in ideje. Od vsega začetka sem vedela, da naj bi film poudaril grmski duh, ustvarjalnost, občutek pripadnosti in ponos bivših in sedanjih generacij. V 40-ih letih je seznam grmčanov dolg za nadaljevanje v stotih delih, ne pa

FOTO: E. K.

za 20 minut. V grmskih klopeh se je kalila množica priznanih umetnikov, uspešnih športnikov, prodornih gospodarstvenikov, akademikov ... Vseh žal ni bilo moč vključiti. Tako sem k sodelovanju povabila predstavnike različnih generacij in z različnih področij, potem pa se je začelo: usklajevanje in dogovarjanje terminov, organizacija snemanj učencev in gostov, priprava prostorov in še mnogo več. Osnovni koncept je bil dogovorjen, nato pa so se po sistemu snežene kepe začele rojevati ideje. Ena je porodila drugo in včasih je bilo težko ugotoviti, čigava je kakšna. Pa saj to ni tisto najvažnejše. Pomembno je to, da je nastal film, ki se te dotakne, pusti vtis in vzbudi občutek pripadnosti.

Grmčani namreč nikoli nismo bili povprečni! Vedno smo želeli seči čim više. Vedno smo bili ustvarjalni in mislim, da to film primerno poudari. Kdor želi in hoče, na Grmu lahko razvije svoje talente in uresniči cilje in sanje.

Pa je bilo vredno vsega napora in časa! Ko sem videla vaš odziv, slišala aplavz in pozitivne komentarje, hihitanje in šepetanje med filmom, sem vedela, da naš trud ni bil zaman. Ni brez napak, ampak saj življenje tudi ni brezhibno, kajne?

Ada Stegnar

FOTO: E. K.

ZA VSAKIM GRMOM SE NE SNEMA DOBER FILM

(Ali nekaj misli režiserja o snemanju filma ob 40. obletnici OŠ Grm)

Približno dva meseca pred 40. obletnico OŠ Grm mi je Ana (sicer bivša grmčanka), naša organizatorica v Studiu Virč, povedala, da imamo na Grmu sestanek. »Želeli bi imeti film o obletnici šole.« Lagal bi, če bi pocukrano rekel, da sem najprej skakal od veselja. Glede na moje izkušnje v poslu naročenih filmov sem si takoj predstavljal dve varianti, kako bi lahko tak

projekt izgledal. »Ok, grmska šola zihér hoče predstavitevno-dokumentarno-zgodovinski-ampak-še-vedno-rahlo-sodoben-ampak-ne-preveč-film.« Torej, prva možnost je bila, da bi na šoli želeli imeti klasičen predstavitveni film, v katerem bi prikazali vse lepote šole iz različnih arhitekturnih zornih kotov ter nasmejanih šolarjev ter, seveda, še bolj učiteljev. Torej, bal sem se koncepta »one big happy family, vsi-se-imamo-radi, la-la-la, naša telovadnica je najlepša, la-la-la«. No, druga opcija pa je bila razbiti že mnogokrat videne

način, ampak bi se ga lotili drugače, neobremenjeno. Ali moramo v filmu res nujno povedati geografsko lokacijo, natančno število učencev, učiteljev, oken, vrat in železnih šalc in krožnikov v kuhinji? Ali to koga sploh v resnici zanima? Zakaj ne bi gledalcem, šolarjem, obiskovalcev ali komurkoli povedali raje zgodbe o stanju duha v šoli? Kakšen je »filing« šole, se mi je zdelo veliko bolj pomembno in v resnici več vredno kot pa gole informacije. Informacije ljudje v filmih (preverjeno) pozabijo, čustev ne.

Zgornjih neumnosti seveda nisem bleknil na glas, ampak sem si jih pa mislil. Kakorkoli, ideja o bolj kreativnem pristopu je v resnici padla na plodna tla. In to me je resnično razveselilo. Na šoli so (ste) rekli: »Ja, naredili bi nekaj svežega.« Super, res. Sem bil iskreno zadovoljen, saj je bil pred nami očitno zelo zanimiv projekt. Čeprav v tistem trenutku še nisem vedel, kako daleč bomo s tem šli. Osnovna želja je ostala, da bi v filmu nastopili bivši grmčani ter da nekako predstavimo aktivnosti sedanjih grmčanov. To je tudi edino, kar je ostalo od prvotnega koncepta. In tudi edino, kar se mi je zdelo smiselno. Želel sem tudi vedeti, kaj vse se na šoli dogaja. V kakšne aktivnosti so šolarji vključeni? Kaj zanimivega bi lahko še vključili v film? Ugotovil sem, da ima OŠ Grm neskončno število raznih aktivnosti, v katere se učenci vključujejo oziroma vključujete. In priznam, da sem bil impresioniran nad kakovostjo in raznovrstnostjo le-teh.

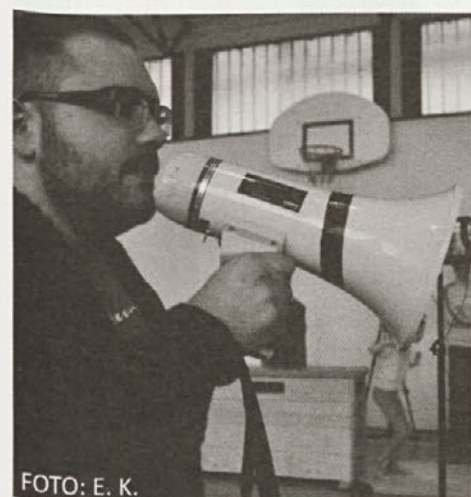

FOTO: E. K.

klišeje takih filmov in narediti nekaj novega.

S producentom Boštjanom (tudi bivšim grmčanom) sva se oglasila na šoli, kjer sem spoznal Ado in ravnateljico, sicer obe zelo simpatični gospe. Po prvih pogovorih je zadeva nekako bolj vlekla na zgoraj opisano »opcijo 1«. Ogleдали smo si tudi prostore šole. Velika telovadnica, avla, mala telovadnica, učilnica za tehniko, učilnica za kemijo, učilnica za fiziko, učilnica za pozabil-sem-kaj-že, knjižnica za knjige ... Hm. Okej. Fino. »Koliko pa naj bi bil dolg film? Kje bi ga predvajali?«

Kot običajno (in ponavadi to pade na neplodna tla) sem vprašal nekaj v zvezi s tem, če se mogoče ne bi raje lotili tega filma na klasičen

Zdelo se nam je zanimivo na bolj kreativen način povezati ta dva

FOTO: E. K.

svetova (bivše in sedanje šolarje OŠ Grm). Kako njihove zgodbe povezati skupaj? Kaj, če bi bil Obra, sicer bobnar pri Dan D, kuhar? Kaj, če bi igral po loncih v kuhinji? Kako bi nekako združili pevski zbor in košarkarja Smodiša?

FOTO: E. K.

Kako združiti likovni krožek in odvetnika Škerlja? Kaj, če bi kar z otroki risal po pročelju šole? Kaj, če bi režiser Berger razlagal o Leonu Štuklju, medtem pa okoli njega tečejo in skačejo atleti na hodniku šole? Bo to sploh imelo rep in glavo? Tako nekako se je začel proces razmišljanja. Z Ado sva tako naredila spisek oseb in skupin, ki bi

skupaj nastopale v različnih scenah v filmu. Za približno polovico scen smo imeli dokaj jasno vizijo, kako naj bi izgledale. Za drugo polovico pa sem raje zaupal svojemu instinktu in izkušnjam po principu »si bomo že na snemanju nekaj izmislili«. To si pač upam storiti glede na pretekle izkušnje, sicer pa takega načina dela ne bi ravno vsakemu priporočil.

Filmska ekipa je bila majhna. Z naše strani smo bili trije, če sem bolj natančen – jaz kot režiser, moj oče Andrej (tudi bivši grmčan, mimogrede) kot direktor fotografije oz. snemalec ter asistent / tonski mojster Aljaž.

Prvi snemalni dan se je začel s Tjašo Kastelic, študentko violine. Njo smo postavili v fensi obleki z violino na

sredino bazena na zelo majav oder. Mlade plesalke pa okoli nje v vodo. Ker je bil koncept v bistvu dokaj ohlapen in ker je bila to prva scena sploh, se je to tudi časovno zavleklo. V bistvu smo porabili dvakrat več časa, kot je bilo predvideno. Plesalke so v vodi že zmrzovale, za Tjašo pa sem bil prepričan, da bi mi po neskončnih ponovitvah kadrov v glavo vrgla violino, če ne bi stal

FOTO: E. K.

predaleč stran. Pa če ne bi bila violina predraga za to. Kakorkoli, scena je izpadla super. Obra je medtem že čakal na svojo vlogo. Ko je izvedel, da ga bomo oblekli v kuharja, se ni najbolj razveselil. Še posebej ne, ko smo mu na glavo dali kuharsko kapo. Kakorkoli – sceno smo posneli in Obra ter vsi delavci v kuhinji so se izkazali kot super igralci. Tudi tukaj sem sicer pričakoval, da bom v glavo dobil

spremembe ali zanimive stvari, ki se ponujajo kar same po sebi.

Tako je bila ena od zanimivih

scen prizor z Igorjem Primcem in folklorno skupino. Vse, kar smo imeli splanirano, je bil Igor, njegov disk in folklorna skupina z glasbeniki v mali telovadnici. To je bilo vse. Nobene zgodbe. Seveda, ko kot režiser prideš na set, te vprašajo: »Kaj naj naredimo?« In vsi gledajo vate. Seveda je na tej točki glavno to, da vzbujáš ljudem občutek, da imaš vse pod popolno kontrolo in da veš, kaj delaš. Seveda sem jaz vedel, kaj delam – delal sem impro ligo in iz le-te poskusil dobiti največ. In upal, da se bo iz tega kaj pametnega razvilo, sicer bi bil v težavah. Tako sem predlagal, naj mi pokažejo, kaj lahko kot folklorna skupina počnejo. Ples, metanje

kak pisiker, vendar se to ni zgodilo. »Obra, še enkrat bomo ponovili, par detajlov bomo spremenili« »Kaj? Kaj nismo že fertik?« »Ne, v bistvu smo naredili šele prvi kader, ki pa itak ni dober ...« Potrebno je pustiti veliko prostora tudi za nepredvidene

FOTO: E. K.

✓ Žiga Virc: „TO JE OK, AMPAK DAJMO ŠE 1X PROBAT.“ IN ŠE ENKRAT IN ŠE ENKRAT...

FOTO: T. D.

FOTO: E. K.

FOTO: E. K.

ŽIGA VIRC je mlad režiser iz Novega mesta. Je avtor večkrat nagrajenega filma Trst je naš. Studio VIRC snema uspešne predstavitvene filme.

diska. Vrtenje. Ja, to je to, zdela se mi je super povezava in dobra podlaga za razvoj zgodbe. Ker sem želel to narediti bolj estetsko, sem Igorja tudi prosil, naj zato pride v poslovnih, resnih oblekah. Tako smo že posneli začetek prizora (ko začnejo glasbeniki igrati Abraham 'ma sedem sinov ter Igorja, ki koraka na čelu čete). Zdelo se mi je najbolje, da Igorja postavim na sredino kroga. Naj se vse dogaja nekako v krogih, torej čimbolj enotno. Še sredi snemanja nisem točno vedel, kako bomo sceno zaključili. Porodila se mi je ideja, da bi epski prizor zaključili z obratom, ko Igor razbije okno. Čeprav so nas skorajda že

vrgli iz telovadnice zaradi ostalih aktivnosti, smo sceno posneli do konca. Ada pa je ves čas vrhunsko bdela nad organizacijo, časom in nasploh logistiko snemanj. Pa jaz sem ji najbrž povzročil kak siv las, ker se mi je zdelo določene scene smiselno večkrat ponoviti, da bi bile popolne. Priznam, projekt se mi je zdel vreden tega.

Scenam je na začetku manjkal povezovalni element. Ta je bil najprej mišljen klasično – v ozadju bi spiker bral tekst, na katerega bi nalepili posnetke. Meni pa se je zdelo dosti bolj zabavno, če bi raje grmčani povedali kaj o šoli. In tako smo razdelili tekst med šolarje – igralce. Vsak je dobil svoj kostum in tako smo skreirali uvod in zaključek filma.

Tako nekako je izgledalo snemanje vseh scen v filmu – pol stvari vrhunsko

pripravljenih in organiziranih, druga polovica pa impro liga. Vendar je bil ravno to čar in koncept tega filma – ves čas hodi po robu; na trenutke je resen, nato zabaven. Igriv in hudomušen. Po eni strani lahkoten, po drugi resnoben. Predvsem pa dam roko v ogenj, da gledalec res ne more predvidevati, kaj se bo zgodilo v naslednji minuti. In ravno to je to, kar osnovna šola Grm oz. njeni šolarji predstavljajo. Torej smo po mojem s tem zadeli bistvo. In priznam, da mi je bila celotna energija na šoli zelo pozitivna, saj imate odlične učence, učitelje

in ostale delavce šole. Vsi so / ste bili pripravljeni sodelovati pri projektu z velikim zanosom. In to se v filmu tudi vidi. Tak projekt pač ni odvisen samo od filmske ekipe, ampak predvsem od nastopajočih in ostalih, ki so bili za kamero.

Žal nisem mogel priti na slovesnost ob obletnici šole, vendar sem slišal pozitivne kritike oziroma pohvale. Vedno sem vesel, če je publika zadovoljna, saj je film za to tudi narejen. Čeprav delam na veliko različnih projektih, priznam, da mi je bil ta film res zanimiv izziv – no ja, mi je jasno, da zveni kot oguljena fraza, a je iskreno. Kakorkoli, šola bo čez 10 let praznovala 50. obletnico in menim, da bo kmalu nastopil čas za razmislek o scenariju za nov film!

Žiga Virč

MLADINSKI PEVSKI ZBOR NASTOPI V CANKARJEVEM DOMU

VTISI PEVK

Gallusova dvorana Cankarjevega doma. Tisoč in ena lučka, tisočglava množica poslušalcev, petsto pevcev,

orgle, petje ... Kar zmrazi me, ker tako dobrega občutka ne doživim vsak dan. Ta nastop je name naredil

V soboto, 26. 11. 2011, je Mladinski pevski zbor OŠ Grm nastopil v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma na koncertu združenih izbranih mladinskih zborov Slovenije v počastitev svetovnega dne zborovske glasbe.

Koncert je bil darilo organizatorja Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti najboljšim mladinskim zborom v državi, zborom, ki smo se v zadnjih dveh letih izkazali na regijski in državni ravni. Tako je dobilo enkratno priložnost nastopa na odru Gallusove dvorane Cankarjevega doma 14 izbranih mladinskih zborov Slovenije. Skupaj je zapelo približno 500 pevcev, enakomerno zastopanih iz vseh slovenskih regij.

Slavnostni govornik je bil minister za šolstvo in šport, dr. Igor Lukšič. Koncert je posnel Radio Slovenija, posnetek pa bo januarja 2012 predvajala tudi TV Slovenija.

Zbor naše šole se je začel intenzivno pripravljati na ta zahteven projekt že med počitnicami. 49 pevk je imelo številne dodatne vaje, saj smo morali v kratkem času odlično naštudirati celoten koncertni spored novih pesmi. Ob tem smo dobili priložnost za osebni in glasbeni razvoj, odkrivanje

velik vtis. Sicer je bilo zelo naporno. Veliko vaj in truda zborovodkinje, naša zbranost ... A vseeno bom soboto, 26. 11. 2011, ohranila v lepem spominu.

Lina Drenik, 9. A

novih načinov pri učenju partitur, povezovanje mladih in sodelovanje s skladatelji, saj smo na koncertu izvajali kar šest novitet (skladb, napisanih prav za to priložnost).

Uspešen koncert, užitek ob skupnem muziciranju in navdušeni poslušalci so poplačali ves trud. Dogodek je bil enkraten, neponovljiv in nepozaben.

Sonja Čibej, zborovodkinja

Ko sem stopila na oder, me je bilo strah, a me je strah hitro minil, saj sem pomislila, da znam vse pesmi. Že pri prvi pesmi smo se razpeli in troglasje je zazvenelo. Od radosti in užitka se mi je na obraz narisal nasmeh. Ta nastop mi bo vedno ostal v spominu! Rada pa bi se

tudi zahvalila učiteljici, ki nam je omogočila ta nepozaben nastop.

Azra Šumar, 9. c

Že od septembra smo dekleta na vajah poslušala, kako pomemben je ta nastop: »Vaja, vaja, vaja!« Kmalu mi je postalo dolgčas, saj smo kar 3 ure na teden pele iste pesmi in poslušale iste stvari. Ko je končno nastopil dan koncerta, ko smo se že v zgodnjih jutranjih urah odpravili proti Ljubljani, mi je spet postajalo všeč. Takoj ko smo stopili na oder, sem vedela, da je to res velika priložnost. Bilo mi je zelo lepo, saj sem stala na odru Gallusove dvorane, spoznala sem nove prijatelje in mislim, da se je splačalo truditi.

Ulla Turk, 9. d

Ta dogodek je nekaj nepozabnega, saj sem prvič v življenju nastopala v Gallusovi dvorani. Nastop na

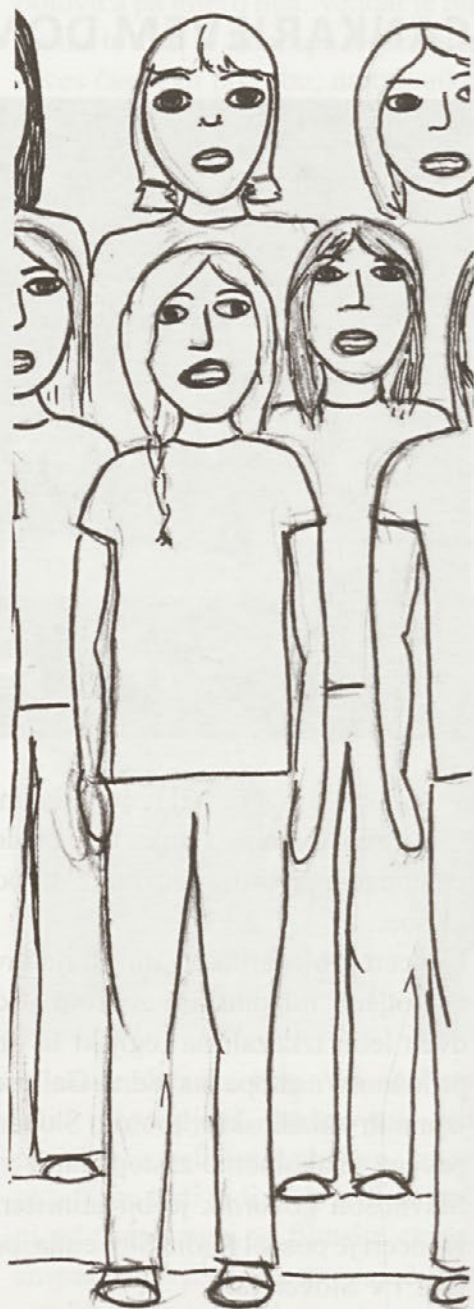
tako velikem odru je bil tak, kot da bi se na novo rodil. Na začetku, dokler se koncert še ni začel, smo bili vsi "živčni", ker nas večina še ni nastopila pred tako veliko publiko. Na koncu pa smo bili veseli in ponosni, ker nam je koncert lepo uspel.

Nika Staniša, 8. B

Bilo je nepozabno, ni mi žal, da sem se udeležila tega koncerta.

Albana Zogaj, 9. B

LEA MIOČ 8.B

Povabilo na ta koncert je bilo priznanje za naš zbor, eden izmed najboljših pevskih zborov v Sloveniji. Na koncertu je bilo zelo zanimivo. Skupaj je pelo 500 pevcev, slišati je bilo zelo lepo. Spoznala sem nove prijateljice. Upam, da bo naš šolski pevski zbor še kdaj povabljen na kakšen tak koncert. Neizmerno sem uživala.

Neža Turk, 8. C

EVROPSKI PROJEKT RESPECT@ENVIRONMENT. EU

V šolskem letu 2010/11 smo pričeli s sodelovanjem v mednarodnem projektu v okviru programa **Vseživljenjsko učenje – podprogram Comenius** – in v šolskem letu 2011/12 s projektom nadaljujemo ter ga bomo tudi zaključili. Pri projektu sodelujemo s šolami iz **Italije, Cipra, Španije, Norveške, Portugalske in Belgije**. V letošnjem letu je naša tema racionalna raba vode kot vira življenja. Glavna cilja projekta sta spodbujanje in razvijanje spoštovanja okolja pri otrocih in širši javnosti ter razvijanje zavesti o drugih narodih, kulturah, drugačnosti in spodbujanje otrok za iskanje različnih rešitev problema. Končni izdelki projekta so med drugimi tudi **skupni časopis** (<https://sites.google.com/site/respectenvironmentnewspaper/home>), **potujoča maskota** ter **spletno mesto za komunikacijo** ter **izmenjavo materiala** (<http://www-elearn.pi.ac.cy/respect-environment>).

Kar nekaj aktivnosti se bo odvijalo tudi v tem šolskem letu. Začeli smo s kratkim vprašalnikom, kjer so učenci pokazali, kaj so se naučili v prvem letu. Ena izmed najbolj

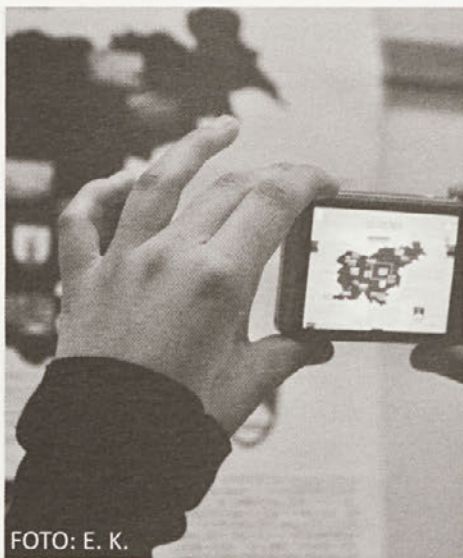

FOTO: E. K.

pomembnih ter najbolj opaznih aktivnosti je bil za nas prav obisk ravnateljev, učiteljev in učencev iz sodelujočih šol na začetku decembra. Naši učitelji pa so že oktobra obiskali šolo v Belgiji, v marcu nas bodo sprejeli na šoli v Španiji ter ob koncu šolskega leta v šoli na Norveškem. Izšel je tudi tiskani skupni časopis, ki na kratko predstavlja aktivnosti, ki so se odvijale v prejšnjem šolskem letu na temo odpadkov. Na ogled je v avli šole. Sicer pa bo v letošnjem letu naša maskota ponovno potovala od šole do šole. Učenci bodo tako pregledali, kaj je dobila v kovček prvo leto ter dodali še nekaj daril za prijatelje. Raziskovali smo tudi onesnaženost

voda, ocenili situacijo, naredili načrt za izboljšanje ter ga uresničili. O rezultatih in dejavnostih bodo učenci razpravljali v spletni učilnici. Učenci z veseljem sodelujejo pri spletnih videokonferencah, kjer lahko razpravljajo o tekočih temah. Raziskali bodo tudi oskrbo z vodo

FOTO: E. K.

in njeno uporabo ter njen pomen v preteklosti in danes. Spoznali in predstavili bodo zgodbe in legende, povezane z vodo. Nastali bodo letaki, pesmi, brošure, predstavitve, fotografije in risbe. Učenci z Norveške bodo napisali problemsko zgodbo o vodi ter jo poslali partnerskim šolam, kjer bodo učenci skušali najti rešitev. Ob koncu leta bodo učenci rešili kviz o vodi, ki bo pokazal, koliko so se naučili. Izšel bo tudi končni skupni časopis.

FOTO: E. K.

Education and Culture DG

Comenius

OBISK RAVNATELJEV, UČITELJEV TER UČENCEV IZ SODELUJOČIH ŠOL V EVROPSKEM PROJEKTU

FOTO: T. D.

V času od 6. 12. do 10. 12. 2011 so našo šolo obiskali učenci in učitelji partnerskih šol. 14 učencev so na svoje domove gostoljubno sprejele grmske družine. V dopoldanskem času so skupaj z gostitelji obiskovali pouk in se udeležili različnih izletov in predstavitev. 19 učiteljev in ravnateljev pa se je najprej udeležilo uvodnega sestanka, nato pa so si ogledali šolo in pouk. Razkazali smo jim tudi Novo mesto z okolico, Ljubljano, Bled, Radovljico, Otočec, Šmarješke toplice in Postojnsko jamo ter jim pripravili družabni večer. Prisostvovali so tudi kulturnim prireditvam, ki so potekale na šoli ob 40-letnici.

FOTO: E. K.

FOTO: E. K.

V sredo, 7. 12. 2011, so učenci grmske šole gostom pripravili pravo glasbeno, plesno in filmsko poslastico. V bogatem kulturnem programu so obiskovalci lahko slišali, kako zveni slovenska pesem, saj so se združeni zbori predstavili z Odo radosti, Zdravljico, venčkom ljudskih pesmi in tremi Ježkovimi pesmimi. Program so popestrili folkloristi in premierna predstavitev filma, ki na svojevrsten način predstavlja ustvarjalnost in bogate dejavnosti šole.

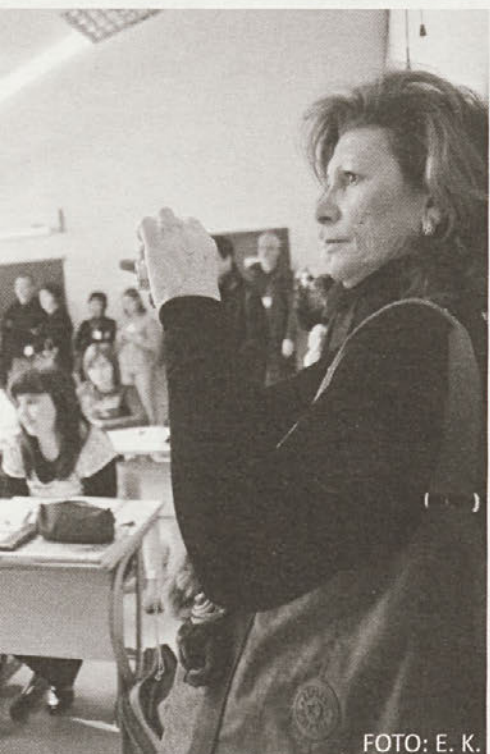

FOTO: E. K.

FOTO: E. K.

Prav vsi obiskovalci so bili nad vidnim navdušeni in kar niso mogli prehvaliti naravnih lepot Novega mesta in Slovenije, kvalitete dela na šoli in ustvarjalnosti ter gostoljubja. Vsi grmčani pa smo lahko zadovoljni, da smo s skupnimi močmi pokazali, kdo smo in kaj vse zmoremo.

Helena Šterk, vodja projekta

OBISK ŠOLE V BELGIJI

V času od 16. do 21. oktobra smo štiri učiteljice obiskale sodelujočo šolo v Belgiji. Šola se nahaja v majhni vasi Charneux, do katere lahko pridete z vlakom iz Bruslja po dveurni vožnji. Šola, ki jo obiskuje 131 učencev od prvega do šestega razreda, se nahaja v francosko govorečem delu Belgije. Osnovne šole v Belgiji vključujejo tudi jasli in vrtec in tako zajamejo otroke od 2,5 do dvanajstega leta. Pripravili so nam zanimiv program. Učitelji iz vsake sodelujoče dežele so izvedli eno uro pouka v razredu. Jaz sem jim predstavila našo šolo in državo, učiteljice Mavsar, Moškon ter Šonc pa so jih naučile pesem Abraham ima sedem sinov. Ogledali smo si vrtec, ki je del njihove šole, in njihove okoljevarstvene dejavnosti (čiščenje okolja, potoka, saditev dreves). Eno popoldne pa smo v šoli pripravili predstavitev dežel za učence, starše ter lokalno skupnost. Peljali pa so nas tudi v Bruselj, kjer smo si z otroki ogledali Mini Evropo, nato pa še Parlamentarium – Centre za obiskovalce Evropskega parlamenta.

Le kaj bo delalo z njim v zraku? Kmalu sem ugotovila, da je bil moj strah popolnoma odveč. Čudovit polet je bil, k čemur so prispevale tudi prijazne stevardese in lepo vreme. Prekrasne slovenske Alpe, ki jih tako občujem, pa globoko pod menoj.

Pristanek v Bruslju. Neverjetno, res sem tu, v prestolnici Evropske unije! Kaj pa zdaj? Sama se ne bi znašla, ampak saj je tukaj Helena. Vam povem, punca obvlada! Lahko daš

VTISI Z OBISKA BELGIJE V OKVIRU PROJEKTA COMENIUS

Nedelja dopoldan okoli enajste ure. Imam vse v kovčku? Česa ne smem imeti v ročni prtljagi?

Dobro, to je urejeno. Letalsko karto imam, ima pa jo tudi Helena, tako da ni panike. Pred šolo čaka hišnik Janez. Vse štiri, Branka, Helena, Stanka in moja malenkost, naložimo prtljago in same sebe v službeni renault in ...via Zagreb.

Katero letalo je naše? Ojoj, pa menda ne tisto malo tamle!? Jaz pa prvič na avion! To je vendar avtobus s krili!

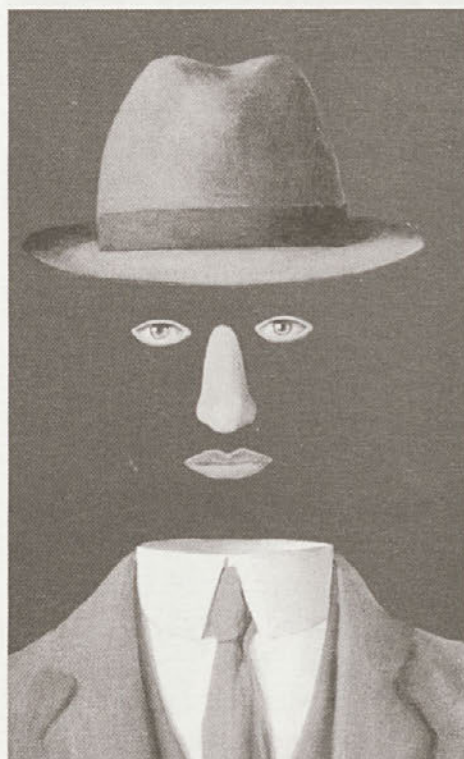
možgane na pašo, pa se brez vseh skrbi prepustiš njenemu vodenju.

Bruseljska podzemna železnica, svet v malem. Mislim, da ni narodnosti, ki je tu ne bi srečala. In že naš vlak. Kovčke smo zvale v vagon in eno uro na vlaku poslušale glasno flamščino neke zelo zgovorne gospe. Kaj je povedala, pa res ne vem.

Ob dogovorjenem času nas je prišel na postajo iskat lastnik turistične kmetije, kjer smo petkrat prespale. Malo po angleško, malo po francosko, pa smo si izmenjali pozdrave. Čakala nas je skromna, a prijetna in topla soba. Gospodarjeva družina s tremi otroki nas je prijazno sprejela in ves teden skrbela za naše dobro počutje in pravočasne odhode v šolo.

Naslednjih pet dni je bilo nepopisno bogatih z novimi poznanstvi, ugotovitvami, izkušnjami, presenečenji, vtisi, znanji. Vse, kar se mi je dogajalo v zvezi z gostujočo šolo v belgijskem Charneuxu, je pustilo v meni velik pečat.

Skromna šola, zabavni učitelji, gostoljubna ravnateljica, učenci pa ... v učilnicah so obuti, malico, ki je hkrati tudi njihovo kosilo, in jim ga zjutraj pripravijo starši, nosijo s seboj v majhnih plastičnih posodicah. V vsaki učilnici so metle

in smetišnice, samoumevno je, da vsakič pripravijo za seboj. So pa enako živahni in pristrčni kot otroci v Sloveniji. Za dobrodošlico so nam zapeli nekaj pesmi, dobili smo darilca, ki so jih izdelali sami, z njimi pa smo obiskale tudi Mini Europe v Bruslju, kjer smo se fotografirale pod pravim Atomiumom.

Kot velika ljubiteljica narave in dejavnosti, ki so povezane z njo, pa je moje bivanje v Belgiji doseglo vrhunec na 13-kilometrski kolesarski stezi od Herva do Val Dieua. Če kaj pogrešam na moji poti v službo, je primerna pot za vožnjo s kolesom. Ampak, vsega človek ne more imeti. Oni pa »mojih« Gorjancev in reke Krke nimajo.

O, saj res! Ne smem pozabiti omeniti sirupa iz starih sort hrušk in jabolk, ki ga pridelujejo v njihovi siruparni. Izreden okus, ki pa, za moje pojme, ne gre na meso, solato in krompir, kamor so nam ga tako radodarno nalivali. S kruhom in maslom pa mi ga je sin pojedel v enem tednu. O njihovi čokoladi raje ne bom izgubljala besed, ker mi jo je doma že zdavnaj zmanjkalo. Le zakaj?

Zaradi čokolade, sirupa, sira, prelepe zelene trave, posute s črnobelimi kravami, nekompliciranega razmišljanja, neskončnih kolesarskih poti, prečudovitega Bruslja, bogatega z znamenitostmi, bi spet obiskala ta del Evrope. Kamor grem, pridem domov bogatejša zaradi ljudi, ki tam živijo, njihovih zgodb, njihovega načina življenja. Zelo dragocen pečat so pustile v meni tudi sodelavke, s katerimi sem potovala, neprecenljivo je spoznati nove karakterje ljudi, od katerih se, če le želiš, lahko ogromno naučiš. Potovati po svetu in skozi življenje je lepo!

Liljana Mavsar

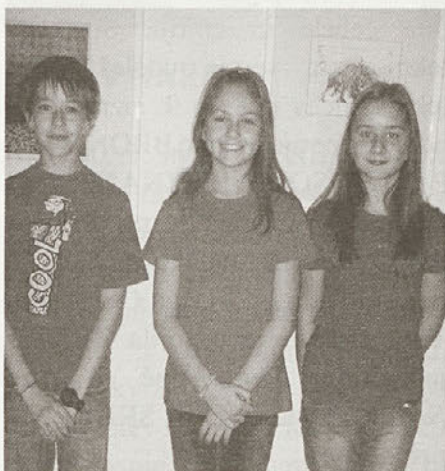
SLOVENSKI PREDSEDNIK SPREJEL GRMČANE

Predsednik države Danilo Turk je bil lani na državniškem obisku na Cipru, kjer si je ogledal tudi razstavo slovenske otroške grafike, ki jo je predstavljalo enainštirideset grafik učencev grmske osnovne šole. Grafike so nastajale pred leti v okviru dvoletnega razvojno-raziskovalnega projekta Zavoda RS za šolstvo ter se desetletje uporabljale kot vsebina stalnih strokovnih izpopolnjevanj na domačem in mednarodnem likovno-pedagoškem prizorišču. Predsednik si je za svoje prostore izbral grafiko Line Vuk, ki jo je naredila, ko je bila v šestem razredu. Sprejema so se udeležili (od desne proti levi) Lina Vuk, Marjan Prevodnik, svetovalec za likovno vzgojo na Zavodu za šolstvo RS, ki je vodil omenjeni projekt in razstavo tudi pripravil, prof. Brane Šuster, likovni pedagog in Linin mentor, ter ravnateljica Osnovne šole Grm Sonja Simčič.

TRI ZLATE PRI RAZVEDRILNI MATEMATIKI

V soboto, 8. 10. 2011, je na OŠ Center potekalo državno tekmovanje iz razvedrilne matematike.

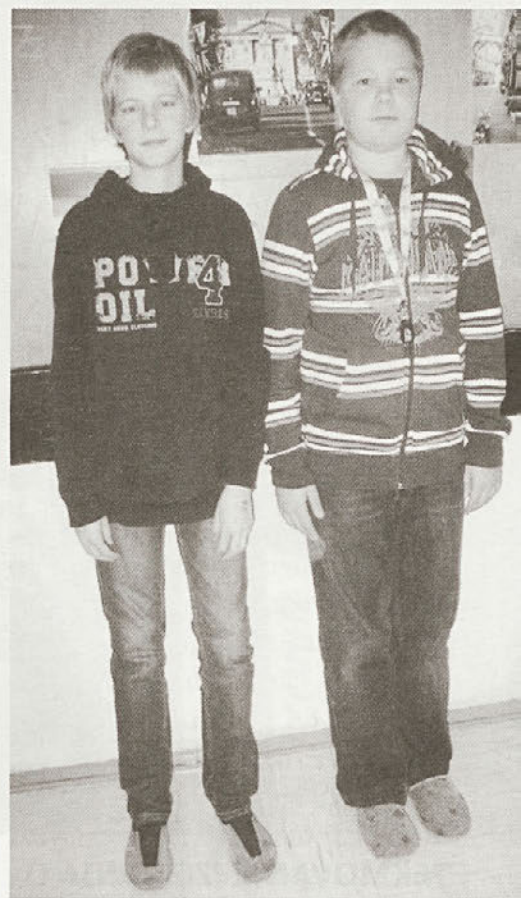

Učenci OŠ Grm so se odlično izkazali. Trije so prejeli zlato priznanje, trije pa srebrno priznanje.

Zlato priznanje so prejeli: **Anja Mitrović, 6. c, Eva Brudar, 6. c, Luka Keserič, 8. b.**

Srebrno priznanje so prejeli: **Anja Urbas, 6. c, Blaž Vovko Bučar, 7. a, Anamarija Kastelic, 9. a.**

Vsem tekmovalcem čestitam za dosežen uspeh!

ZLATO IN SREBRO PRI LOGIKI

V soboto, 22. 10. 2011, je na OŠ Mirana Jarca v Črnomlju potekalo državno tekmovanje iz logike.

Od naših tekmovalcev sta bila najuspešnejša učenca sedmega razreda.

Zlato priznanje je osvojil **Jakob Höfferle, Nejc Matoh** pa je osvojil srebrno priznanje.

Mentorica: Mojca Kavčič

CANKARJEVO TEKMOVANJE

Na šolskem Cankarjevem tekmovanju, ki je potekalo v decembru, so tekmovali učenci od 3. do 9. r. Na predmetni stopnji so bronasto priznanje osvojili: v 6. r.: **Anja Mitrović, Eva Brudar, Ciril Cerovšek in Filip Šobar**; v 7. r.: **Alja Štrbenc, Blaž Vovko-Bučar in Tinkara Moretti**; v 8. r.: **Ema Koncilija, Andraž Prus, Peter Majcen, Matic Pezdirc, Primož Potočar in Maruša Žibred**; v 9. r.: **Tina Guštin, Anamarija Kastelic in Lea Pavlin**.

Na področno tekmovanje, ki je bilo 26. januarja, pa so se uvrstili: **Ema Koncilija, Andraž Prus in Peter Majcen iz 8. r. ter Tina Guštin iz 9. r.**

DRŽAVNO TEKMOVANJE V ZNANJU ANGLEŠČINE ZA 7. RAZRED

Decembra so tekmovali tudi 7. razredi. Njihova naloga je bila, da v skupinah izdelajo voicethread-e na temo *How to Learn English Successfully*. Zlato priznanje so osvojili **Blaž Vovko Bučar, 7. A, Matevž Cimermančič, 7. B, in Jakob Höfferle, 7. C**. Skupina deklet pa je osvojila srebrno priznanje, in sicer: **Tara Polovič, 7. a, Ajda Blatnik, 7. b, Laura Turk, 7. a in Špela Šetina, 7. c.**

DRŽAVNO TEKMOVANJE V ZNANJU ANGLEŠČINE ZA 8. RAZRED

V ponedeljek, 21. 11. 2011, je potekalo državno tekmovanje iz znanja angleškega jezika za osmošolce. Udeležilo se ga je 5 učencev, ki so se odlično odrezali. **ZLATO PRIZNANJE** je osvojil **BOR ŠTEBLAJ**, učenec 8. a

TEKMOVANJE IZ ZNANJA O SLADKORNI BOLEZNI

V petek, 14. 10. 2011, smo izvedli šolsko tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni. Udeležilo se ga je 15 učenk osmega in devetega razreda. Bronasto priznanje so osvojile **Tina Guštin, Tara Pleško, Lea Pavlin, Ana Novak, Tamara Došenovič in Patricija Strojin**. Tina, Tara in Lea pa so se udeležile še državnega tekmovanja, na katerem sta **Tina Guštin in Tara Pleško** osvojili srebrno priznanje.

TEKMOVANJE IZ ZNANJA BIOLOGIJE

Tema letošnjega tekmovanja so bile čebele in čmrlji. Šolskega tekmovanja se je udeležilo 20 tekmovalcev iz 8. in 9. razreda. 13 udeležencev je prejelo **BRONASTO PROTEUSOVO PRIZNAJE**, 4 od njih pa so se uvrstile na državno tekmovanje. Državno tekmovanje je potekalo 2. 12. 2011 na OŠ Stična. **Tina Guštin** je osvojila **ZLATO priznanje**, **Lea Mioč in Ana Novak** pa sta osvojili **SREBRNO priznanje**.

razreda. SREBRNA PRIZNANJA pa so dobili **ANJA MIKULAN, 8. a, MARUŠA ŽIBRED, 8. a, TINA KLOBUČAR, 8. b, in ŽIGA SERINI, 8. c.**

ŠOLSKO TEKMOVANJE V ZNANJU ANGLEŠČINE ZA 9. RAZRED

V sredo, 23. novembra 2011, se je 34 devetošolcev pomerilo v znanju angleškega jezika. Enaindvajset učencev je osvojilo bronasto priznanje, osem učencev pa se je uvrstilo na regijsko tekmovanje, ki bo v sredo, 1. februarja 2012. Devetošolci **Tjaša Kitanovski, Matija Dular Sitar, Gašper Šimic, Gregor Zupančič, Mirta Balažić-Gerić, Jan Bartol, Matej Gorenjc ter Luka Vranješ** bodo takrat preizkusili svoje poznavanje literarne predloge *The Railway Children*.

Me 3 (T&A&T)

ŠAH

Na področno posamično šahovsko tekmovanje, ki je potekalo v soboto, 17. decembra 2011, na OŠ Drska, so se uvrstili tisti šahisti in šahistke, ki so se na občinskem prvenstvu, ki je potekalo 2. decembra 2011 na naši šoli, uvrstili do 15. mesta. To so:

- fantje (roj. 2000 in mlajši):
Martin Koncilja, 6. B (3. mesto),
Žan Kuplenk, 4. B (5. mesto),
Matej Rukše, 4. B (14. mesto);
- dekleta (roj. 2000 in mlajša)
Klara Jordan, 4. A (6. mesto),
Kim Hočevnar, 5. C (7. mesto);
- fantje (roj. 1997 in mlajši):
Peter Majcen, 8. B (7. mesto),
Gregor Zupančič, 9. B (15. mesto);
- dekleta (roj. 1997 in mlajša):
Ema Koncilja, 8. B (3. mesto).

Mentor: Tomaž Koncilja

ŠOLA V NARAVI

Med 10. 9. in 15. 9. 2011 smo se učenci 7. razreda udeležili šole v naravi v Poreču. Plaža je bila super, pomol je bil dolg in morje toplo. V večernih urah smo se vedno zaposlili z zabavnimi dogodki, kot so kviz, športne igre ali pa predstavitev razredov. Ko je napočil čas za spanje, smo izumili brezžični

telefon – klicanje drug drugega čez odprta okna ter s trkanjem po stenah. V popoldanskih urah, ko nismo bili na plaži, smo vedno imeli na voljo različne aktivnosti. Punce smo predvsem tekmovali, ups, igrale odbojko, fantje pa so uživali v nogometu ob sapici morskega zraka. Zadnji dan je bil najboljši. V dopoldanskih urah smo imeli tekmovanje v plavanju (žabica in kravel), večer pa smo zaključili s predstavitvijo vsakega razreda. A-jevci smo imeli oddajo 24 ur, B-jevci so pokazali čarovniške trike, C-jevci pa so brezhibno odpeli svojo himno. To morsko doživetje smo zaključili s plesanjem v disku. Vsi smo neskončno uživali in bi to zagotovo radi ponovili.

Tara Polovič, 7. A

FOTO: Boštjan Pucelj

NOVA ZGOŠČENKA ŠOLSKIH PEVSKIH ZBOROV – GRM POJE

Ob 40-letnici šole, 8. decembra 2011, je izšla nova zgoščanka s 33 pesmimi obeh otroških in mladinskega pevskega zbora. Na zgoščenci so pesmi iz obdobja 2007-2011: posnetki s tekmovanj, revij, večino pesmi pa smo meseca maja posneli v šolski avli. Kot dodatek so na koncu 3 pesmi združenih mladinskih zborov s koncerta v počastitev svetovnega dne zborovske glasbe v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma in pesem Otrok, ki jo je OPZ posnel skupaj z Društvom mrtvih pesnikov. Ob tej priložnosti se zahvaljujemo Radiu Slovenija in založbi Menart Records za dovoljenje za objavo pesmi v dodatku.

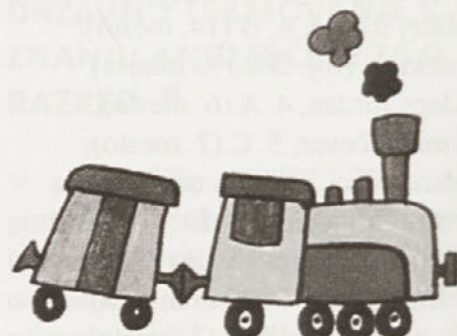
OŠ GRM POJE je druga zgoščanka šolskih pevskih zborov, prva POJE VAM MLADOST je izšla leta 2006.

Z obema se ohranja bogata pevska kultura številnih generacij grmskih pevcev.

Sonja Čibej

Erika Abolnar, 7. A

Risba: Fexhrije Tahiri 6. r.

ZBIRALNA AKCIJA STAREGA PAPIRJA

Letošnja jesenska zbiralna akcija starega papirja je potekala zelo uspešno. V primerjavi z lanskim letom, ko smo v jesenski zbiralni akciji zbrali 51.402 kg, smo ga v letošnji še eno tono več. Šola z zbranim denarjem dela gospodarno. 2000 eurov nameni socialno šibkim (23 %), 25 % nameni za nagrade, ostalih 52 % pa vzame šola za kakršne koli potrebe. Lansko leto smo s tem denarjem prenovili telovadnico in kupili semafor. To leto šola sprejema nasvete in predloge glede porabe denarja. Svoje predloge lahko sporočite učiteljem ali podravnatelju.

Približujemo se rekordu naše šole, ki smo ga postavili leta 2007, in sicer kar 54.796 kg.

In še rezultati.

Razredna stopnja:

1. 5. c (4719 kg)
2. 4. a (3861 kg)
3. 5. a (2833 kg)

Predmetna stopnja:

1. 9. a (3164 kg)
2. 9. b (2873 kg)
3. 7. c (2776 kg)

GRMSKA FRESKA

Pročelje z glavnim vhodom je oktobra 2011 dobilo novo podobo. Na vrhu vhodnih vratih je napis z nazivom šole, nad njim je postavljen nov znak šole, delo oblikovalskega studia Felicijan-Sedmak iz Ljubljane. Na levi in desni strani od vhoda je trideset učencev, od šestega do devetega razreda, v višini treh metrov in v skupni dolžini osemnajst metrov narisalo prizore iz življenja učencev v šoli in doma. Črtne risbe manjšega formata smo na osnutku sestavili v konglomeratno kompozicijo, nato je vsak učenec neposredno ali s pomočjo grafoskopa svojo risbo z voščenko ali z grafitom povečal na ustrezno stensko velikost. Risbe na steni so učenci narisali še z obstojnimi črnimi in zelenimi fasadnimi barvami.

Večina učencev, ki je sodelovala pri projektu »Grmska freska«, redno ali občasno obiskuje likovni krožek. Učitelju likovne vzgoje so predstavili svoje ideje, risbe s prevladujočo figuralno kompozicijo, in se z njim dogovorili o končni rešitvi. Učitelj je učencem razložil nekaj umetniških del slikarjev futuristov in jim predlagal podobne rešitve, saj je gibanje tudi za naše učence ena izmed najbolj pomembnih aktivnosti. Tako so mnogi učenci svoji osnovni risbi v črni barvi dodali še eno ali dve črti risbi v dveh odtenkih »grmske« zelene barve. Poleg prikaza gibanja na ploskvi smo z dodanimi zelenimi črtami kompoziciji dodali mehko in ji povečali zanimivost.

Grmsko fresko so ustvarjali:

Ema Bauer, Staša Balkovec, Ciril Cerovšek, Luka Klemenčič iz 6. a, Martin Koncilija, Nuša Semec iz 6. b, Anja Urbas, Anja Mitrovič,

Melika Hasanbašić iz 6. c, Žiga Jug, Karmen Vrhovšek iz 7. a, Ajda Blatnik, Tinkara Moretti iz 7. b, Ajda Antončič, Maja Rabič iz 7. c, Klemen Kapš iz 8. a, Julija Brudar, Pia Butara, Nika Kastelec, Lea Mioč, Nika Staniša, Lučka Žnidaršič iz 8. b, Žiga Serini, Ana Smolič, Maja Tisovic iz 8. c, Tina Guštin, Sarah J. Carlson, Neža Jurečič, Petra Šmid iz 9. b, Uroš Topić (lanski 9. c).

Mentor učencem pri ustvarjanju velike stenske kompozicije je bil učitelj likovne vzgoje Branko Šuster, pri prenosu osnutkov na steno pa je pomagal učitelj fizike in tehnične vzgoje Dušan Plut.

FOTO: E. K.

FOTO: E. K.

ROJSTNI DNEVI NEKOČ IN DANES

Tako kot mi danes praznujemo rojstne dneve, so jih tudi naši učitelji praznovali, ko so bili še šolarji. Morda nekoliko drugače in bolj skromno kot danes. Kako so jih praznovali in katero praznovanje se jim je najbolj vtisnilo v spomin, sem jih vprašala kar sama. In takole so mi odgovorili:

Sonja Čibej

Na praznovanja rojstnih dni imam zelo lepo spomine. Moja mami

LEA MILOČ 8.B

se je vedno zelo lepo potrudila in naredila pravo praznovanje, na katerega sem lahko vedno povabila veliko prijateljev, naročila je torto in najela fotografa. Z vseh praznovanj imam slike, fotografije, spomine. Praznovali smo doma, otroci smo se igrali razne igre notri in zunaj. Nekateri se še trudimo, da pripravimo podobna praznovanja – doma.

Opažam pa, da starši poskušajo prihraniti delo in veliko današnjih otrok praznuje rojstne dneve v Tušu, v McDonaldsu, gredo v kino, na bazen. Takšna praznovanja se mi zdijo neosebna, saj vlogo staršev prevzamejo tuji ljudje, animatorji. Najbolj so se mi v spomin vtisnila praznovanja ob obletnicah: hčerkin 18. rojstni dan, mamina 70. letnica, 25. obletnica poroke moževih

staršev, na katerih se zbere cela družina, sorodniki, stari starši. Starejša ko sem, več mi takšna srečanja pomenijo.

Branka Moškon

Rojstne dneve praznujemo že ves čas. Praznovanje otrok je tisto, ki je najbolj prijetno, veselo, ko še rastejo.

Najbolj se mi je v spomin vtisnil rojstni dan, ki so mi ga pripravili prijatelji. Napisali so mi pesem in pripravili torto.

Polona Celan

Rojstne dneve smo včasih praznovali tako, da smo hodili drug k drugemu, zunaj smo se igrali skrivalnice, črnega moža. Vedno smo pili gosti sok s smetano. Bilo je posebno doživetje, ko smo se še posebej posladkali. Praznovanja smo imeli podobna, niso izstopala, a so bila kljub temu nekaj posebnega. Na vsakem rojstnem dnevu smo se zabavali, uživali v družbi in se igrali.

Danes pa praznovanja niso nič posebnega. Zvečer se dobimo s prijatelji na tortici, klepetu, ker se redkeje vidimo.

Majda Čengija

Kot šolarica sem praznovala bolj skromno. Spomnim se, da sem vedno morala deliti torto s starejšo sestro, saj imam rojstni dan le osem dni za njo. Ponavadi so prišli sorodniki na obisk, v šoli nismo praznovali. Prav posebnih praznovanj ni bilo. Tudi dandanes ne praznujem prav posebno. Družino in prijatelje peljem na kosilo ali pa sama doma kaj pripravim. Zdi se mi pomembno, da se potrudim za ljudi, ki jih imam rada, pa čeprav včasih ni vse tako okusno, kot bi moralo biti. Kot otrok sem imela samo eno željo. Da bi na moj rojstni dan zapadel prvi sneg. Takrat so

bile zime še zime in ponavadi smo imeli sneg že na začetku decembra. Dolgo sem čakala, da se mi je ta želja izpolnila. Na 21. rojstni dan se je to res zgodilo, vendar sem takrat živela v Londonu in me je sestra vsa vzhičena poklicala in mi povedala dobro novico. Spomnim se, da sem bila ob tem rojstnem dnevu še posebej zadovoljna, saj se mi je zdelo, da se mi ne more zgoditi nič hudega, če se mi je izpolnila tako dolgo željena želja.

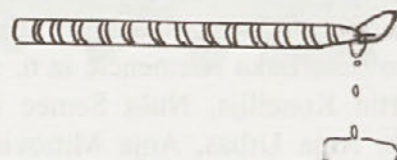

FOTO: E. K.

K sodelovanju smo povabili tudi starše in jih v pisni obliki poprosili, naj z nami delijo svoje spomine na praznovanja rojstnih dni. Ugotovili smo, da tudi oni ne delajo nalog nič drugače kot mi – dobili smo namreč le dva odgovora ...

Branko Lukšič

Učenci nismo praznovali rojstnega dne za sošolce, kot ga praznujejo otroci danes. Na dom smo poklicali sorodnike, prijatelje ter fotografa Cvetka, ki je vse skupaj poslikal. Zapeli smo kakšno pesem, pojedli praznično pripravljeno kosilo ali

večerjo in se nazadnje posladkali s slastno torto.

Žanet Deželan

Rojstnih dni sploh nismo praznovali tako, kot jih naši otroci danes. Ni bilo praznovanja v šoli. Praznovali smo le doma, kamor smo povabili tudi sošolke in sošolce. Bistvo praznovanja je bilo druženje in tortica.

Kako pa praznujemo šolarji danes? Preberite, pa boste zvedeli!

Nina Jazbec, 9. c

Rojstni dan praznujem v kinu s prijateljicami, potem pa gremo še na pico. Zadnje dve leti sem praznovala doma, ampak se bo to sedaj spremenilo.

Najbolj se mi je v spomin vtisnilo, ko sem za 7. rojstni dan dobila mobilni telefon in rdečo torbo.

Ana Brudar, 9. c

Rojstni dan praznujem doma ali v kinu, prijateljice pridejo na moj rojstni dan, mi čestitajo, dajo darilo, potem jemo in potem se hrana in

pogovor ves čas izmenjujeta.

Najbolj se mi je v spomin vtisnil 13. rojstni dan, ko sem dobila vijolično torbo s srno, ki mi jo je prinesla Nina.

Jakob Judež, 7. b

Rojstni dan praznujem doma s prijatelji in družino. V telovadnici igramo nogomet in košarko, jemo pico in torto ter gledamo kakšen film.

Najbolj se mi je v spomin vtisnil 11. rojstni dan, ker je bilo ful dobro, zelo zabavno. Prišli so prijatelji, ki sem jih povabil, in imeli smo se zelo fajn.

Žak Herendič, 8. a

Rojstni dan praznujem doma z družino in sorodniki. Po kosilu mi sorodniki in družina razdelijo darila. Za prijatelje priredim zabavo posebej, ponavadi gremo v kino in igramo biljard.

Najbolj se mi je v spomin vtisnil 11. rojstni dan, ker je bilo zelo zabavno. Najprej smo se zbrali, igrali različne športe in se podili po ulici. Darila so bila zelo izvirna, z denarjem, ki

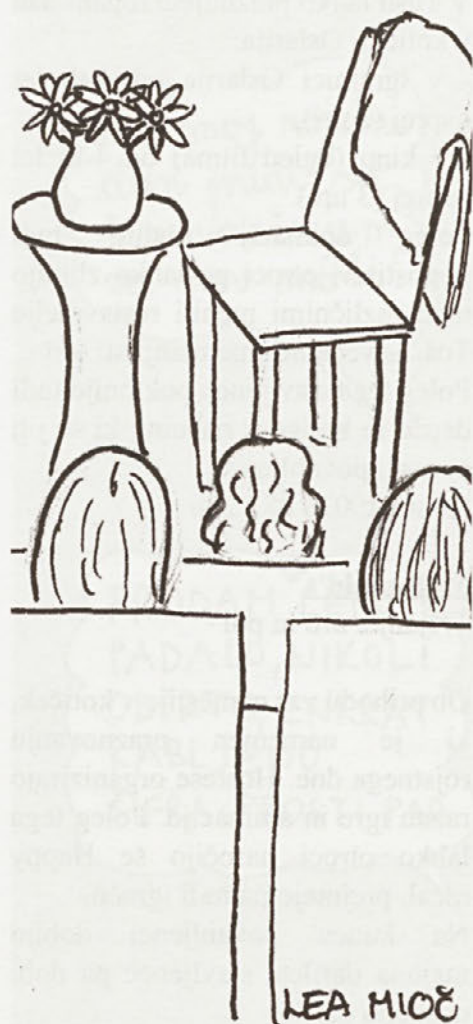
so mi ga prinesli, pa sem si kupil računalnik. Nekateri prijatelji so pri meni tudi prespali.

Ana Staniša, 8. b

Rojstni dan praznujem doma, ker je to na silvestrovo. Praznujem v krogu družine, sorodnikov in prijateljev. S sorodniki in prijatelji praznujem posebej. S prijatelji gremo v kino, jemo pico in se imamo fajn.

Najbolj se mi je v spomin vtisnil 9. rojstni dan, ker sem šla takrat 1. sama v kino s prijatelji, brez staršev, in sem se imela zelo dobro. Pa tudi 11. rojstni dan mi je ostal v spominu, ker sem takrat postala najstnica in sem za darilo dobila ličila.

Tara Pleško, 8. B

KJE PRAZNOVATI V NOVEM MESTU IN OKOLICI?

Praznujemo lahko marsikaj, za nas, šolarje, pa je najbrž najbolj pričakovano praznovanje našega rojstnega dne. Vsi si želimo, da bi bil ta dan nekaj posebnega. V tem prispevku boste našli ideje, kje in na kakšen način lahko praznujete rojstni dan v Novem mestu in okolici.

Novo mesto

Planet tuš

V Tušu lahko praznujete rojstni dan v kotičku Oslarija:

- v igralnici Oslarija od 4-ih let naprej (2 uri),

- v kinu (ogled filma) od 4-ih let naprej (3 ure).

Poleg animacij nudijo tudi pogostitev, otroci pa lahko zbirajo med različnimi meniji restavracije Tuš. Seveda ne sme manjkati torta.

Poleg tega slavljenču poklonijo tudi darilo in knjigo z risbami, ki so jih narisali povabljeni.

Kontakt: 070 881 226

McDonald's

Trajanje: uro in pol

Ob prihodu vas namestijo v kotiček, ki je namenjen praznovanju rojstnega dne. Hostese organizirajo razne igre in animacije. Poleg tega lahko otroci naročijo še Happy meal, prejmejo pa tudi igračo.

Na koncu povabljeni dobijo majhna darilca, slavljenec pa dobi posebno darilo.

Kontakt: 07 337 70 20

LEA MIOČ S.B

Cubus

V Cubusu lahko izbiraš med več možnostmi.

MALČEK

Ustvarjanje v likovnih delavnicah, mini disco prepevanje in ples ob glasbi za najmlajše, enostavne družabne igre ...

MIŠ MAŠ

Ustvarjanje drobnega pekovskega peciva, izdelovanje prave PIZZE, družabne igre, prilagojene starostni skupini oz. željam, likovna delavnica ...

ŠPORT

Program s poudarkom na športnih igrah, štafetah, kviz, ustvarjalne delavnice ...

PRINCESA

Deklice bodo v ustvarjalnih delavnicah izdelovale nakit, krone, se s pomočjo ličil spremenile v princeske in zaplesale ...

Glede na število otrok lahko izbirate med mini, maxi ali jungle programom.

Kontakt: 07/33 444 33

Športni center Košenice

V športnem centru Košenice se otroci lahko zabavajo na bolj športen

način. Tu lahko igrajo odbojko, nogomet, košarko, hokej ... Lahko pa se zabavajo s skakanjem po trampolinu. Po dveh urah odidejo za mize, kjer jih čaka slastna pica. Po tem se posladkajo še z okusno torto.

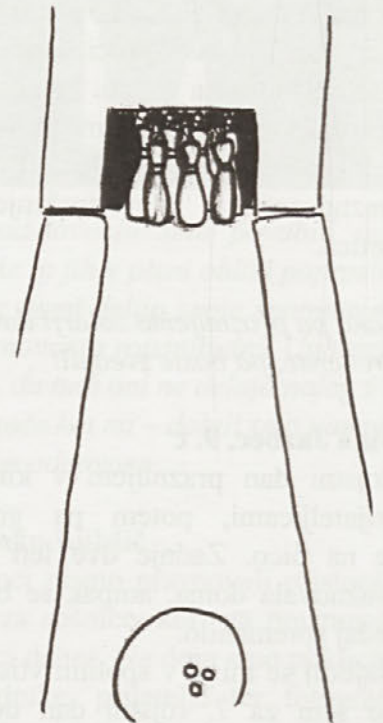
Kontakt: 07/ 334 71 14

Okolica Novega mesta

Galaksija Trebnje (bowling)

V Galaksiji vam je na razpolago šest stez. Pogostitev otrok pripravijo po bowlanju; to so lahko pice, pičiči ali meni. Po pici seveda ne manjka torta. Bowling rojstnodnevne zabave za otroke priporočajo od sedmega leta naprej.

Kontakt: 07 30 45 936, vsak dan po 14. uri.

Nazadnje pa lahko zabavo prirediš doma! Potrebuješ samo veliko dobre volje, nekaj prigrizkov in zabava je pripravljena. Veliko lepih rojstnih dni!

Ana Kotar, 8. B

ŠALJIVI NASVETI O PRAZNOVANJIH

1. Če bi za rojstni dan rad veliko daril, na vabilo napiši: Pa ne pozabi darila!
2. Če si v denarni stiski in ne moreš prirediti spodobnega rojstnega dne, prijatelje povabi k sosedom, da se bodo tam najedli in napili.
3. Če si za veliko noč zaželiš imeti barvne pirhe, pobarvaj kokoši.
4. Če si za božič ne želiš imeti problemov z Božičkom in dimnikom, še pred božičnim večerom pokliči dimnikarja, da bo očistil dimnik.
5. V noči čarovnic vam odsvetujemo nošenje dolgih plaščev, saj ne odgovarjamo za posledice sežganih plaščev zaradi prevelikega približevanja gorečim svečam.
6. Če boš za svoj rojstni dan priredil zabavo leta, a si ne želiš nepovabljenih gostov, zamaši dimnik, vsa okna in vrata, tako da nepovabljeni ljudje ne bodo mogli priti v hišo.
7. Za pusta vam odsvetujemo, da se našemite v lisico, saj se vas bodo vsi ljudje na široko izogibali, misleč, da imate steklino.
8. Odsvetujemo vam tudi šemljenje v kakršno koli hrano, saj se vam požrešni ljudje ne bodo mogli upreti.
9. Če se sosedov pes boji petard in za novo leto pogosto laja, pokliči policijo in jim reci, da te moti sosedov pes, saj zaradi

Vabim te na rojstni dan. NE pozabi na DARILO, ki ga moram biti vesel!

Torkovi dnevi praznovanja tokrat izjemoma ne bodo v sredo ampak v soboto.

Na moj rojstni dan pridi sit, ker varčujem za nov mobi!

njegovega nenehnega lajanja na slišiš petard.

10. Če si potreben hvale, obišči na dan spomina na mrtve zapuščene grobove na bližnjem pokopališču in preminulim ljudem prižgi svečo. Ponoči pa se ti bodo duhovi zahvalili in te morda 'malo' prestrašili.

Me3 (T. A. T.)

PRODAM LEPO PADALO, NIKOLI ODPRTO, ENKRAT RABLJENO.
ŠIFRA: PROSTI PAD

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

Tradicionalni slovenski zajtrk je projekt, ki so ga podprla tri ministrstva – Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Ministrstvo za šolstvo in šport ter Ministrstvo za zdravje ob strokovni podpori in sodelovanju Inštituta za varovanje zdravja ter Zavoda za šolstvo.

Tako smo v petek, 18. 11. 2011, imeli za zajtrk **kruh, maslo, med, mleko in jabolko** – vse slovenskega porekla, kar so slovenskim otrokom in njihovim vzgojiteljem **podarili** kmetje in kmetijska podjetja, čebelarji in živilskopredelovalna podjetja. Podarili so 18.000 kg kruha, 2.600 kg masla, 52.000 l mleka, 3.100 kg medu in 34.000 kg jabolk. Spoštovanja vredne količine hrane.

Namen projekta je izobraževati, obveščati in ozaveščati o pomenu zajtrka v okviru prehranjevalnih navad, o pomenu in prednostih lokalno pridelanih živil slovenskega

izvora ter o pomenu kmetijske dejavnosti in čebelarstva za naše okolje. Pomembno je tudi splošno ozaveščanje mladine o pomenu zdravega načina življenja, vključno s pomenom gibanja in izvajanja športnih aktivnosti.

Zakaj zajtrkovati?

»Po jutru se dan pozna«, »Prazna vreča ne stoji pokonci«, »Zajtrkuj kot kralj, kosi kot princ in večerjaj kot berač«. Le kdo ne pozna teh pregovorov? Zjutraj se zbudite, vaš

želodec se je postil celo noč, ob vikendih takšno postenje lahko traja celo več kot 12 ur. Tako z zajtrkom že zjutraj zagotovimo telesu dovolj energije za dobro delo in igro ter učinkovito razmišljanje, sočasno pa zagotovimo dovolj gradbenih snovi, potrebnih za zdravo rast in razvoj. Zajtrk zaužijemo zjutraj, potem ko se zbudimo naspani, se umijemo in poženemo telo v tek z nekaj razgibalnimi vajami. Za uspešno delo v šoli je pomembno, da uživamo zajtrk še pred začetkom prve šolske ure.

Več kot polovica (60 %) otrok zjutraj ne zajtrkuje doma; po vseh znanstvenih ugotovitvah so takšni otroci v primerjavi s tistimi, ki zajtrkujejo, manj ustvarjalni, manj

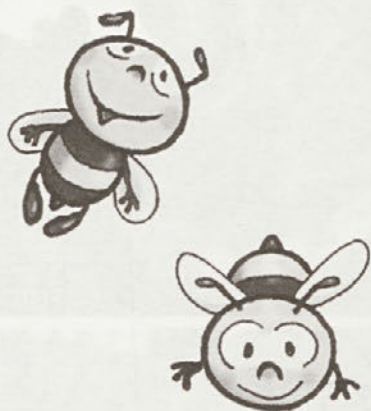
dojemljivi, imajo slabši spomin, počasneje reagirajo in zato težje sledijo šolskim obveznostim, kar vpliva na zmanjšanje učnega uspeha.

Ni pomembno le, kako sestavimo obrok, temveč tudi koliko obrokov zaužijemo čez dan in kakšen je časovni razmik med njimi. Zelo dobro je, če skušamo zaužiti 5 obrokov v razmiku 3 do 4 ure. To poleg gibanja prispeva tudi k

vzdrževanju priporočene telesne teže.

Kakšen naj bi bil zdrav zajtrk?

Najbolj primerno je, da izberemo **polnozrnat kruh, kašo ali kosmiče**, ki nam dajo energijo za možgane; dodamo mleko ali jogurt, kar še dodatno izboljša zmožnost učenja in razpoloženje. Obogatimo ga še s svežim sadjem, da si zagotovimo dovolj vitaminov in mineralov za višjo odpornost pred obolenji.

Zakaj so čebele tako pomembne za naše okolje?

Najpomembnejša naloga **čebel** je opraševanje. Pri nas oprašijo kar 80 odstotkov vseh rastlin. Oprasovanje pomembno vpliva na pridelavo hrane tako za ljudi kot živali. Čebele pa nam poleg opraševanja dajejo tudi čebelje pridelke, ki nam krepijo in ohranjajo zdravje. Pridelki iz čebeljega panja so med, matični mleček, cvetni prah, propolis in vosek. **Med** je popolnoma naravno živilo, ki vsebuje antioksidante, vitamine in minerale ter deluje protimikrobno.

Zakaj spoštovati kmeta?

Moramo poudariti, da je za pridelavo hrane najpomembnejši **kmet**. Kmetijska dejavnost velja za najstarejši slovenski poklic in je tako spoštovanja vreden in lep poklic. Saj veste, da hrana ne raste

na trgovskih policah, temveč je v to potrebno vložiti veliko trdega dela. Kmetje s skrbnim ravnanjem in umno pašo ohranjajo kmetijske površine. Izvajajo kolobar, med dvema posevkoma posejejo rastline, ki ozelenijo polja. Na tak način ohranjajo rodno zemljo. Tako pridne kmečke roke pridelajo hrano, ki nam je dosegljiva na tržnicah

in v trgovskih centrih. In hkrati kmetje s svojim delom oblikujejo tipično slovensko pokrajino. Zato spoštujmo ljudi, ki pridelujejo za nas nujno potrebno hrano, in spoštujmo naravo, ki nam omogoča takšno pridelavo hrane. **Skratka, spoštujmo hrano!!!**

Organizatorji projekta so prepričani, da bo le-ta pustil dolgotrajne sledi, kar pomeni, da bo čim več ljudi zajtrkovalo slovensko lokalno pridelano hrano, da se bo v šolah in vrtcih več govorilo o pomenu kmetijstva in čebelarstva, o pomenu pravilne in zdrave prehrane, gibanju ter ohranjanju čistega okolja.

Valentina Žefran

FINALE EKIPNEGA ATLETSKEGA PRVENSTVA

V sredo, 12. 10. 2011, je v Slovenj Gradcu potekalo finale ekipnega atletskega prvenstva za osnovne šole. Nanj se je izmed 132 osnovnih šol, ki so tekmovala na področnih tekmovanjih, uvrstilo 12 najuspešnejših ekip fantov in deklet.

Atleti OŠ Grm so bili ponovno zelo uspešni. Punce so postale državne prvakinje z novim rekordom osvojenih točk. Dosegle so kar 16368 točk. Fantje pa so dosegli skupno 2. mesto.

Najboljši v posameznih kategorijah pa so bili:

DEKLETA: Tina Guštin, Lea Pavlin, Saša Kmet, Urška Šetina, Ana Staniša, Kim Barbič, Urška Radojčič, Lena Zatežič, Manja Može, Špela Cimermančič, Maruša Seničar, Klara Judež, Patricija Agnič, Katja Cesar, Tara Pleško, Urška Didovič; mentorica: Majda Križe.

FANTJE: Marko Lapanovič, Nejc Hrovat, Peter Škrinjar, Andraž Lukšič, Miloš Topić, Matija Dular-Sitar, Jernej Spudič, Gašper Smolej, Jakob Judež, Teo Mahnič, Igor Zupan, Gal Pavlin, Jure Mihelčič, Toni Cesar, Klemen Kopina, Primož Potočar, Matevž Cimermančič, Luka Keserič, Timotej Babnik-Gazvoda, Kristjan Reba; mentor: Darko Cujnik

FOTO: E. K.

Dvema finalistoma, Tini Guštin in Marku Lapanoviču, smo zastavili še nekaj vprašanj.

V kateri disciplini si nastopal/-a na atletskega tekmovanju?

Tina: Nastopala sem v disciplini skok v daljino.

Marko: Vortex.

FOTO: E. K.

Kako si se pripravljaj/-a na tekmo?

Tina: Na tekmo sem se pripravljala z rednimi treningi.

Marko: 3-krat na teden sem hodil na treninge.

Kakšni so bili tvoji občutki pred tekmo?

Tina: Imela sem kar nekaj treme.

Marko: Moji občutki so bili dobri, nisem imel treme.

OBLIKOVALI: Ana Staniša in Pia Butara

Kako vas je mentor motiviral, kakšne napotke vam je dal?

Tina: Mentorica me je pomirila in bila zraven pri tekmovanju, da me je sproti lahko usmerjala, mi dajala navodila za boljši skok in me spodbujala.

Marko: Govoril je, da sem dober in da bomo zmagali.

Katera športna tekmovanja te čakajo sedaj?

Tina: Hehe, tega pa ne vem ... Majda to pove dva tedna pred tekmo.

Marko: Treniram boks.

Fantje ste dosegli 2. mesto... Ste to pričakovali?

Marko: Ne, nismo, saj smo se dogovorili, da bomo zmagali. Čeprav je tudi 2. mesto VRHUNSKO!

Manja Može

ATLETSKO EKIPNO PRVENSTVO ZA OŠ

Zlata dekleta, srebrni fantje ... Ob takih uspehih naših športnikov v atletiki smo nekaj vprašanj zastavili učiteljema in mentorjema Majdi Križe in Darku Cujniku.

Kako ste se pripravljali na letošnje atletske tekmovanje?

M. Križe: Priprave na letošnje državno prvenstvo so bile drugačne kot ostala leta. Že lani, ko ste postavile odlični državni rekord, sem vedela, da letos z osvojitvijo

naslova prvakinj ne bo težko, seveda pa se poškodbe in smola na tekmovanju vedno lahko zgodijo. Ker sem človek, ki si želi izzivov in ima vedno kakšen nov cilj, sem želela nov državni rekord preko 16000 točk in za to je bilo potrebno trenirati tudi med počitnicami. Uspelo je 16368 točk!

D. Cujnik: Večinoma pri pouku športne vzgoje in seveda pri atletske krožku. To smo počeli že od pomladi v prejšnjem šolskem letu naprej, najbolj intenzivno pa seveda v zadnjem mesecu in pol. Treninge smo opravljali predvsem

v šolski telovadnici, na šolskem igrišču in zelo veliko tudi na atletskem stadionu Portovald.

Ali je težko izbrati ekipo?

M. Križe: Da, dobre ekipe za atletsko ekipno prvenstvo ni tako enostavno zbrati. Najprej mora biti delo pri športni vzgoji skozi vsa leta šolanja zastavljeno tako, da učenci nekje v 7. razredu obvladajo osnovno tehniko vseh atletskih disciplin, ki so na programu tekmovanj. Potem moraš imeti kot učitelj športne vzgoje kar nekaj trenerske žilice, da znaš tekmovalke poiskati. Moraš biti kar nekaj psihologa, da te učenke nato pripelješ na trening

in jih prepričaš, da one zmorejo to, kar sem si zamislila in zapisala. Formiranje ekipe za tekmovanje v naslednjem šolskem letu se tako začne takoj po končanem državnem prvenstvu leto prej.

D. Cujnik: Ni težko izbrati ekipe, težko je pripraviti dobro ekipo.

Kako motivirate športnike za treninge in čim boljše rezultate?

M. Križe: Jasno postavljen cilj ekipe in vsake posameznice v ekipi je tista motivacija, ki potegne. Najtežje je pridobiti tisto, ki kljub svoji nadarjenosti dvomi v svoje

sposobnosti. Slaba samopodoba je veliko večja ovira kot velika trema.
D. Cujnik: Mislim, da je to najtežji del v poklicu, ki ga opravljam. Imam namreč občutek, da današnja mladina pričakuje, da bo vse prišlo samo od sebe in so za uspeh pripravljene vložiti zelo malo ali nič truda.

Ste z uspehi zadovoljni?

M. Križe: Več kot zadovoljna. V svoji karieri sem delala na treh šolah in na vseh treh sem svoje učence in učenke pripeljala do naslova državnih prvakov. Na Grmu kar 10-krat. Še bolj ponosna pa sem na to, da so do sedaj vsi moji atleti uspešno končali svoje šolanje, pa velikokrat ni bilo lahko, ter postali zadovoljni v svojem privatnem

življenju. Od športa živi malo ljudi, moraš biti talentiran, izredno priden – profesionalen in imeti veliko sreče.

D. Cujnik: Če se ozrem nazaj, recimo za obdobje deset do petnajst let, lahko ugotovim, da so rezultati naših učencev res zavidevanja vredni in zelo težko ponovljivi. Mislim, da so učenci naše šole v atletiki tako uspešni, da se z nami tudi približno ne more primerjati nobena šola v Sloveniji.

Mislim, da bi vsakdo, ki je dosegel takšne uspehe z učenci, moral biti

zadovoljen in sem tudi jaz. Težko pa mi je, ko pomislim na to, da je določenemu številu učencev, ne vsem, kot sem že prej omenil, težko narediti nekaj, za kar bi bili potem nagrajeni; da bi se bili pripravljene za neko stvar potruditi, pa verjetno to ni samo šport ali atletika, in moram reči, da mi to jemlje precej volje do dela.

Kako bi ocenili letošnjo generacijo športnikov?

M. Križe: Že šesto leto učim glavnino generacije in jo zelo dobro poznam. Generacija 97 je ena izmed najbolj nadarjenih generacij v moji karieri in upam, da boste svoje sposobnosti razvijale vsaj še dvajset let. Dekleta, športnik se ne postane pri petnajstih letih, ampak po 15-ih letih trdega treninga.

D. Cujnik: Imamo res izredno generacijo deklet, kar potrjujejo dosednji rezultati in mislim, da bo še nekaj velikih uspehov. Pri fantih je malo slabše, pa kljub temu nekaj brcamo.

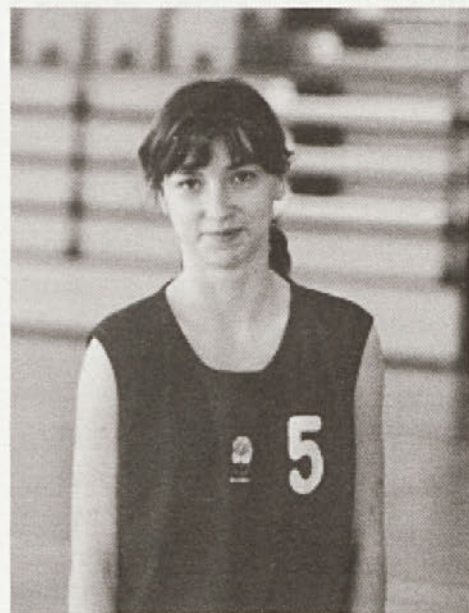
Ali bo v naslednjih letih kaj možnosti za nov rekord?

M. Križe: Takoj po končanem državnem prvenstvu sem povedala, da mislim, da je letošnji državni rekord višek moje kariere. Težko bo še zbrati 14 deklet, ki s svojimi rezultati spadajo v širši državni vrh med posameznicami. Ogrodje ekipe za naslednji dve leti pa tudi že

stoji in niti ni slabo; naši nasprotniki se bodo še morali ukvarjati z nami. Rekorda pa mislim, da dolgo ne bo nihče ogrozil.

D. Cujnik: Dekleta so letos dosegla rekord, ki ga bo res zelo težko preseči. Podobno se je zgodilo pri fantih pred štirimi leti, ko je bila tudi pri njih podobno izredna generacija in mislim, da takega rezultata še dolgo ne bomo ponovili, bom pa vesel, če se bo to zgodilo.

Manja Može

NAJVIDNEJŠI REZULTATI OBČINSKIH IN PODROČNIH TEKMOVANJ

JESENSKI KROS je bil letos 22. 9. 2011 na Bajnofu. Grmčani smo spet pritekli odlične rezultate in kar 6 tekačev se je uvrstilo na prva tri mesta v posameznih kategorijah.

MALI NOGOMET za starejše deklice je bil 15. 10. 2011 v Športni dvorani Marof. Grmčanke so bile prve in se uvrstile na področno tekmovanje, ki je bilo 20. 12. 2011 v Šentjerneju. Grmčanke so postale področne podprvakinje.

KOŠARKA za starejše deklice: občinsko prvenstvo je potekalo 10. 11. 2011 na OŠ Šmihel. Grmčanke so postale občinske prvakinje. Tudi na področnem prvenstvu smo bile brez konkurence. 17. 12. 2011 smo namreč pometle z vso konkurenco.

ROKOMET za starejše deklice: tekmovanje na občinski ravni je potekalo 19. 11. 2011 v ŠD Marof. Grmčanke so osvojile 1. mesto, 22. 11. pa so na področnem prvenstvu,

ki je bilo na OŠ Šentjernej, postale področne prvakinje.

Manja Može

MODNI KOTIČEK

Dnevi, ki naznanjajo pomlad, bodo kmalu tu in njim se moramo prilagoditi tudi mi.

Modne smernice te pomladi pokažejo dekletovo zabavno plat, kajti v modi so zopet rožasti in črtasti vzorci različnih barv.

Dekleta, ne bojte si izstopati in pri zbiranju oblek izberite močne in žive barve, saj le-te popestrijo vaš videz. Ne bojte si nadeti rute in obuti balerink, za piko na i pa si oblecite še dolgo obleko, ki pa naj, prosim vas, ne bo črna. V modi so se zopet pojavile široke zapestnice in ure, kratka krila, pajkice, dolge tunike (do kolen), čipke (pa če vam je to všeč ali ne), gladiatorke, tako imenovana piflarska očala in ozki obroči.

Tudi fantje bodite kreativni in privabite pogled. Za pomlad

oblecite oprijete jeans hlače, belo srajco, čez njo pa telovnik, nadenite si ruto in klobuk in široke bulerje (z raznobarnimi vezalkami). In ne pozabite na črte!

To leto si morate tako fantje kot dekleta upati izstopati!

Ajda Blatnik, 7. B

JANUARSKI POPUST
NA VSO POHODNO
OBUTEV. ENKRATNA
UPORABA!

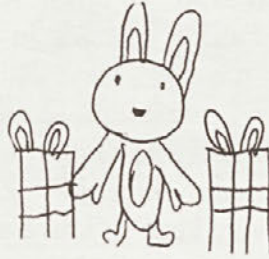

M a l a N A J Č A

1. RAZRED PRI GASILCIH

V oktobru, mesecu požarne varnosti, smo bili prvošolci na gasilski postaji v Ločni. Gasilec nam je razkazal vsa vozila, ki jih uporabljajo gasilci pri svojih reševalnih akcijah, ter vso opremo, ki je v teh vozilih, pa tudi opremo gasilcev v garaži. Vsak od nas je lahko pritisnil na sprožilec gasilske cevi, iz katere je močno brizgnila voda. Res smo uživali! Prijazni gasilci so nas povabili tudi v informacijski center, kjer sprejemajo klice na pomoč. S polnimi želodčki soka in bonbončkov smo se z avtobusom odpeljali nazaj v šolo, kjer smo barvali pobarvanke, ki so nam jih podarili gasilci.

Za učence 1. razreda
učiteljica Liljana Mavsar

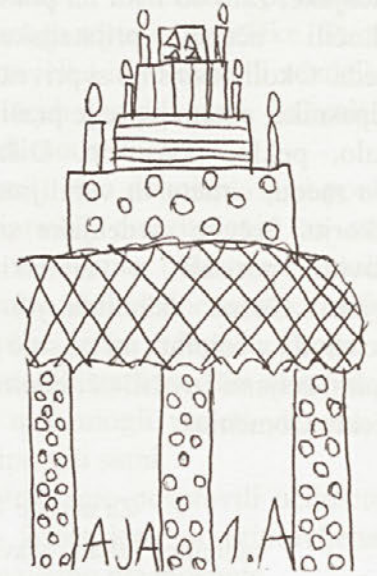
SLIKICA

PIKICA, PIKICA,
BRŽ POKAŽE SE SLIKICA.

NA SLIKICI SE PUNČKA
SMEJI
IN V ROKICI TRI ROŽICE
DRŽI.

PRVA JE VIJOLICA,
DRUGA JE MARJETICA
IN TRETJA JE SPOMINČICA.

NIKA BARBO, 1. A

ŽAN IN ZAJČEK

V LEPI VASICI BLIZU GOZDA
STA ŽIVELA DEČEK ŽAN IN
ZAJČEK.

BILA STA DOBRA
PRIJATELJA. NEKEGA DNE
JE MOČNO DEŽEVALO.

ZAJČEK JE VZEL SVOJ
DEŽNIK, ŽAN PA SVOJ DEŽNI
PLAŠČ.

SKUPAJ STA SE ŠLA IGRAT
NA DEŽ. SKAKALA STA PO
LUŽAH IN SE SMEJALA.

ŽANOVA MAMA JU JE
POKLICALA NA TOPEL ČAJ.

KO STA POPILA ČAJ, JE
ZAJČEK ODŠEL DOMOV,
ŽAN PA SPAT.

MAJ MACELE, 1. A

1. A IN 9. A V GOSPODINJSKI UČILNICI

Bližal se je čas obiska učiteljev iz Italije, Španije, Portugalske, Belgije, Norveške in Cipra. Podariti smo jim hoteli velike pisane medenjake, zato so nam na pomoč priskočili učenci prijateljskega razreda. Okoli pasu smo si privezali predpasnike, potem pa se je prašilo, valjalo, peklo, pomivalo. Dišalo je po medu, cimetu in vaniljinem sladkorju. Pečene medenjake smo čudovito porisali z živilskimi barvami. Gospa Valentina jih je lično zavila v celofan, mi pa smo jih z lepimi željami izročili učiteljem iz projekta Comenius.

Za učence 1. a
učiteljica Liljana Mavsar

PRIJATELJICI

NEKOČ JE ŽIVELA VEVERICA
ANA. ŽIVELA JE V DUPLU.

IMELA JE VELIKO ZALOG ZA
ZIMO. A ONA NI BILA SAMA.

IMELA JE PRIJATELJICO
SRNO. VČASIH STA SE SKUPAJ
IGRALI.

MAŠA RADOVAN, 1. A

1. A NA KMETIJI ŽEFRAN

Vreme nam je bilo naklonjeno in kot je bilo dogovorjeno, smo neko oktobrsko dopoldne namenili obisku kmetije v Gotni vasi, kjer s svojo družino živi naš sošolec Aljaž. Prijazno so nas sprejeli Aljaževa babica, mamica in očka. Mamica nas je razveselila in pogostila s slastnimi domačimi žemljicami, očka pa nam je razkazal lepo urejeno kmetijo. Zajčki, kokoši, ovce, koze in krave so nas radovedno opazovali. Mi pa njih. Ko je Aljaž odprl garažo s svojimi izredno zanimivimi igračkami, ki so pomanjšani kmetijski stroji, veliko jih izdelal Aljažev očka, pri čemer mu Aljaž navdušeno pomaga, se je začela akcija. Učiteljice so nas komaj prepričale, da ne moremo ostati na kmetiji. Skozi gozd smo se, polni lepih vtisov, odpravili nazaj v šolo, po poti pa smo peli vesele pesmi.

Za učence 1. a
učiteljica Liljana Mavsar

ŽABE

NEKOČ JE ŽIVELA ŽABA,
KI SE JE ŠLA VSAKO
POPOLDNE KOPAT V
MLAKO.

V MLAKI JE VEDNO
SREČALA SVOJE
PRIJATELJICE.

SKUPAJ SO SKAKALE V
VODO IN PELE VESELE
PESMICE.

ZVEČER SO SE POSLOVILE
IN ODŠLE SPAT VSAKA POD
SVOJ LIST.

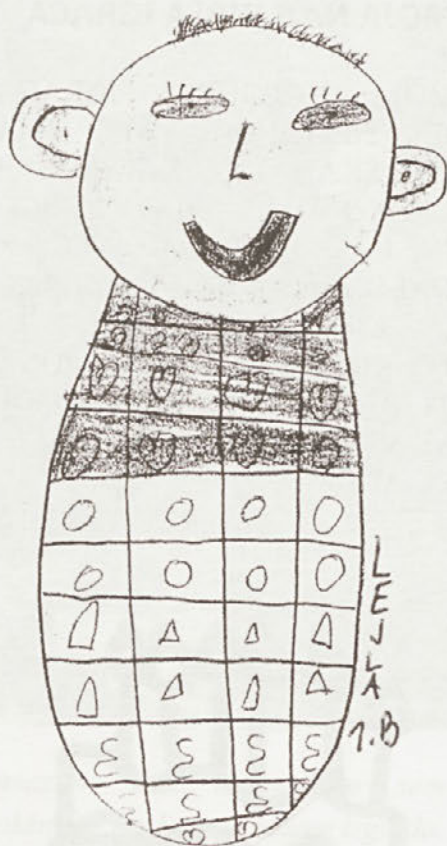
AJA KONCILIJA, 1. A

KAKO JE ŠEL MOJ ATA V BELGIJO

Moj ata je hodil na fakulteto v Ljubljani. Med študijem sta se s prijateljem Darkom Zajcem odpravila na enomesečni potep po Evropi. Z nahrbtnikom na rami in karto za vlak v žepu sta odpotovala preko Italije, Francije, Španije tudi v Belgijo. V Belgiji sta odšla pogledat, kje se začne morje, ki pripelje na britanski otok. To je bilo v kraju Oostande, kjer so neskončno dolge mivkaste plaže in je morje hladno, saj voda pride z mrzlega severa. Obiskala sta tudi zanimiv kraj Brugge (bruž), ki mu pravijo tudi severne Benetke. V kraju je polno mostičkov preko vodnih kanalov, po katerih plujejo ladjice. Po ulicah vozijo kočije, hiše pa so še vedno take kot v starih časih, zidane iz rdečih opek in okrancljane. Iz Bruža sta odpotovala preko Genta v Bruselj. Na poti sta srečala revnega popotnika, ki ni imel denarja za karto za vlak. V zameno za drobiž jima je ponudil skromno prenočišče v skromnem stanovanju v centru Bruslja. Svojo pot preko Belgije sta končala z odhodom proti Antwerpnu in Amsterdamu.

Ina Pavlin, 1. B

NOVOLETNE DELAVNICE

V sredo, 7. 12. 2011, smo se učenci 1. B razreda skupaj s starši zbrali v naši učilnici. Za začetek smo peli, recitali in plesali, nato pa smo se usedli za mize in smo delali božične venčke, zvončke, piškotke iz slanelega testa in angelčke. Sestavili smo jelko in jo okrasili z izdelki, ki smo jih naredili sami. Prižgali smo tudi modre lučke.

Sami smo dopoldne med poukom pripravili presenečenje za starše. Iz testa smo oblikovali različno pecivo: čokoladne kroglice, rafaelo, jurčke, ježke in jagode. Pecivo smo ponudili staršem. Bili so navdušeni in niso mogli verjeti, da smo vse pripravili sami.

Potem smo pospravili učilnico, da bo zopet lepa in pripravljena na novoletno praznovanje.

Lejla, 1. B

MOJE PESMICE

MIŠKA

MIŠKA SE USTRAŠI,
MAČKA JO LOVI,
MIŠKA PA ZBEŽI.

POLŽEK

POLŽEK LEZE DO VRTIČKA,
TAM GA ČAKA SOLATIČKA.

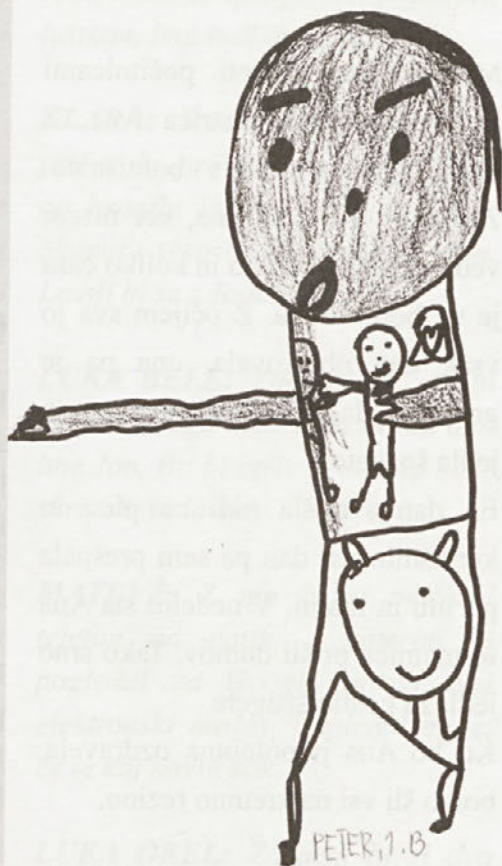
KUŽA

KUŽA SPI,
LAHKO NOČ, NINA NI.

NOČ

SONCE ŠLO JE ZA GORO,
LUNA PRIŠLA JE NA NEBO.

ADRIANA BITEŽNIK, 1. B

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA JE NINTENDO WII. IMA WII ŠKATLO, V KATERO SE LAHKO DA CEDE IGRICO IN IMA TUDI DALJINEC. Z DALJINCEM IGRAM BOVLING IN BOKSANJE. VČASIH TUDI POSKUSIMIGRATI PINK POK TENIS IN SMUČANJE NA VODI. VČASIH IZGUBIM, VČASIH ZMAGAM.

PETER SENČAR, 1. B

ITALIJANSKI DAN V 1. B RAZREDU

V četrtek, 17. 11. 2011, smo imeli italijanski dan. Zjutraj smo se naučili italijansko ljudsko pesmico in šteti do 5.

Potem smo odšli v gospodinjstvo učilnico, kjer smo si sami po svojem okusu pripravili pice. Med delom smo se pogovarjali tudi o drugih italijanskih specialitetah. Pice smo naložili v pekače in jih dali v pečico. Med čakanjem na pico nam je učiteljica prebrala nekaj Ostržkovih dogodivščin.

Iz pečice je omamno dišalo, zato smo komaj čakali, da so se pice spekle in takrat – samo še DOBER TEK!

Pice so hitro izginile v naših želodčkih.

Sklenili smo, da si bomo pripravili še kakšen tuj dan – verjetno belgijskega.

MOJE PRVE POČITNICE

Med mojimi prvimi počitnicami je zbolela moja sestra Ana. Z mamico sta morali v bolnišnico. Zelo sem bila žalostna, ker nisem vedela, kako je bolna in koliko časa je ne bom videla. Z očijem sva jo vsak dan obiskovala, ona pa je govorila, da bi šla rada domov in jedla špagete.

En dan sva šla tudi na pico in kremšnito, en dan pa sem prespala pri atju in mami. V nedeljo sta Ana in mamica prišli domov. Tako smo jedli za kosilo špagete.

Ko bo Ana popolnoma ozdravela, bomo šli vsi na kremno rezino.

RUMENA KAPICA

Rumena kapica je bila v gozdu in je šla k dedku. Bila je v gozdu in tedaj je prišel velik volk. Rumena kapica ga je zagledala. Hodila je in hodila in je prišla k dedku. Na postelji je zagledala volka. Bolni dedek je bil v volčjem trebuhu.

Potem je prišel lovec in je nameril puško in je ustrelil volka puf, puf, puf. Volk je bil na tleh in dedek je prišel iz volčjega trebuha.

Klara Filip, 1. B

Peter Senčar, 1. B

Učenci in učiteljici 1. B razreda

ČAROBNA PALIČICA

Vsi učenci v 1. B razredu zelo radi praznujemo, predvsem pa nestrpno pričakujemo svoj rojstni dan, saj bomo stari že 6 ali celo 7 let!!!

Tudi vsi dobri možje so naši veliki prijatelji. Bogato so nas obdarili. Razmišljali smo, kaj vse bi si pričarali, če bi nam Božiček prinesel čarobno paličico.

LANA : *Pričarala bi si telefon, da bi poklicala svoje prijateljice, da bi prišle k meni in bi se skupaj igrale.*

POLONA: *Zaželela bi si bonbonček, da bi se posladkala.*

VITO: *Začaral bi , da bi lahko vsak dan plezal na gore in bi se varoval z vrvicami. Pričaral bi buče, da bi jih lahko izrezoval za noč čarovnic.*

KATARINA: *Pričarala bi si domače živali: kravo, konja, ptiča, ovco in mačko. Živela bi na kmetiji. Bratcu Andreju bi pričarala pravo kačo in igračo dinozavra. Prijateljevi mami pa bi pričarala dojenčka, ki si ga želi.*

IZAK: *Začaral bi, da bi vsak dan nosil Božiček in da bi mačke ubogale in ne bi več hodile na posteljo in jezile mamico. Začaral bi, da naš psiček ne bi ušel, ker zna sam odpreti vratca ograje.*

TEO: *Začaral bi si črn avtomobilček, z njim bi se igral v svoji sobi na tleh.*

SERGEJ: *Začaral bi svojo babico, da je ne bi več bolela leva roka, ker ima otečeno.*

GAL: *Pričaral bi si siamsko mačko*

umazano bele barve, ker sem takšno že imel, pa je nekam izginila. Spoznal sem, da je lepo imeti muco in si jo spet želim.

ANŽEJ: *Očiju bi pričaral črn avto Xaro Picasso diesel, ker ima sedaj srebrnega, ki spiže preveč bencina in je naredil že preveč kilometrov. Vozi se v Ljubljano po avtocesti.*

LEJLA: *Začarala bi, da mami ne bi bila več huda name, če nekaj ušpičim. Rada bi še telefon, da bi lahko koga poklicala ali poslala sporočilo.*

IRIS: *Mamici bi pričarala njene najljubše živali: zajčke, mucke, kužke in konjička.*

ZALA: *Želim si belega zajca, ki bi skočil iz klobuka.*

INA: *Rada bi pričarala, da bi imela doma modro omaro za shranjevanje igrač. Ker imam sedaj samo eno in ne morem pospraviti vseh.*

Rada imam igrače pospravljene in zložene.

KATJA: *Jaz bi si začarala igračko BUC MUC. To je super mucek. Videla sem ga v eni risanki, pa bi ga rada imela za spanje. Ker je tak siv, luštkan. Ima tudi črno ogrinjalo.*

KLARA: *S čarobno paličico bi si pričarala prijaznega kužka, ki bi ga hranila in vodila na sprehod. Skupaj s sestrico bi se igrali z njim. Lovili bi se z žogo.*

LUKA BELE: *Začaral bi, da bi imel še enega bratca, ki bi mu bilo ime Jan. Bil bi igriv in skupaj bi se skrivala in lovila.*

MATEVŽ: *Z njo bi si pričaral telefon na dotik, s katerim bi pogledal na Google in na svoj elektronski naslov. Pogledal bi še, če je kaj novih slik.*

LUKA OREL: *Začaral bi si dva avta na daljinsko upravljanje: prvi*

bi bil zelen audi, drugi pa rumen ferrari. Z očijem bi tekmovala, kateri je hitrejši. Želim si še zlato zvezdico za na novoletno jelko.

NINA: Rada bi si pričarala ovčko, računalnik, medvedka, posodico za igranje in pico – igračo.

ADRIANA: Pričarala bi si plišastega belega tigra. Igrala bi se, da je on moj hišni ljubljencek. Skupaj bi risala, z njim bi tudi zaspala. Imajo ga v trgovini.

SHPETIM: Pričaral bi si robota.

NIKA: Pričarala bi si punčko Roksano, ki ima srednje dolge lase in je zelo velika.

TILEN: Rad bi imel kaj, da bi se posladkal. Pričaral bi si Čateške toplice in velikanske tobogane. Šel bi na največjega na svetu, da bi me tam premetavalo, ko bi se peljal po vodi z vodnim gliserčkom.

PETER: Pričaral bi si ogromno lego kock.

NOVO LETO

KO STA BILA MOJA MAMI IN OČI MAJHNA, JU JE OBDAROVAL LE DEDEK MRAZ. DOMA SO OKRASILI JELKO S SVETLEČIMI OKRASKI. POD JELKO SO BILA ZLOŽENA ZAVITA DARILA. NA ZADNJI DAN LETA SO JEDLI DOBRO VEČERJO. ZA DARILA SO DOBILI LE MAJHNE IN UPORABNE STVARI: ŠAL, KAPO, ROKAVICE ALI COPATE. A VSEENO JE BILO ZELO LEPO.

TIM MODIC, 1. C

MOJ ROJSTNI DAN

ZA MOJ 6. ROJSTNI DAN SVA Z MAMICO SPEKLA TORTO. OKRASIL SEM JO ČISTO SAM. BILA JE NAJBOLJŠA TORTA.

MARK RADOVIČEVIČ, 1. C

KAKO SO PRAZNOVALI NEKOČ IN DANES

POVPRAŠALA SEM STAREGA ATA IN IZVEDELA KAR NEKAJ ZANIMIVEGA.

KAKO STE NEKOČ PRAZNOVALI BOŽIČ?

BOŽIČ JE BIL SAMO DRUŽINSKI PRAZNIK, OBISKI SORODNIKOV PA SO BILI NA ŠTEFANOVO, 26. 12. BOŽIČKA NISMO POZNALI. VEDNO JE BIL SAMO SVETI VEČER Z JEZUŠČKOM. NA TA VEČER SMO POSTAVILI SVEŽE POSEKANO SMREČICO, JO PODLOŽILI Z MAHOM IN NANJ POSTAVILI JASLICE. PO VEČERJI SMO OB SMREČICI ZAPELI BOŽIČNE PESMICE, ZMOLILI IN BLAGOSLOVILI HIŠO. MLAJŠI SMO ŠLI SPAT, STAREJŠI PA SO ODŠLI K POLNOČNICI. PONOČI JE JEZUŠČEK POD SMREKO PUSTIL DARILA: ZA VSAKEGA TISTO, KAR JE NAJBOLJ POTREBOVAL. VESELO PA JE BILO NA BOŽIČNO JUTRO, KO SMO PREGLEDOVALI, KAJ JE KDO DOBIL.

ČESA SE NAJBOLJ SPOMINJAŠ, KO POMISLIŠ NA PRAZNOVANJE BOŽIČA IN NOVEGA LETA NEKOČ?

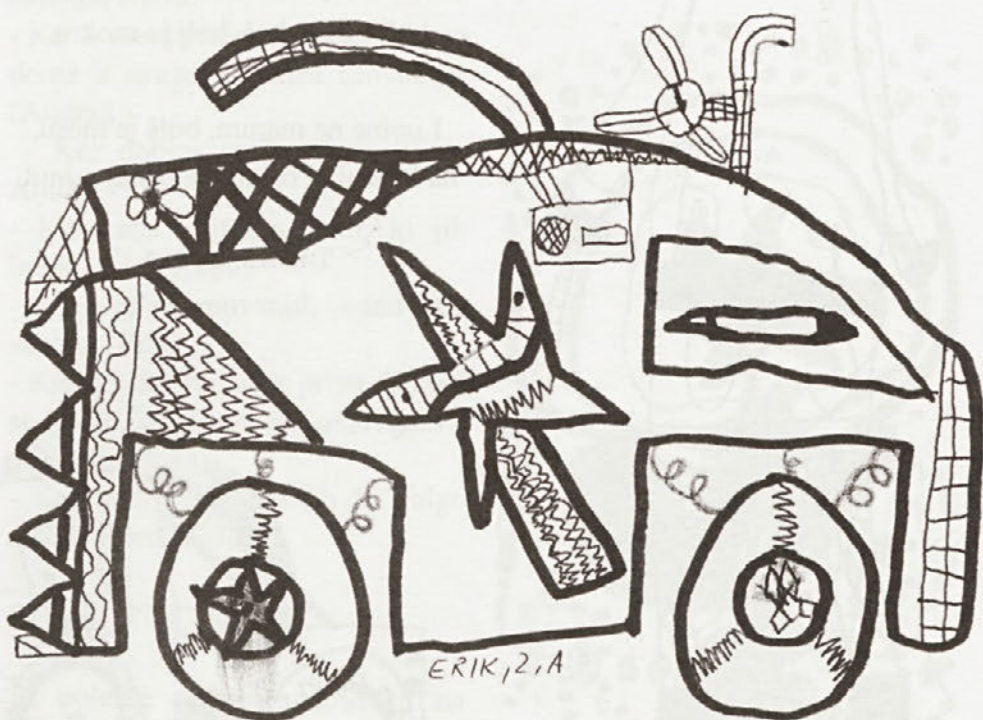
PO BOŽIČU JE PRIŠEL DEDEK MRAZ Z VZHODA IN ME JE ZAČEL RAZVAJATI Z RAZNORAZNIMI DARILI.

MALO KASNEJE SE JE NAENKRAT POJAVIL ŠE BOŽIČEK IZ AMERIKE, KI NAS JE VSE RAZVADIL. MOJ OČKA, TVOJ PRADED, JE IGRAL DEDKA MRAZA PO ŠOLAH, DVORANAH, VASEH, V SPREMSTVU SRN, PALČKOV, SNEŽINK IN OBDAROVAL VSE OTROKE. DARILA SO PRINESLI STARŠI. JAZ PA SEM BIL NAJBOLJ VESEL, DA SO ME POD BOŽIČNO SMREČICO ČAKALE SANKE, KI PA SEM JIH ŽE ČEZ DVA DNI POLOMIL, KER SEM SE ZALETEL V ELEKTRIČNI DROG. IN ŠE DANES MI JE HUDO ZA NJIMI.

IZA ZBAČNIK, 1. C

KAJ ŽELIMO UČENCI 2. A VSEM LJUDEM SVETA?

- Da so zdravi. (Luka, Aleks, Erik, Katja)
- Da so prijazni do vseh in da se naspijo. (Eva, Maj)
- Srečne dni. (Žiga)
- Vse dobro. (Manja, Klara)
- Da ne pride do hudih nesreč in da je na svetu vse lepo. (Nina)
- Da bi skrbeli za Zemljo in bili eko. (Aljaž)
- Da se ne bi kregali in tepli. (Andraž, Tamara, Jaka, Kal, Miha)
- Da bi dolgo živeli. (Tim)
- Tišino. (Kiara)
- Da bodo pridni. (Teodor)

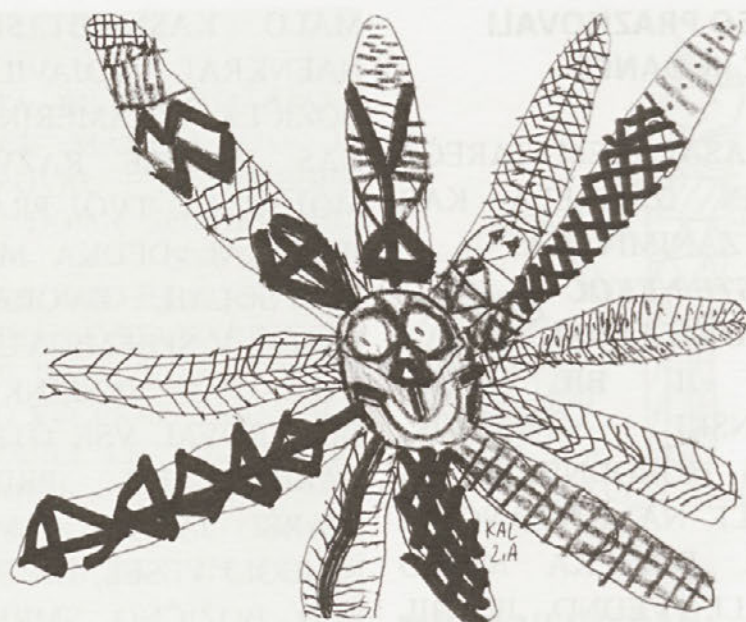
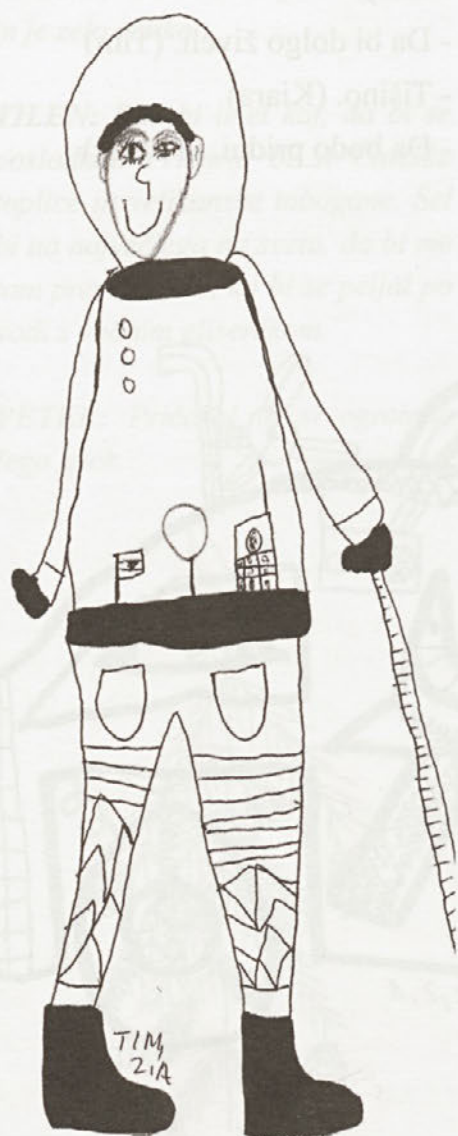

OBISK KMETIJSKE ŠOLE GRM

V sredo smo imeli naravoslovni dan. Z avtobusom smo se pripeljali do Kmetijske šole Grm. Dobili smo vodiča, ki nam je razkazal okolico in šolo. Videli smo razstavo suhe robe, rastlinjak z zelenjavo in rožami, ki jih gojijo učenci. Ogledali smo si kmetijske stroje in konje. Povedali so nam, da ne smemo božati konjev, če imajo ušesa nazaj. Imajo tudi zelo veliko krav.

Na koncu smo si v šoli ogledali razstavo tort. Najbolj všeč mi je bilo, ko smo se lovili na travniku.

Jaka Golob, 2. A

LIMONA

Enkrat je bilo eno seme,
iz njega zraslo je drevo.

Na njem zrasle so limone,
natrgali smo jih sto in sto.

S cukrom je dobra, v soku pa tud',
bolj jo stiskaš, bolj je mokru.

Lupine ne maram, boljš je mesu,
na krožniku ostane le nekaj minut.

Tim Klinar, 2. A

O KITARI

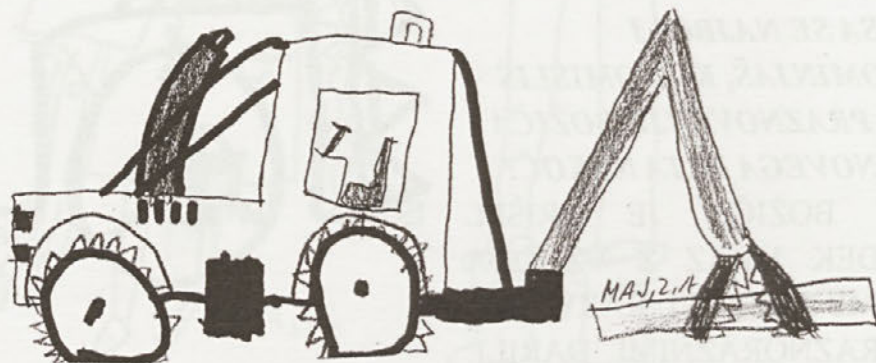
Vas zanima, s čim se ukvarjam?

Sem Nina. Hodim v glasbeno šolo. Igram kitaro. Pri učnih urah sem se naučila pet novih pesmi. To so Narobe svet, Soseda, Tip tap tap, Kuža pazi, zadnja pa je Deklica majhena. Igrala sem že tudi vaje za kitaro. Brez vaj se ne bi mogla naučiti niti ene pesmi.

Iz česa je kitaro sestavljena?

Moja kitaro je rjave barve. Ima trup, vrat in glavo. Na glavi ima vsaka kitaro šest ključev za uglaševanje strun. Na trupu pa ima kobilico. Vsaka kitaro pa ima še veliko drugih zanimivih delov.

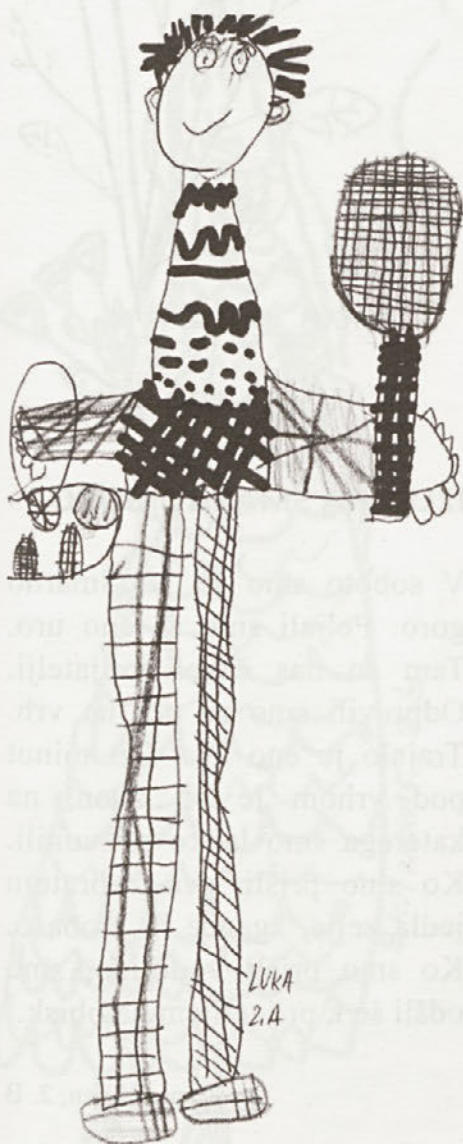
Nina Črtalič, 2. A

POMOČ PRIJATELJEV

Nekoč je živela deklica. Ta deklica je obešala slike. Ni in ni mogla obesiti slike. Potem pa je nekdo potrkal. Deklica je odprla vrata. Bil je zajec. Vprašal je: »A ti lahko pomagam?« »Seveda,« je rekla deklica. »Ne morem obesiti slike.« Toda zajec je lahko samo dvignil sliko. Potem je spet nekdo potrkal. Deklica je spet odprla vrata. Bil je medved. Vprašal je: »Ti lahko kako pomagam?« »Seveda,« je rekla deklica. »Pribij žebelj!« Ko so obesili sliko, so priredili zabavo.

Erik Radovičević, 2. A

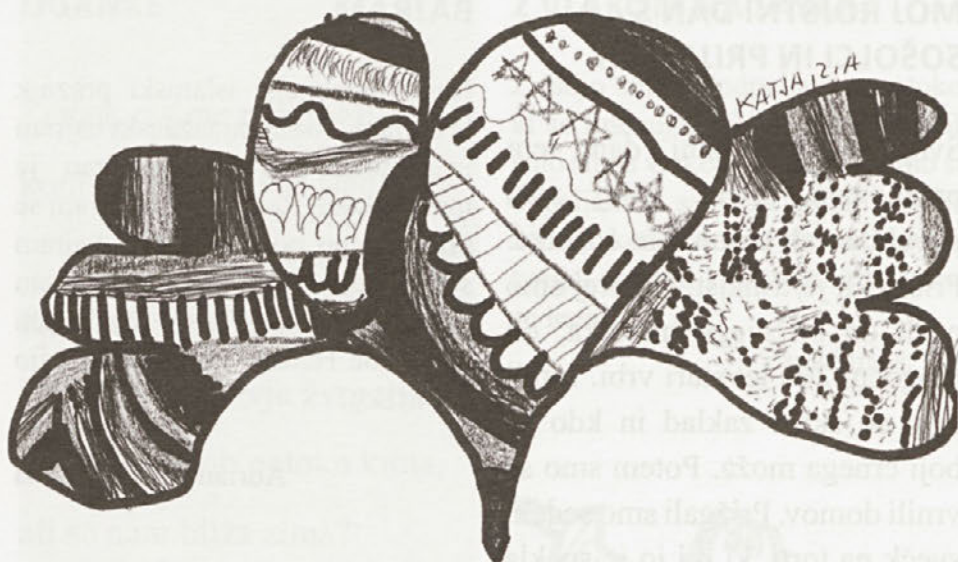
ZAKAJ RAD/A PRAZNUJEŠ? UČENCI 2. A ODGOVARJAJO

...

- Ker takrat pridejo k meni prijatelji in se z njimi lahko igram. (Maj, Miha)
- Ker se rad/a zabavam. (Ejla, Žiga, Kija)
- Ker dobim veliko dobrih obiskov. (Nina)
- Ker takrat postanem starejša. (Manja, Klara)
- Ker k meni pridejo prijatelji, ki so doma z drugega konca Slovenije. (Andraž)
- Ker dobim veliko daril. (Eva, Aljaž)
- Ker rada obiščem ljudi, ki jih imam rada. (Katja)
- Ker je na praznovanjih vedno tako veselo. (Erik)
- Ker se rad družim s prijatelji, rad se lovim, kaj rišem ali sestavljam s prijatelji. (Jaka)
- Ker vidim ljudi, ki jih že dolgo nisem. (Tim, Kal)

POLET Z LETALOM

Te poletne počitnice smo šli na potovanje z letalom v Grčijo. Celo pot do letališča sem bil zelo nestrpen.

Komaj sem čakal na trenutek, da se prvič usedem na letalo. Na letališču smo odložili naše kovčke. Zelo zanimivo je bilo videti tekoči trak prtljage. Iz čakalnice sem opazoval letala, kako vzletajo in pristajajo. Po dolgem čakanju smo se le vkrcali na letalo. Na letalu sem sedel ob oknu in opazoval mesta in pokrajino. Zelo sem užival. Komaj čakam ponovni izlet.

Aleks Muslimović Dragan, 2. A

MOJ ROJSTNI DAN S SOŠOLCI IN PRIJATELJI

Svoj sedmi rojstni dan sem praznovala doma. Nanj sem povabila vse sošolce in sošolke. Prišlo jih je trinajst. Najprej smo odšli do bližnjega travnika, ob mogočni 200 let stari vrbi. Igrali smo se skriti zaklad in kdo se boji črnega moža. Potem smo se vrnili domov. Prižgali smo sedem svečk na torti, ki mi jo je spekla mamica. Sošolci in sošolke so mi zapeli, upihnilo smo svečke, potem pa smo se posladkali s tortico. Ko smo pojedli, sem skupaj s prijatelji odprla darila, ki so mi jih prinesli. Čeprav je bil njihov obisk najlepše darilo, sem se zelo razveselila tudi knjig, igrač in sladkarij, s katerimi so me obdarovali. Najbolj so mi bila všeč darila in voščilnice, ki so jih izdelali sami. Potem smo se igrali. Deklice smo nizale ogrlice in zapestnice, dečki pa so se v bratovi sobi igrali z avtomobili, v dnevni sobi pa so zlagali lego kocke. Kdor je med igro postal lačen, sta jim mami in oči spekla hobotnice iz hrenovk in postregla z žemljicami, ki jih je spekla mamica sosedovih deklic, ki sta moji dobri prijateljici. Čas je hitro minil in starši so mnogo prekmalu prišli po moje sošolke in sošolce. Imeli smo se odlično in komaj čakam svoj naslednji rojstni dan.

Inana Horvat, 2. B

BAJRAM

Najpomembnejši islamski praznik je bajram. To sta ramazanski bajram in kurban bajram. Ramazan je mesec posta. Ramazanski bajram se praznuje po postu. Kurban bajram se praznuje 70 dni po ramazanskem bajramu. V tem času muslimani hodijo na Hadž v Saudsko Arabijo – v Meko.

Adrian Rustemi, 2. B

IZLET NA ŠMARNO GORO

V soboto smo šli na Šmarno goro. Peljali smo se eno uro. Tam so nas čakali prijatelji. Odpravili smo se peš na vrh. Trajalo je eno uro. Pet minut pod vrhom je bil zvon, na katerega smo lahko pozvonili. Ko smo prišli, sva z bratom jedla zelje, žgance in klobaso. Ko smo prišli v dolino, smo odšli še k prijateljem na obisk.

Lana Traven, 2. B

ŠOLSKA KLOP

Moja mami je obiskovala osnovno šolo Bršljin. Bila je v c razredu, skupaj z 28 učenci. Učilnica 1. C razreda je bila v kletnih prostorih. Njena torba je bila oranžna in rjava. Učiteljici je bilo ime Meta. Imela je črne lase in je bila zelo stroga. Mamin najljubši predmet je bilo spoznavanje narave in družbe.

Ela Zobarič, 2. B

UGANKE

Zajček res me rad grizlja,
konjiček z mano se sladka.

(korenček)

Ko listi v gozdu zelenijo
in ptički na drevju žvrgolijo,
ko zvonček ob potoku kima,
ali se nam bliža zima?

(pomlad)

Oranžna sem lepotica,
okrogla kot prava žogica,
vitaminov polna,
da Brina ni nikoli bolna.

(pomaranča)

Kadar elektrike ni
in samo temo vidijo oči,
jaz takrat pomagam ti.
Z vžigalico me prebudiš,
plamen na meni narediš
in hitro spet vse svetlo vidiš.

(sveča)

Na zidu belem tam visim
in sobo vsako lepo naredim.
Če na žebliček obesiš me,
vsak dan razveseljujem te.

(slika)

Brina Goleš, 2. B

Z VLAKOM NA SAFARI

Z ladjo smo se odpeljali na otoke, ki se imenujejo Brioni. Na Brionih smo šli na vlakec. Z vlakcem smo se odpeljali na safari. Tam smo videli zebre, koze, ovne, krave, slona, konje, pava in kakaduja. Imeli smo se lepo.

Zarja Štraus, 2. B

MOJE POČITNICE

Sončnega dne smo se s sosedi odpravili v Čateške toplice. Plačali smo vstopnino in odšli dogodivščinam naproti. V bazenu z valovi me je zalil visok val. Bilo mi je všeč. Bil sem na visokem toboganu. Ko sem pogledal dol, me je postalo strah. Vseeno sem se spustil. Ni bilo tako strašno, kot sem mislil. Po kopanju smo šli na sladoled. Bili smo že utrujeni, saj je bila ura osem. Šli smo domov. Želim si, da bomo šli tudi naslednje leto v Čateške toplice.

David Smuk, 2. B

IZLET V GOLOBINJEK JE MOJ PRAZNIK

Ko pridem v Golobinjek, sem zelo vesel in srečen. Tam imam svoje tri kokoši. Ime jim je: Sivka, Bela in Rjavka. Ko pridem do kokošnjaka, ki mi ga je naredil moj ati, me vedno lepo pozdravijo s svojim kokodakanjem – ko, kooo, ko. Tam mimo pride tudi mucka, ki se vedno privije k meni in me zaprosi za hrano. Zelo rad skrbim za moje kokoši, jih nahranim, čistim kokošnjak in jih tudi malo pocrkلام. Zelo rad se igram z mojo Rjavko, ki se pusti božati. Moj največji praznik je bil, ko je kokoš znesla prvo jajce. Bilo je majhno in toplo. V Golobinjeku se zelo dobro počutim in veselo upam, da bom spomladi dobil pritlikave kozice.

Urban Košir, 2. B

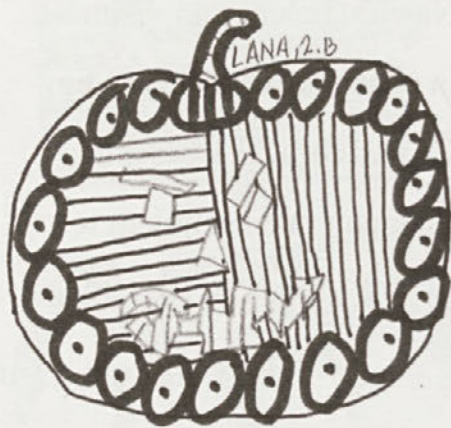
SNEŽINKA MARINKA

Snežinka Marinka
ima sestrico Bilo,
so otroci pozimi najlepše darilo.

Rajajo, plešejo
in se vrtijo,
dokler na zemljo se ne spustijo.

Snežinka Marinka
pa si najbolj želi,
da se na Lejinem
nosku stopi.

Ema Ambrožič, 2. B

PRI NAS PA BEREMO

Pri nas doma vsi radi beremo, najraje pa jaz in moja mami. Skupaj sediva v dnevni sobi in bereva različne knjige. Mami rada bere romantične zgodbe, jaz pa imam rada pravljice. Včasih se nama pri branju pridružita tudi očka in Tim.

Zoya Aleksandra Bracović, 2. B

MOJ NOVI DOM

Letos smo se preselili v svojo hišo. Kupili smo jo na vasi. Tam imam veliko prostora za igro. Najraje se vozim s kolesom. Včasih se ustavim pri sosedu Gašperju. On ima tri leta. Vsi naši sosedje imajo velike kmetije. V hlevih imajo krave, konje, prašičke in koze. Po dvoriščih tekajo kokoši, race ter muce. Všeč so mi traktorji. Zvečer se igram z lego kockami. V svojem domu sem srečen.

David Milutinovič, 2. B

DOBIL SEM BRATRANCA

Bilo je poletje. Šolske počitnice so se pravkar začele. Odpravljali smo se na morje. Mami mi je povedala, da Nina ne bo imela več trebuha, ko se vrnemo z morja. Dojenček nas bo že čakal. Pa ni bilo tako. Čakal sem še ves teden, ko je nekega dne stric Matjaž sporočil, da se je rodil Lars. Bil sem zelo vesel. Že naslednji dan sva šla z mamico v porodnišnico. Lars je ves čas spal in bil je zelo majhen. Nina je povedala, da jo je Lars pokakal, ko ga je previjala. To mi je bilo zelo smešno. Zdaj je Lars star že pet mesecev. Veliko se smeje in gleda, kako se igrava z njegovo sestrico Niki. Včasih vzame moj prst in si ga da v usta. Verjetno misli, da je to njegova duda. Za Larsa že pridno zbiram svoje igračke, ki jih več ne potrebujem. Ko bo zrasel, mu jih bom podaril, da se bova skupaj igrala. Komaj čakam.

Maks Lipej, 2. B

Ema Novak, 2. B

SILVESTROVANJE

Zadnji večer v letu imenujemo silvestrovo, od tod ime zabavam ob zaključku leta – silvestrovanje. Silvestrske zabave lahko prirejamo doma z družinskimi člani, starši silvestrujejo s sodelavci iz službe ali pa s poslovnimi partnerji. Na takih zabavah ponavadi ne manjka hrane in pijače, pa tudi za glasbo je poskrbljeno. Zabava traja vse do jutranjih ur, oblečeni smo v praznična oblačila in čevlje za ples. Ob polnoči pride novo leto, zaželimo si veliko sreče, zdravja in vse dobro v prihajajočem letu. Ponavadi nazdravimo s penečo pijačo, šampanjcem.

Jaka Mohar, 2. C

KROMPIRJEVE POČITNICE

Krompirjeve počitnice sem preživel zelo lepo. Z bratom Mihom in mamico smo odšli najprej na rojstni dan k sosedu Robiju. Tam je doma tudi moj prijatelj Teo Tim. Teo Tim hodi v prvi razred. Igrala sva se z lego kockami. Naslednji dan smo praznovali sestričino diplomo in to je bila fina zabava. Njen brat Klemen me je naučil igrati poker. Nato se je igral z menoj. Med počitnicami se obiskal staro mamo Mileno in ateta Lojza. Pri njiju doma sta tudi moja bratranca Rok in Jan in imata vsak svoj prenosni računalnik, na katerega sem tudi jaz lahko igral igrice. Z očijem in bratom pa smo šli tudi v kino gledat Tin-tina. Super film. Proti koncu počitnic smo odšli še v Šmarješke toplice, kjer sem se namakal v džakuziju in plaval ter skakal v notranjem in zunanem bazenu. Po kopanju pa smo se odpravili še na pico, ki pa sploh ni bila dobra.

Skratka, počitnice so minile prehitro.

ZIMA

ZIMA JE PRIŠLA IN NAM PRINESLA SNEG. OTROCI SO SE GA RAZVESELILI. OBULI SO SE IN DELALI SNEŽAKE. OTROKE JE ZEBLO IN SO ŠLI NA TOPLO. TUDI ŽIVALI SO ŽE PRIPRAVLJENE NA ZIMO. NEKATERIM SE JE POSVETLILA DLAKA, DRUGE PA SO ZASPALE. VSI SE ŽE VESELIJO BOŽIČKA. ZA BOŽIČ SE VSI IMAJO LEPO.

AMIKA ZOJA JELIČ, 2. C

PRIDNI JAKOB

JAKOB SE ZJUTRAJ ZBUDI IN STEČE V KUHINJO. OČKU POMAGA PRIPRAVITI ZAJTRK IN SKUPAJ POJESTA. KO SE VRNE IZ VRTCA, SE PREOBLEČE. OČKU POMAGA SKUHATI KOSILO. SKUPAJ TUDI POSPRAVITA IN POMIJETA POSODO. JAKOB JE ZDAJ PROST. OB SREDAH IN PETKIH TRENIRA ATLETIKO. KO OČKA PRIDE PONJ, MU POMAGA PRIPRAVITI VEČERJO. KO POSPRAVITA, SE GRE JAKOB UMIT IN ODDIDE SPAT. TO JE ZGODBA O PRIDNEM JAKOBU.

Petra Vrbinc, 2. C

JAZ – DOJENČEK

Rodil sem se v Ljubljani 17. 9. 2004 ob 18.23 uri. Mamica je takoj poklicala babico, oči pa staro mamo. Povedala sta, da sta dobila Aleksandra. Popoldne sem dobil že prvi obisk sestrice Veronike, dedija, babi in stare mame ter tete Cvetke.

Aleksander Avbar, 2. C

MOJA PAPIGA

Živijo. Jaz sem Aleksander. Imam ptička Jakata. Z njim se rad igram. To je najbolj govoreča papiga. Živi v Afriki. Izvalil se je 3. 5. 2011. Rad je banano in granatno jabolko in še veliko sadja. Je tudi veliko zelenjave. Ne sme jesti hrušk, ker ga potem napihuje in lahko umre. Živi lahko do šestdeset let. Naš ptiček je igriv in ko bo velik, se bo rad igral.

Aleksander Avbar, 2. C

NAŠA VINSKA TRTA

Ko je pomlad, obrežemo vinsko trto. Poleti jo škropimo proti boleznim. V jeseni je trgatav. Oči povabi na trgatav prijatelje. Trgači obirajo grozdje. Jaz nosim brento. Pomagam pri mlinu. Zmleto grozdje pada v kad. Nekaj grozdja takoj stisnemo v mošt. Na koncu pomijemo posodo in mlin. Babi in mami pripravita obilno malico, likof.

Jan Kastelec, 2. c

JESENSKI DAN

Nekega jesenskega dne sva šli z mamico na sprehod. Opazovali sva naravo. Kako se je spremenila? Kam je šlo poletje? V potoku Težka voda sem si osvežila roke. Voda ni bila nič kaj prijetno topla. Hitro sem si jih pogrela.

Odšli sva naprej in gledali živobarvne liste, kako padajo z dreves. Tudi sonce je začelo počasi zahajati, zato sva se odpravili domov.

Res je. Jesen je prišla. Pozdravljena, jesen!

Manca Kotnik, 2. C

ŠIVANJE

DOMA IMAMO ŠIVALNI STROJ. VPRAŠAL SEM MAMICO, ČE SE LAHKO NAUČIM ŠIVATI. REKLA JE, DA LAHKO. MAMI MI JE VKLJUČILA ŠIVALNI STROJ IN MI DALA BLAGO. NOGO SEM POSTAVIL NA PEDAL IN STROJ JE ZAČEL ŠIVATI. ŠIVAL SEM ZELO POČASI. POSKUSIL SEM OBLIKOVATI HIŠICO. POTEM SEM SI NA BLAGO S FLOMASTROM NARISAL HIŠKO, DREVO IN LETALO. PO TEH ČRTAH SEM NATO ŠIVAL. NAŠITI DIMNIK JE BIL LEPŠI, KOT JE BIL NARISAN. MAMICA ME JE POHVALILA, DA SE ZELO NATANČEN.

MAKS MLAKAR, 2. C

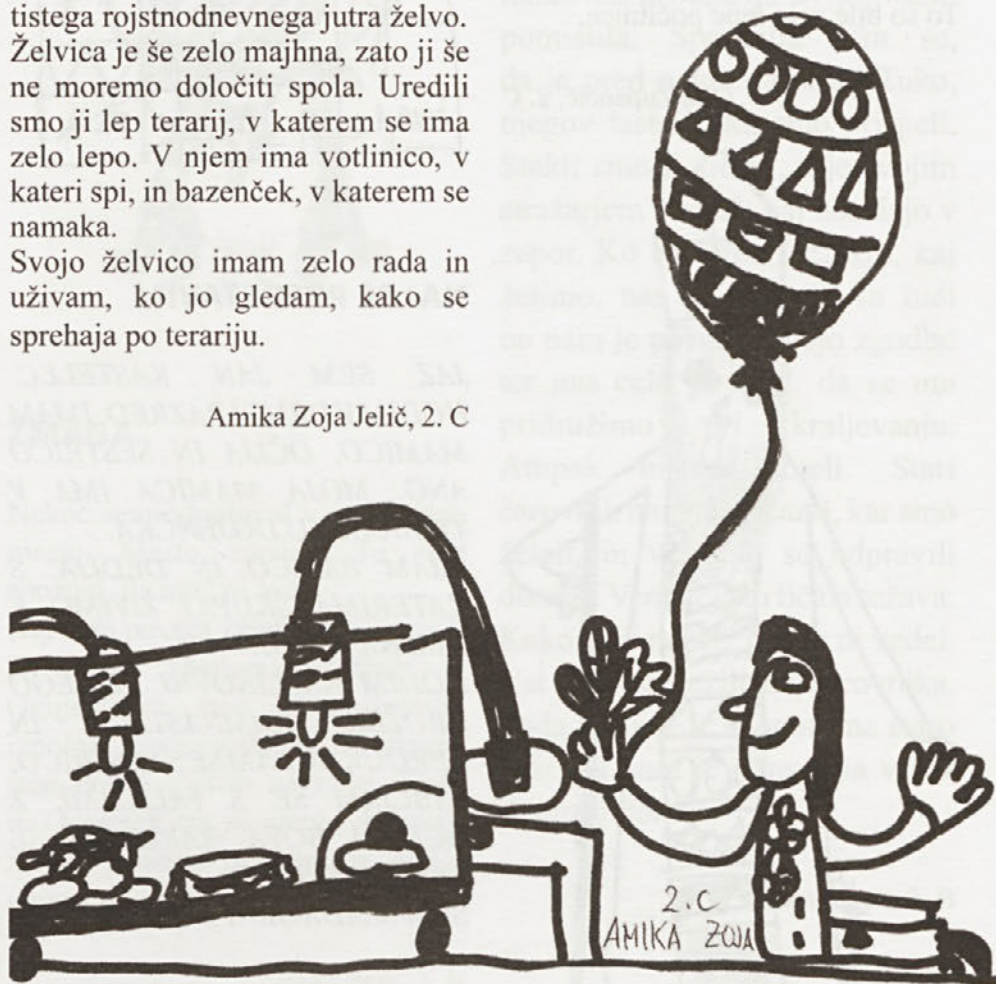
ŽELVA ZA ROJSTNI DAN

Želve imam zelo rada. Zato sem si za svoj sedmi rojstni dan zaželela grško želvo.

Čakala sem in čakala in res dobila tistega rojstnodnevnega jutra želvo. Želvica je še zelo majhna, zato ji še ne moremo določiti spola. Uredili smo ji lep terarij, v katerem se ima zelo lepo. V njem ima votlinico, v kateri spi, in bazenček, v katerem se namaka.

Svojo želvico imam zelo rada in uživam, ko jo gledam, kako se sprehaja po terariju.

Amika Zoja Jelič, 2. C

MOJE SOBOTE

Vsako soboto, ko vstanem, komaj čakam, da me mami odpelje v Češčo vas. Tam že dve leti obiskujem jahalno šolo. Jaham kobilu Luno. Zelo rada jo imam in ona tudi mene. Zaradi tega tudi moje jahanje postaja boljše in boljše. Moje sobote tako ne minejo brez krtače, ki nežno masira hrbet konjev.

Konji so zares čudovite živali.

Klara Ostojič, 2. C

LOV NA RAKOVICE

Letos poleti sem bila na morju v Savudriji. Tam je bila tudi sestrična Pia. Takoj po zajtrku sva se odpravili na plažo. S seboj sva odnesli mreži za lovljenje rakovic, masko in kanglico. Bili sva pripravljene na lov.

Sprva so se nama rakovice spretno izmikale, a po nekaj dneh sva postali že zelo večji in so rakovice ena za drugo padale v najini mreži. Ob tem se je zabavala tudi sestrica Lina, ki je poskrbela, da rakovice niso zbežale.

Najin ulov je privabil še druge otroke, ki so se pridružili iskanju rakovic. Ulovili smo tudi nekaj morskih mačk in nabrali nekaj školjk. Ker imava radi živali, sva na koncu dneva rakovice in ribice spustili v morje. Drugo jutro se je lov znova začel.

To so bile zelo lepe počitnice.

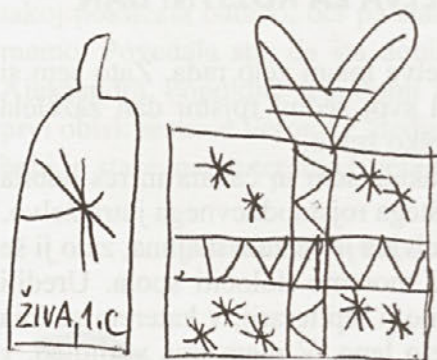
Olja Zupančič, 2. C

MOJI PRIJATELJI

MOJI PRIJATELJI SO VSI TISTI, KI ME IMAJO RADI. MOJA NAJBOLJŠA PRIJATELJA STA MANCA IN LUKA. VSI TRIJE SE RADI SKUPAJ IGRAMO. RADA SE IGRAM TUDI Z LANO IN JANOM. VSI SMO SOŠOLCI IN IMAMO PRIJAZNO UČITELJICO. PRI MOJIH SOŠOLCIH PA MI JE NAJBOLJ VŠEČ, DA SE MED SEBOJ POZNAJO TUDI STARŠI. LEPO MI JE, KADAR IMAM VELIKO PRIJATELJEV.

Petra Vrbinc, 2. C

NAJ SE PREDSTAVIM

JAZ SEM JAN KASTELEC. HODIM V DRUGI RAZRED. IMAM MAMICO, OČIJA IN SESTRICO ANO. MOJA MAMICA IMA V TREBUŠČKU DOJENČKA.

IMAM BABICO IN DEDIJA, S KATERIMA SKUPAJ ŽIVIMO V HIŠI NA GRMU.

HODIM NA LIKOVNI IN LEGO KROŽEK, GIMNASTIKO IN VEROUK. IGRAM SE S SESTRICO, SABLJAM SE S PALICAMI, Z OČIJEJEM BOVA NAREDILA ŠE LESENO SEKIRO.

SEM SLADKORNI BOLNIK.

JAN KASTELEC, 2. C

MOJ SREČNI DAN

Spet prišel je dan, že težko pričakovan, vesel in razigran.

S prijatelji se veselim, saj z njimi se lovim, slastno torto jim podelim.

Na torti ena svečka več gori, ko jo upihnem, torto jemo vsi. So prijatelji prinesli mi darila, ki sem se jih zelo razveselila.

Polona Moretti, 3. A

POHOD NA GORJANCE

V četrtek, 8. septembra 2011, smo se tretješolci odpravili na malo daljši, zahtevnejši pohod na Gorjance. Z avtobusom smo se odpeljali do vasi Gabrje. Tu smo oprtali nahrbtnike in krenili proti »Gospodični«. V lepem vremenu in v čudoviti naravi vzpon ni bil preveč naporen. Sledili smo markacijam, opazovali življenje okoli nas in ob lahkotnih pogovorih hitro prispeli do cilja. Do »Gospodične« smo potrebovali le uro in pet minut. Pred domom smo se okrepčali s čajem in sladoledom ter uživali v čudovitem razgledu. Nekateri so bili tu prvič, drugi se z veseljem vračamo. Dan nam bo vsem ostal v lepem spominu.

Zdenka Mahnič

ZMAGA

Nekoč sem odpotoval v nenavadno mesto. Mesto zmajev. Tu sem spoznal, da moč ni vse.

Naj vam povem zgodbo.

Z dvema zmajema, Žrelom in Ognjenikom, smo šli na loterijo izpolnit kartonček. Vsi skupaj smo dobili glavno nagrado. Žrelo in Ognjenik sta se stepla do smrti zaradi pohlepa in meni je ostala glavna nagrada.

Jaka Berk, 3. B

MOJE POTOVANJE

Prejšnji teden se mi je zgodilo nekaj neverjetnega. Ko sem se igrala z Janjo, me je babica poklicala na piškote. Ko sem prišla, nisem nikjer našla piškotov. Z Janjo sva se odločili, da greva na lov za ukradenimi piškoti. Dogovorili sva se, da poiščeva čarovnika, ki uresničuje želje. Pet kilometrov stran je sedela muca Liza. Ko sva ji povedali svojo zgodbo, je rekla, da gre z nama, saj si želi, da bi jo čarovnik začaral, da bi bila še lepša. Potem smo našli še hrčka, ki si je želel pameti. Tudi on je šel z nami. Po dolgi uri hoje smo čarovnika našli. Povedal nam je, da zna čarati le Koromandili. In lahko nas le pelje tja. »Ojoj!« sem pomislila. Spomnila sem se, da je pred nami stal kralj Tuko, njegov lastnik, ko smo prispeli. Stekli smo k njemu, a je svojim stražarjem ukazal, naj nas dajo v zapor. Ko smo mu razložili, kaj želimo, nas je izpustil. In tudi on nam je povedal svojo zgodbo ter nas celo povabil, da se mu pridružimo pri kraljevanju. Ampak nismo hoteli. Stari čarovnik nam je pričaral, kar smo želeli, in vsi smo se odpravili domov. Vendar je tu tičala težava. Kako priti nazaj? Nihče ni vedel. Vsi smo se jezili na čarovnika. Toda kralj se je spomnil na staro vilo. Ta nam je pomagala vrniti se nazaj domov.

Nina Knoll, 3. B

MOJA DRUŽINA

Moja družina šteje 5 članov. Kmalu nas bo 6, ker bo mami rodila dojenčka. Ne vemo, kaj bo. Punčka ali fantek. Atiju je ime Janez, mami pa Saša. Imam eno sestrico Božo in bratca z imenom Blaž. Ati je po poklicu kamionar, mami pa mu pošilja fakse, kje mora raztovoriti in natovoriti robo. Imamo lep, črn kamion Premium. Midva z atikom mu praviva Premi. Ati in mami sta zelo potrpežljiva. Ati mi poleti na vožnji kupi veliko sladoleadov, v drugih časih pa veliko vreč bonbonov.

Janko Hajsinger, 3. B

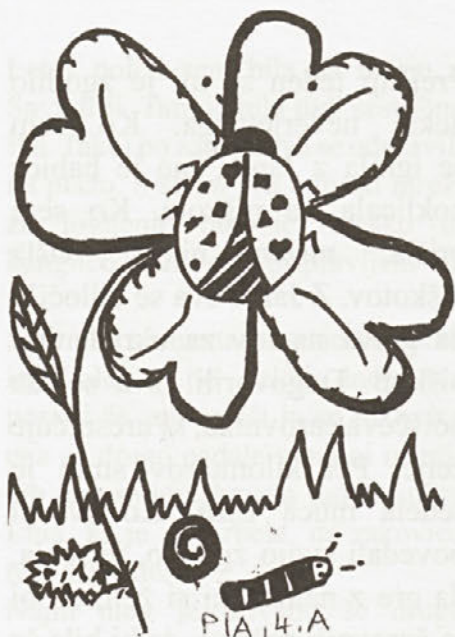

KROKI PRIZOBOZDRAVNIKU

Kroki je majhen zmajček. Izpadli so mu že 4 mlečni zobki. Ravno danes pri kosilu, ko je jedel kamenje, ga je nekaj zbolelo v ustih. Kroki je stopil pred ogledalo in opazil je, da se mu maje zobek, vendar ne mlečni, ampak stalni. Kroki je otrpnil in v naslednji minuti je bil oblečen in obut. Vzel je še izkaznico in se sprehodil do zobozdravnika. Tam mu je zobozdravnik popravil zob in ko je prišel domov, je opazil, da se mu ponovno maje zob. A tokrat mlečni. Zvečer ga je dal pod blazino in sladko zaspal.

Zjutraj je pogledal pod blazino in našel dva evra. Takoj je smuknil s postelje, se oblekel in šel v knjigarno. Kupil si je knjigo Uspavanke za zmajčke in zvečer je še bolj sladko zaspal.

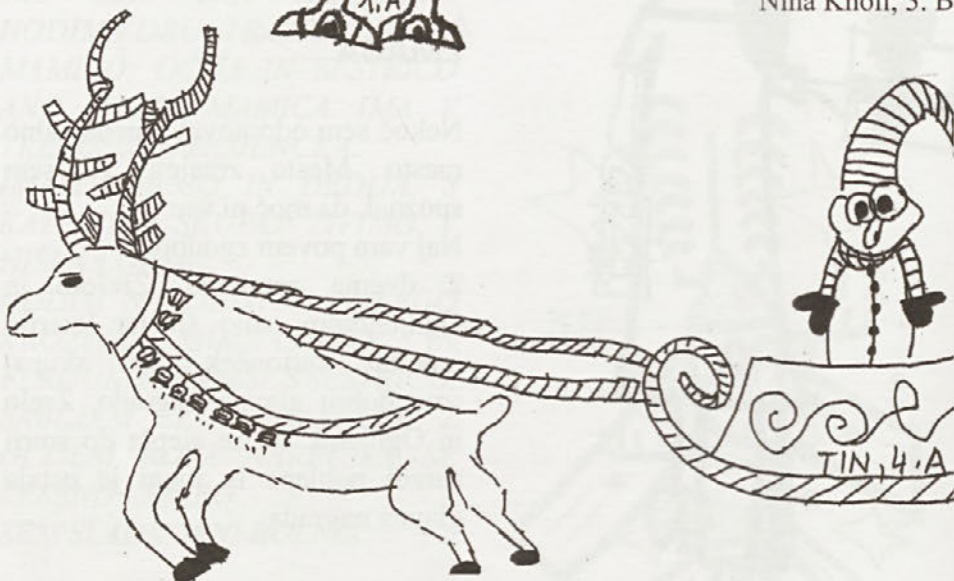
Nina Knoll, 3. B

KRT TINI IN NOVI PRIJATELJ

Nekoč je živel krt Tini, ki ni imel prijateljev. Nekega dne se je odločil, da gre v svet poiskat prijatelje. Na poti je ležal hlod. Tini je razmišljal in se domislil: »Luknjo bom skopal!« In je začel kopati. Ko je bil na drugi strani hloda, je šel naprej. Srečal je medveda, ki se je zapletel med veje. Takrat je bila za Tinija prava priložnost, da se izkaže. Hitro je začel vleči vrv in uspelo mu je. V zahvalo za pomoč ga je medved povabil v svoj brlog. V brlogu se je usedel na sod. Medved mu je ponudil sladolead, med, grozd, želod in kost. Postala sta prijatelja. Odločila sta se, da gresta skupaj do gradu. Ko sta hodila skozi gozd, sta videla veliko regratovih lučk in gada, ki je ležal v praproti. Ko sta hodila po potki ob potočku, je Tini medvedu s prstom pokazal laboda. Labod je v potočku lovil ribice. Ob gradu je bila veselica gozdnih živali. Veselili so se pozno v noč.

Janja Omerzel, 3. B

MOJ PRAZNIK

Zame je najlepši praznik rojstni dan. Praznujem ga 5. septembra. Praznovanje imamo ponavadi doma. Vedno obesimo balone. Oči vedno speče pico. Včasih pa za posladek naredi še torto. Sošolce na praznovanje povabim z vabili, ki jih naredim sam. S prijatelji Rokom, Nelom, Andražem, Enejem in Juretom igramo nogomet. Drugo leto bom rojstni dan praznoval na OŠ Drska.

Peter Smolič, 3. C

OČKOVE RIBICE

Moj ati ima morski akvarij. V njem živijo ribe rumeni kirurg, modri kirurg, dva klovna, babica in kraljički. V njem živijo tudi korale in morski jež, pa tudi rakovice in morske zvezde. Korale so živo pisanih barv. Da lahko ribe in živali živijo, mora biti voda v akvariju topla med 25 in 28 stopinj Celzija. Ribe se prehranjujejo z zmrznjenimi rakci in suholistnato hrano. Korale pa lahko živijo, če so osvetljene z UV svetlobo. Naravno okolje naših koral in ribic je Rdeče morje.

Maj Gros, 3. B

MOJ HRČEK

Imam hrčka. Ime mu je Hrko. Živi v kletki v dnevni sobi. Je solato, hrano za hrčka, včasih pa mu dam tudi salamo. Hrček je nočna žival, zato podnevi spi, ponoči pa nori po ceveh od spodaj navzgor in od zgoraj navzdol. Neutrudno vrti kolo in brska po papirju. To se še posebej sliši ponoči, ko je tema in tišina. Mačka pogosto sedi pri kletki in najbrž razmišlja o slastni večerji. Zgodilo se je že, da sem pozabil zapreti vratca. Kar naenkrat zaslišim krik mami: »Miš se sprehaja! Rok, spet nisi zaprl vratc.« Hrčka kmalu ujamemo in spet je vse po starem.

Rok Zaman, 3. C

PIKAPOLONICA

Pikapolonica ima rdeč hrbet s črnimi pikami. Ko sem bila na vrtu, sem pela. Priletelo je veliko pikapolonic. Mislim, da imajo rade glasbo. Včasih katero ujamem. Dam jo na dlan in jo opazujem, ko se premika po roki. Ko me razišče, odleti. Rada imam pikapolonice.

Kristina Željko, 3. C

BOŽIČ V STARIH ČASIH

Včasih je bil božič za otroke najlepši čas v letu. Zgodaj popoldne so se otroci polni radosti in veselja odpravili s sanmi v gozd po smrečico. Snega je bilo zelo veliko, skoraj do kolen, zato so hodili kar dolgo časa. Mati je doma pripravljala božično večerjo in od tega nista smela manjkati domač kruh in potica. Oče pa je poskrbel za živino in hlev, da je bilo vse urejeno in počiščeno. Tudi v hiši je moralo biti vse na svojem mestu in lepo pospravljeno. Ko so otroci prišli domov s smrečico, so bili prezebli, zato jim je mati prinesla toplega mleka na krušno peč, da so se pogreli. Čez čas se je vsa družina odpravila postavljat smrekico in jaslice. Mati je imela skrbno spravljene figurice za jaslice na varnem, da se ne bi razbile, saj so bile zelo dragocene. Smrečica in jaslice so vedno stale v kotu pod križem. Oče je v roke vzel kadilo in vsa družina je hodila po hiši in molila ter s kadilom blagoslovila prostore. Nazadnje so se odpravili v hlev in tudi tam blagoslovili s kadilom živino. Sledila je božična večerja in za mizo se je zbrala vsa družina. Po večerji so se odpravili s prižganimi baklami k maši. Pri maši so peli znano pesem Sveta noč. Domov so se odpravili z neko toplino v srcu, saj se je na ta dan rodil Jezušček.

Klara Tekavec, 4. A

SVETI MIKLAVŽ

Miklavž je dobri sveti mož, sveti Nikolaj je bil некоč. Miklavž prihaja, nekaj godrnja, angelčke priganja k delu, kar se da.

Angeli hitijo in pridno delajo, zbirajo darila in jih zavijajo. V veliki krušni peči piškote pečejo, rožiče, jabolka, orehe v škatle mečejo.

Skrivnosten bo ostal spomin na noč, ko obiskal nas je Miklavž in nam darila v košaro dal. Zjutraj vsi veseli smo h košaram prihiteli in od veselja ponoreli.

Miklavževka Veronika Avbar, 4. A

NOVOLETNI PRAZNIKI V RUSIJI

Živjo, prijatelji! Prišel je čas zime. Hitro se oblecite v kombinezone in bunde, nadenite si tople kape, šale, rokavice in obujte si tople snežke. Stecite v beli svet, se ulezite na belo ogrinjalo, ki pokriva zvončke, in nama prisluhnite.

Zimski prazniki se v Rusiji pričnejo z novim letom. Zadnje dni decembra v šolah in vrtcih organizirajo veselo rajanje okrog velike jelke, ki jo ponavadi postavijo v šolskih dvoranah in telovadnicah. Otroci se našemijo podobno kot pri nas za pusta. Plešejo in pojejo novoletne pesmi in čakajo na Dedka Mraza. Dedek Mraz pride s svojo vnukinjo »Sneguročko«. Ruski Dedek Mraz je podoben našemu Božičku. Ima belo brado, nosi rdečo kapo, rdeč plašč in je obut v »valenke«. »Sneguročka« je lepo, nasmejano dekle z dolgo kito, oblečena je v svetlo moder krznen plašč in bele škornje. Vsako leto prinašata s seboj veliko daril. Otroci so ju zelo veseli, vendar daril ne dobijo takoj. Vsak otrok mora zapeti pesem, zaplesati ples ali recitirati. Pa da ne pozabiva, novoletne počitnice pri otrocih se začnejo z novim letom in končajo z božičem, ki je v Rusiji sedmega januarja.

Otroci, pogledjte to! Prvi zvončki prihajajo na plan. Hitro stecite domov, da vas mame ne bodo iskale! Angelina, ali greva tudi midve domov?

Ekaterina Petrovič, 4. A

Angelina Petrovič, 1. C

LUČKE V NEGU

December je čas praznovanj in obdarovanj. En za drugim prihajajo: Miklavž, božič in silvestrovo. V moji družini praznujemo vse te praznike. Moj najljubši dan v letu je božični večer. Praznujemo ga v spomin na Jezusovo rojstvo. Ker Jezus predstavlja dobroto in ljubezen, se mi za ta praznik obdarujemo. Ker se imamo radi, se na božični večer zbere vsa družina. Moja dva brata prideta iz Ljubljane. Takrat sem zelo vesela, saj ju drugače komaj kaj vidim. Očka in bratje gredo na podstrešje po smrekico in gromozansko škatlo z božičnimi okraski. Ko zagledam škatlo, komaj čakam, da jo odprem. Medtem ko se postavlja smrečica, mamici pomagam okrasiti in pripraviti mizo za božično večerjo. Prižgemo svečke in dišečo svetilko. Z bratoma krasimo božično drevo, očka napelje lučke na balkonsko ograjo in okoli okna. Na vhodna vrata obesimo venček z zvončki in zlato pentljo. Vse diši po cimetu. Ko je božično drevo okrašeno, pod njega postavimo jaslice. Zelo rada to počnem sama, še posebej rada postavljam keramične figurice. Medtem ko ostali člani krasimo smrečico, mami naredi večerjo. Nato ji pomagam narediti kakšno pecivo za sladico. Najlepši trenutek božičnega večera je, ko ati prižge lučke. Naenkrat se v soju lučk pisana smrekica zasmee. Balkon in okna pa zažare v temi. Upam, da bodo na božični večer te lučke zasvetile v snegu. Na božični večer poslušamo veliko božičnih pesmi. Zraven si še malo zapojemo. Vsi me radi poslušajo, ko igram na flavto. Oblečena sem v angelčka. Ko smo že rahlo utrujeni, se zavalimo na kavč in si ogledamo kakšen božični film. Preden gremo spat, božičku nastavimo piškote in kozarec mleka. Vsi utrujeni se spravimo v postelje v upanju, da bo naslednje jutro pod smrečico polno daril. Na božično jutro se vsi zbudimo in pohitimo k smrečici. Z objemi si voščimo vesel božič. Tudi vam želim srečen božič.

Tyshea Anai Drab, 4. A

OBISKAL ME JE MIKLAVŽ

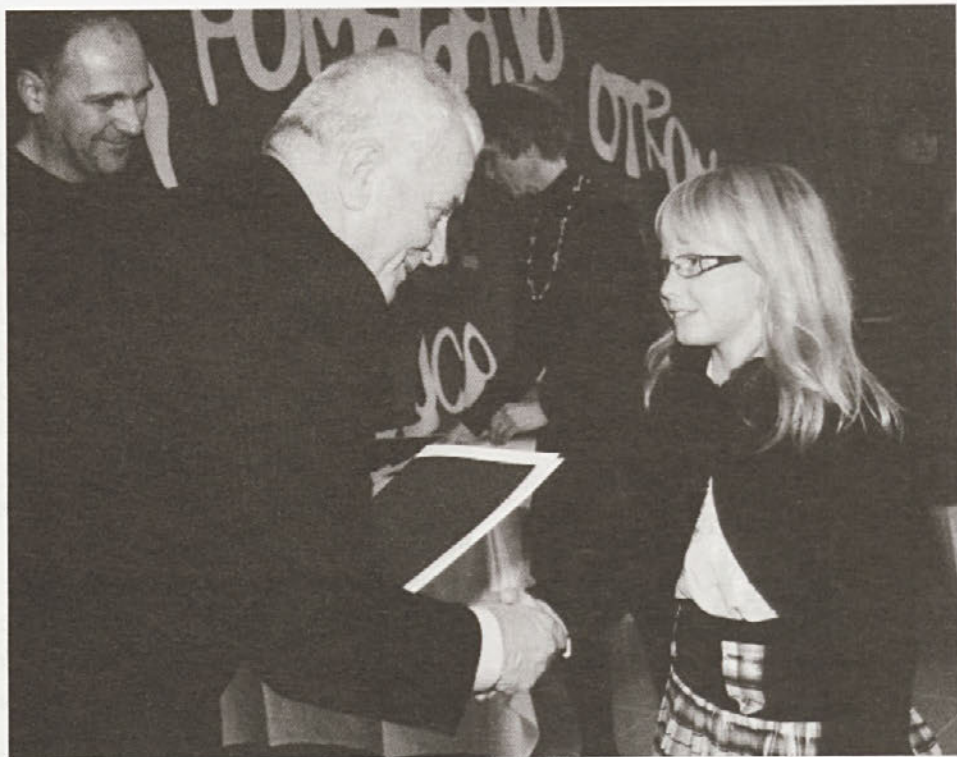
Miklavžev praznik mi je všeč zato, ker je Miklavž skromen mož in prinaša sladkarije. Rada ga imam, ker sem sladkosneda. Vsako leto komaj čakam na ta praznik, ker je Miklavž prvi dobri mož, ki nas obišče v decembru. Ko ga pričakujem, mu zvečer pripravim malico zato, da mu pokažem, da sem ga vesela. Babica mi je povedala, da so tudi včasih podobno praznovali Miklavžev dan. Babi mu je napisala v pismu, da si želi čokolado in piškote. V tistih časih je nosil samo Miklavž, zato se ga je še posebej veselila.

Mia Frantar, 4. A

OTROCI POMAGAMO OTROKOM

Živjo, sem Veronika Avbar. Obiskujem 4. a razred. V lanskem šolskem letu sem sodelovala na natečaju OTROCI POMAGAJO OTROKOM - NAJDI PROSTOVOLJCA V SEBI, ki ga je organizirala OŠ Ivana Tavčarja iz Gorenje vasi pri Škofji Loki v sodelovanju z Rdečim križem Slovenije. Učiteljica Irena Strasberger mi je sporočila, da sem zmagala na natečaju in mi izročila vabila za obisk prireditve, na kateri so podelili nagrade. Novice sem bila zelo, zelo vesela. S svojo družino sem se tako v soboto, 12. 11. 2011, odpravila na OŠ Ivana Tavčarja na podelitev priznanj in nagrad. Na podelitvi so povedali, da je na natečaju sodelovalo 758 likovnih izdelkov iz 60 šol, zato sem bila ob svojem zmagoslavju še toliko bolj vesela, da je prav moja risba prepričala komisijo. Po kratkem kulturnem programu je bila na vrsti podelitev priznanj in nagrad. Ko sem na odru zaslišala svoje ime, sem bila zelo vesela in ponosna nase in na svojo mentorico Ireno Strasberger, brez katere mi ne bi nikoli uspelo. Vas zanima, kakšna je bila nagrada? Zelo zanimiva in mikavna, za kar se spleča potruditi. Glavna nagrada je namreč bila vikend paket na Debelem rtiču in to za celo družino. Na koncu je sledila še pogostitev in razstava nagrajenih izdelkov. Ko smo se nasladkali in si ogledali razstavo, smo se počasi odpravili domov. V ponedeljek

sva skupaj z mentorico Ireno odšli do ravnateljice šole, ki me je še posebej pohvalila in mi izročila še sladko čokolado.

Veronika Avbar, 4. a

KAKO JE BABI PRAZNOVALA BOŽIČ

Ko je bila moja babi še otrok, je praznovala božič pri stari mami v vasi Zalog. Odrasli so prinesli veliko smreko iz svojega gozda. Skupaj so jo okrasili s piškoti. Sama je splezala po stolu do vrha in jo okrasila s kovinsko zvezdo. Smreka se ji je zdela čarobna. Stara mama je pripravila svečano večerjo. Ves večer so se veselili in peli božične pesmi. Prišli so tudi sosedje. Ko se je bližala polnoč, so moški prižgali bakle in vsi so odšli po zasneženi poti k polnočnici v sosednjo vas. Babici se je zdela ta pot pravljicična. Mesečina se je kristalno svetlikala na snegu, mesec jih je spremljal, svetloba bakel pa jim je nežno kazala smer. Cerkev je bila lepo razsvetljena, najlepše pa so bile jaslice. Vso polnočnico je zamaknjeno strmela v hlevček s sveto družino.

Pot nazaj domov je bila težja. Ponoči je sanjala, kako lepo je bilo.

Zala Kotar, 4. A

BOŽIČEK

Božičku se danes zelo mudi,
ves čas po dimnikih hiti.
Lahko bi si mislil, da je dimnikar,
a to ni tako vsakdanja stvar.
V dimnike nekaj tlači,
kot da jih krtači.
Ko to stori, s sanmi odleti.
Zjutraj se otroci zbudijo
in se daril razveselijo.
To je veseli dan, ki se mu reče
božični dan.

Pia Špan Zupančič, 4. A

OHRANJAMO STARE OBIČAJE

Všeč so mi vsi prazniki, ki so v mesecu decembru. Pri nas začnemo že z Miklavžem. Nekaj dni pred Miklavžem s sestrico Eriko napiševa pismo zanj. Nato ga skrbno obteživa in postaviva na okensko polico. Ko pismo izgine, se za naju pričnejo pričakovanja. Veliko se pogovarjava, upava in želiva, da se nama uresniči vsaj ena želja. Vedno naju ta stari in skromni mož lepo obdari. S tem pa ni konec veselja. Zelo blizu je božič. Dan se začne praznično. Mami cel dan pospravlja, peče in pripravlja odlično večerjo. Z Eriko lepo pogrneva mizo in pripraviva lep pogrinjek. Po večerji si z družino ogledamo kakšen lep prazničen film. Nato mami vsako leto troši »picke«. V košarici ima bonbone, lešnike, orehe, mandarine in jih troši po tleh. Mi pa se borimo, da naberemo čim več. Ta običaj ohranja, odkar je bila majhna. Prijetno utrujeni greva z Eriko spat.

Ponoči se oglasi pri nas Božiček in pusti pod okrašeno smrekico lepa darila.

Najbolj se veselim novega leta. Zelo lepo mi je bilo lansko praznovanje, saj smo ga praznovali s sosedi. Starši so se dogovorili o poteku, jaz pa sem prav nestrpno pričakovala uro odhoda. Mamica je skrbno pripravila košaro z mesnimi in sladkimi dobrotami. V njej so bile vse najboljše in najokusnejše praznične jedi. Ko se je znočilo, smo odšli k sosedom. Skupaj so starši pripravili obilno in okusno večerjo. Po večerji so se starši zabavali ob pripovedovanju zgodb iz otroštva. Otroci smo se igrali z družabnimi igrami. Pravo veselje se je začelo ob 23. uri, ko so začele prav pogosto nad nami letati pisane rakete. Vsi smo se veselili vsake, ki je spustila mavrične barve prav v bližini nas. Ob polnoči smo si zaželeli srečo, zdravje in uspehe. Veselo smo prepevali praznične pesmi.

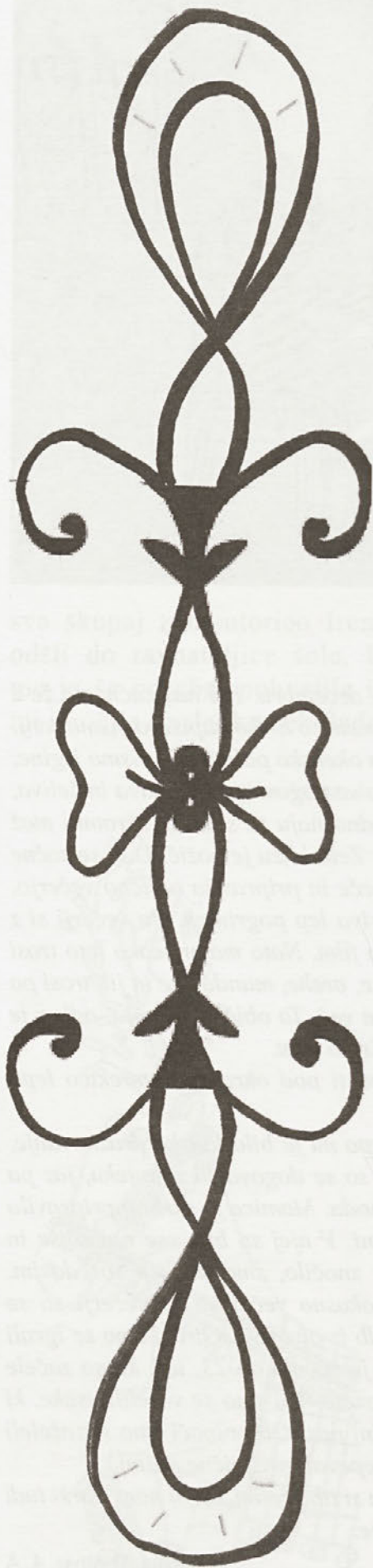
Še danes se rada spominjam tega dne in si tiho želim, da bi nam starši tudi to leto naredili nepozabno silvestrovanje.

Natalija Abolnar, 4. A

MOJE KRUMPEKOVE POČITNICE

Letošnje krompirjeve počitnice sem s svojo družino preživela v Termah Banovci. Terme Banovci so se v tem času prelevile v pravo čarovniško deželo – Krumpekovo deželo. Že ob prihodu na recepcijo so nas otroke obdarili s krumpekovo majico in rdečo kapo z belimi pikami ter animacijskim programom krumpastičnih dogodivščin. Naprej smo veliki in mali Krumpeki ob pomoči ata Krumpa in mame Samante naredili opazovalno postajo. Postavili smo jo na streho hotela, da bi takoj opazila, ali v Krumpekovo deželo prihajata čarovnica Hedvika in čarovnik Barbamel. Nato si je vsak Krumpek naredil svoj lampijon. Za lampijon smo potrebovali steklen kozarec za vlaganje, tempera barvice, čopič in žico. Vsak je na svoj kozarec narisal, kar je želel, ata Krump pa je iz žice naredil ročko za lampijon. Ko se je zvečerilo, smo Krumpeki z ata Krumpom na čelu odšli v gozd iskat čudežno rožo. Ata Krump nam je povedal, da čudežna roža cveti samo ponoči in da jo potrebujemo za izdelavo čudežnega napoja za našega čarovniškega sovražnika Barbamela. Ko smo našli cvetočo rožo, smo jo previdno odkopali, posadili v cvetlični lonček in previdno odnesli v hotel. Med potjo smo zaslišali strašen jok. Pod drevesom v temni noči smo zagledali deklico, ki se je izgubila v temnem gozdu. Bila je Krumpeta. Skupaj z nami je odšla v hotel, kjer smo ji pri kaminu naredili mehko posteljo. Naslednji dan smo Krumpeki s Krumpeto pekli piškote, da bi preizkusili, ali je začarana pomočnica Barbamela ali pravi Krumpek. Ko so bili piškoti pečeni, smo odšli na piknik, kjer smo razkrinkali Krumpeto. Ko smo

pojedli piškote, smo se šli igrat z žogo. Žoga je nenadoma odletela v grmovje in Krumpeta je stekla po žogo. Namesto žoge je Krumpeta iz grmovja prinesla kristalno kroglo, s katero se je pogovarjala z Barbamelom in izpolnjevala njegove ukaze. Uničila nam je tudi našo čudežno rožo in prepričani smo bili, da je Krumpeta Barbamelova pomočnica. Krumpeta je priznala, da jo je Barbamel začaral in da je njegova pomočnica, zato nam je obljubila, da nas bo naučila Krumpekov ples, ki začara Barbamela, in nas odpeljala na Barbamelov grad. Tako smo veliki in mali Krumpeki s tremi avtobusi odkrumpali na Barbamelov grad. V parku pred gradom nam je Barbamel nastavil past tako, da nas je ovite v mrežo odpeljal v svoj grad, kjer nam je pripravil ognjeni ples, za starše pa so čarovnice skuhale čaj in kuhano vino ter spekle kostanj. Po končanem plesu je Barbamel ugrabil Krumpeto. Ker je Krumpeta na ves glas klicala na pomoč, smo vsi Krumpeki zaplesali krumpekov ples, s katerim smo uspavali Barbamela. Moč Barbamela se je skrivala v Knjigi urokov. Brez te knjige je bil Barbamel nemočen, zato smo se Krumpeki razpršili po celem gradu, da bi čimprej našli skrinjo s Knjigo urokov. Ko smo skrinjo našli, smo jo prinesli na grajsko dvorišče, kjer se je že prebujal Barbamel. Prosil nas je, da mu vrnemo skrinjo in s tem njegovo moč, on pa nas bo za to bogato poplačal. V kleti gradu nam je pripravil krumpastično večerjo, kjer smo se gostili s krumpastičnim prigrizkom, začarano juho, zrezki čira čara, Hedvikino pojedino in Barbamelovim pirejem. Po večerji nas je presenetil še z gledališko predstavo Čudežni pralni stroj. Po končani predstavi smo se vsi skupaj lepo zahvalili Barbamelu za njegovo prijaznost in pogostitev ter

se vrnil v naš hotel. Krumpeta je odčarana ostala na Barbamelovem gradu in nam obljubila, da nas še kaj obišče. Ker so se moje počitnice bližale h koncu, sem tudi jaz s svojo družino odkrumpala domov in tako zaključila svoje prečudovite počitnice.

Za konec pa še en krumpastični pozdrav: KRUMPAM JAZ, KRUMPAŠ TI, KRUMPAMO MI VSI!!!

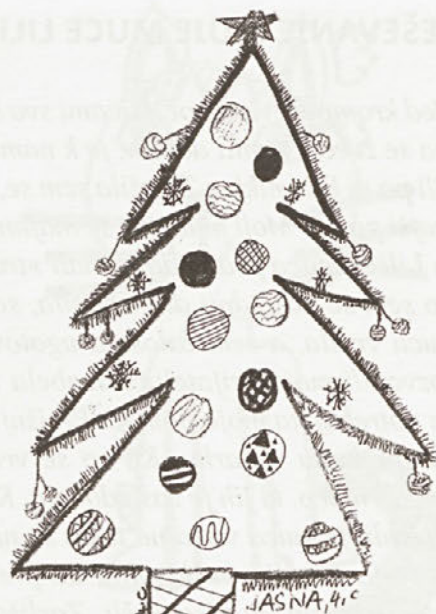
Veronika Avbar, 4. A

ROJSTNI DAN

Rojstni dan ima vsak,
jaz praznujem ga prav rad.

To je dan, ko se rodimo
in vsi se veselimo.

Nik Radočevič, 4. b

ŠPORTNI DAN

V letošnjem šolskem letu smo imeli prvi športni dan za učence četrtyh, petih in šestih razredov. Odšli smo v Portoval, kjer smo tekmovali v treh disciplinah: teku na 600 metrov, skoku v daljino in metanju vorteksa. Vsak je sodeloval v vseh disciplinah, ločeno deklice in dečki. Vsi smo se zelo trudili, saj smo hoteli dokazati, da zmoremo. Drug drugega smo vzpodbujali in tako na koncu želi uspehe. Za priznanja je štel najboljše šest mest. Marsikdo od naših je odnesel priznanje in razveselil sebe in svoje starše. Lepo je, ko učenci in starši stopimo skupaj in se veselimo majhnih zmag. Je že res, da je važno sodelovati in ne zmagati, a vsaka zmaga te osreči in ti da motivacijo za naprej.

Ela Blatnik 4. c

Na koncu so nam podelili priznanja. Jaz sem bila s svojim rezultatom zelo zadovoljna, ker sem bila med deklicami četrtyh razredov na 5. mestu. Po končani podelitvi smo odšli v šolo na kosilo. Bilo mi je zelo lepo.

Ana Stipanović, 4. C

MALICA ALI PALICA

Miklavž je šel v trgovino in je kupil darilo zame in zate. Meni je kupil malico, tebi pa palico.

Rok Rudman, 4. B

PRAZNIK

Največ mi pomeni moj praznik, 29. marec, ker imam tisti dan rojstni dan in ker dobim veliko daril. Pa še praznujem ga! Na rojstni dan povabim prijatelje in sorodnike. Ta praznik mi je res najboljši.

Vito Zurec, 4. B

REŠEVANJE MOJE MUCE LILI

Med krompirjevimi počitnicami sva šli z mamico v kino gledat Winxice. Ko sva se zvečer vrnili domov, je k nama pritekla le muca Lizika, druge muce Lili pa ni bilo nikjer. Tolažila sem se, da je z Lili vse v redu in da je šla le na krajši potep. Moji mucici sta še majhni, a sta zelo živahni in navihani. Sploh za Lili mamica pravi, da je mali »trouble maker«.

Ko sem se naslednji dan zbudila, sem hitro preverila, če se je pogrešana muca vrnila, a sem žalostna ugotovila, da je ni doma. Kmalu zatem sta pozvonili moja prijateljica Izabela in njena mamica. Povedali sta nama, da potrebujeta mojo pomoč. Prejšnji večer je bila namreč njihova družina na sprehodu v parku. Ko so se vračali proti domu, so pri Simba baru srečali muco, ki jih je zasledovala. Kljub temu da so bežali pred njo in se ji skrivali, je muca vztrajno tekla za njimi vse do njihovega doma. Na koncu so se jo usmili in dovolili, da prenoči pri njih. Zjutraj, ko so jo hoteli odnesti nazaj, je niso našli. Zaslišali so mijavkanje, ki je prihajalo izza cistern, za katerimi je bila muca ujeta. Skoraj štiri ure so se trudili, da bi muco spravili ven, a kaj, ko je bila njena zadnja plat predebela, Izabeline roke pa prekratke. Hoteli so že poklicati gasilce, da bi prečrpali kurilno olje iz cistern, saj bi prazne lahko premaknili, nakar so se spomnili name, saj sem ravno tako drobna kot moja prijateljica Izabela, k sreči pa tudi višja in z daljšimi rokami.

Po opisu sodeč sva z mamico takoj posumili, da gre za našo Lili, le čudili sva se, da bi se lahko majhna muca potepla tako daleč. Ko smo vse štiri prispele v kotlovnico, je bilo vse tiho, a je močno smrdelo, saj se je muca pokakala. Izabelina mamica je z baterijo posvetila mucki v oči in takoj smo prepoznali našo Lili. Poklicala sem jo in hip zatem se je slišalo milo mijavkanje. Na srečo sta bili cisterni take oblike, da sta imeli v sredini luknjo, v katero se mi je uspelo splaziti. Po nekaj neuspešnih poskusih sem končno rešila mojo ljubljenko iz strašnega ujetništva.

Ker je muca smrdela, smo jo doma okopali. Zdaj se srečno igra z Liziko in lepo diši po jagodah.

Loti Gorjanec, 4. C

NOVO LETO

Prihaja novo leto v vas,
darila nosi Dedek Mraz
v zvrhani vreči
in nas otroke s tem osreči.

Ura bo polnoči,
glasno odštevamo, da kar buči.
Petarde in rakete po zraku letijo,
mi pa se silno novega leta
veselimo.

Kaj pa, če ne bo snega?
To me bo užalostilo.
Bodo darila nadomestilo?

Marin Gazvoda de Reggi, 4. C

MOJ NAJLJUBŠI PRAZNIK JE ...

... božič, zato ker dobim darila.
(Maks)

... božič, ker dobim darila in ker
ta praznik praznujemo z družino,
prijatelji in sorodniki dolgo v noč.
(Jan)

... novo leto, zato ker letijo rakete
po nebu. (Tim)

... v mesecu decembru, ker nas
obiščejo trije dobri možje. (Aljoša)

... novo leto, ker sem takrat z
družino in sorodniki. (Ines)

... božič, ker sem takrat z obema
staršema. (Gaja)

... novo leto, ker mi je všeč to, da
odbije ura polnoč. (Marin)

... moj rojstni dan, ker pridejo k
meni prijatelji. (Metka)

... novo leto, ker se vsi zabavamo in
kartamo dolgo v noč. (Loti)

... božič, ker se z družino in
sorodniki zberemo in se zabavamo,
prepevamo in se hecamo. (Andraž)

... rojstni dan, ker mi je praznovanje
zelo všeč. (Ana)

... božič, ker lahko odpiram darila in
se lahko skupaj z družino usedemo
in se pogovarjamo. (Ela)

... novo leto, ker lahko spuščamo
rakete in petarde in zato, ker ta
praznik praznuje ves svet. (Tomo)

... novo leto, ker dobim darila,
ker se približuje moj rojstni dan in
se začne novo leto, polno novih
dogodivščin. (Miša)

Učenci 4. C

VESELI DECEMBER

V trgovinah je popust,
mama in oče pa imata dopust.

Smreka v sobici stoji,
pod njo pa škatla kar žari.

Ko je božič, je lepo,
ker dobim darila
in se s starši pozabavamo.

Daril prinese mi še Dedek Mraz,
ves vesel je moj obraz.

Jasna Potočar, 4. C

KUHANJE MARMELADE

V ponedeljek, 12. 9. 2011, smo kuhali marmelado. Ko smo prišli v gospodinjsko učilnico, so nam učiteljice razložile, kako bo potekalo kuhanje marmelade. Potem smo dobili nožke in deščice ter začeli rezati in čistiti sadje. Pomagali so nam tudi starši in nekaj babic. Nato smo vse sadje dali v lonec. Učiteljica je z mešalnikom zdrobila sadje na drobne koščke, ki smo jih potem v velikem loncu počasi skuhalo. Počistili smo mize in začeli prepisovati recept. Med kuhanjem marmelade je učiteljica v lonec dodala še: sladkor, limonin sok, želatin in cimetovo palčko. Kozarčke smo že med kuhanjem marmelade dali v pečico, da se ogrejejo in razkužijo. Pokrovčke pa smo dobro oprali. Ko je bila marmelada kuhana, so jo starši natakali v stekleničke, otroci pa smo zapirali pokrovčke. Paziti smo morali, da se ne opečemo, ker je bila marmelada zelo vroča. Kuhanje marmelade nam je bilo vsem zelo všeč in še večkrat bi radi kaj ustvarjali v gospodinjski učilnici.

Miša Modic in Metka Verbinc, 4. C

MOJ 1. ROJSTNI DAN

Poznamo državne, verske in osebne praznike. Ob besedi praznik pomislim na dneve, ko sem s svojo družino skupaj, se vzpenjamo na hribe, gobarimo ali imamo piknike. Najbolj pa mi je pri srcu moj osebni praznik, to je moj rojstni dan.

Moj prvi rojstni dan smo praznovali v zidanici na Tičnici. Bil je zelo vroč dan. Prišli so na obisk vsi moji bližnji sorodniki, nasmejanih ust so mi segali v roke in mi izrekli čestitke. Mene pa je najbolj zanimala vsebina vrečk, ki so jih prinesli s seboj. Nisem se mogla ločiti od modrega pajaca, ki je ob pritisku na gumb igral melodijo.

Ta dan sem naredila svoje prve samostojne korake, vsi so ploskali in me hvalili. Jaz pa sem se smejala in se veselo pobirala s tal ter korakala naprej. Ostali so se igrali družabne igre, se skrivali in lovili.

Mami je spekla veliko čokoladno torto, postavili so me poleg mize s torto, me česali in popravljali oblekico. Jaz pa sem radovedno namočila prst v čokolado in čokoladni prst oblizovala. Pohiteli so s fotografiranjem, da se ne bi namazala po vsem obrazu in še kje. Gorečih svečk sem se sprva ustrašila in začela bežati. Potem pa

sta mi sestrični pokazali, kako se piha svečke. Na koncu mi je bilo zelo zanimivo, starši so naredili cel kup fotografij. Druženje je bilo veselo in vsi so si zapomnili, da sem na ta dan shodila.

Vsak moj rojstni dan nestrpnost pričakujem in se veselim vseh obiskovalcev, še posebno mojih sošolk.

Manca Novak, 5. A

NAROBE SVET

Če zob zobozdravnika puli,

če trava kravo muli.

Če srna lovca ujame,

če drevo človeka objame.

Če goba gobarja najde,

če grozdje moža obira z brajde.

Če kuža otroka boža,

če mamico trga roža.

Če tele rime bile bi prave,

na svetu bi bile težave.

Luka Vidmar, 5. A

NAŠA ŠOLA

*Štirideset let že tu stoji,
nič ne stoka in benti.*

*Vedno širom nas sprejema
in z zidovi svojimi objema.*

*Tudi goste vedno vabi
in se z njimi veseli,
skupaj z učenci jim pripravi
vse, kar srce si poželi.*

*Pomaga ti, če iščeš znanje,
da ti vse za tvoje sanje.
Kdor pa išče le prepir,
v njej zaman bo iskal mir.*

*Ko vse zvečer jo zapusti,
si oddahne in zaspi.
Tekanje naše res jo veseli,
a vseeno odpočiti si želi.*

Kdo? Naša šola.

Ela Blatnik, 4. C

VESELI DECEMBER NEKOČ

Moja štiriinosemdesetletna babica Pepca mi je v najinem klepetu povedala vse, kar se je dogajalo v tem lepem mesecu decembru, ko je bila še otrok.

V tistih časih niso poznali izraza »veseli december«. Za njih je bil to le mesec, poln pričakovanj. V začetku decembra se je pričel advent. To je priprava na božič. Vsak dan je šel nekdo iz družine k sveti maši, ki se je začela ob šestih zjutraj. Te maše so se imenovale zornice. Pred božičem pa je bil za otroke velik praznik prihod svetega Miklavža. Prinesel jim je skromne darove, ki so jim bili v veliko veselje: orehe, suho sadje, malo bonbonov in včasih dinar, zapičen v jabolko. To je bilo prvo pričakovanje v adventu. Naslednji veliki dogodek pa so bile koline. Otroci so se jih veselili zato, ker so se takrat lahko do sitega najedli mesa. Potem pa je bil na vrsti že božič, zato je sledila priprava jasluc. Potrebno je bilo nabrati mah in iz papirja izdelati ovčke, pastirčke in ostale figurice ter okraske za božično drevesce. Nato so še temeljito pospravili stanovanje, stolkli orehe in lešnike za potico. Tedaj je bilo vse pripravljeno za praznično večerjo in božično kosilo. Tudi takrat so se vsi do sitega najedli belega kruha, mesa in potice. Novoletnega praznovanja pa ni bilo.

Na staro leto so odšli spat, se zbudili v novo, si voščili ter šli k sveti maši prosit za srečo v novem letu.

Ker so bili ti dogodki samo enkrat v letu, so jih težko pričakovali. In to je bil njihov veseli december.

Martin Drenik, 5. B

LOV NA SKRITI ZAKLAD

Ob svetovnem dnevu otroka smo v podaljšanem bivanju organizirali igro: Lov na skriti zaklad. Učenci od 1. do 5. razreda, ki so vključeni v oddelke podaljšanega bivanja, so iskali pot do zaklada ter sproti odgovarjali na vprašanja o naši preteklosti. Učenci so bili navdušeni nad zanimivo igro, kjer je prevladovalo tekmovalno vzdušje. Najuspešnejši so se posladkali z bonbončki.

Učitelji PB

JUNIOR ENGLISH PAGES

MY FAVOURITE TOY

My favourite toy is a robot. It's black, grey and white. It can dance and it can say »I'm a dancer!«

Gašper Cekuta, 4. A

THAT'S ME

My name is Eva. I speak Slovenian. I live in Novo mesto, Slovenia. I like going to school. I have lots of friends. My best friends are Ines, Tina, Maja, Nuša and Maša. I'm nine years old. My favourite sport is swimming. I like pizza. My favourite animal is a dog. I like playing games. My mum works in Krka. My daddy is a football player. My favourite subject is Maths but I like speaking English and Chinese. I like dancing, especially hip hop. My favourite colour is purple. I like my English teacher Nataša Obran and my class teacher Erika Koncilija. I also like roses. Roses have thorns, too! Be careful!

Eva Inkret, 4. C

A CAT, A DOG AND A COW ARE HAVING A PARTY ON THE FARM. THE CAT PLAYS THE FIDDLE. THE COW JUMPS OVER THE MOON. THE DISH RUNS AWAY WITH THE SPOON. THE DOG LAUGHS TO SEE SUCH FUN. HE LOVES PARTIES.

MY CLOWN

He's got black curly hair. He's got small yellow eyes. He's got small ears on the left and right. He's got a big red nose and small cheeks. He's got a pink mouth and a long neck. He hasn't got a straight back. He is thin. He's wearing blue trousers. He's got one big shoe and one small shoe. His name is Smeško. He is nice because he can be so funny. He can throw knives, jump on a big ball or ride a lion. Do not press on his nose!

Sebastjan Prus, 5. b

LONDON

In October I travelled to London with my mum, Kaja and Mateja Lipej. We departed from Trieste Airport and landed at Stansted Airport in Great Britain. We took the Easy Bus from the airport to the capital of the United Kingdom, London.

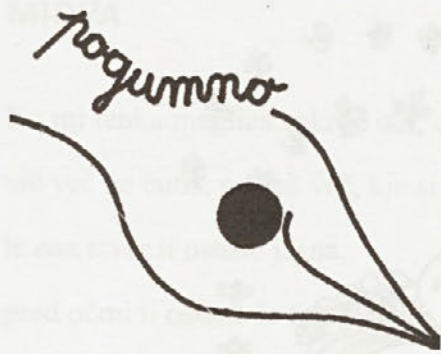
The first thing we noticed was the traffic. The bus was driving on the left side of the road. The sights we saw were: London buses called double-deckers, red phone booths and underground stations. We stayed in a hostel.

On the second day we saw many more things: the changing of the guards in front of Buckingham Palace, Westminster Abbey, where the English kings and queens were crowned and buried, Big Bang and London Eye. We bought some English books in the streets. The most beautiful was the walk we took in Hyde Park where we saw lots of interesting birds and squirrels. We could pat the animals.

We also visited Legoland, Madame Tussaud's, and the Science Museum. The experience on the earthquake simulator is something I liked very much.

London is very beautiful and very crowded therefore we were glad to come back home to Slovenia.

Hana Androič, 4. B

Zunaj sije sonce.
Oblaki so se skrili.
Jaz pa se moram učiti.

(Anja Mitrović, 6. c)

Zima je
ledeni pojav –
voda več ne teče.

(Luka Novak, 6. b)

HAIKU LETNI ČASI

Ljubezen je
kot prelepi cvet
vijolice v naravi.

(Mija Medle, 6. a)

Narava je vse,
kar imamo na svetu
poleg prijateljev in svojcev.

(Mija Medle, 6. a)

Letni časi – kako ste hitri.
Zima, pomlad, poletje, jesen
in že je novo leto.

(Gašper Gracel, 6. a)

Pozimi vonjamo
poletje, ki smo ga ujeli
v čajne lističe.

(Ema Bauer, 6. a)

Pod snegom
se skrivaj
prebuja življenje.

(Ciril Cerovšek, 6. a)

Po vsaki nevihti
pade list z drevesa
na trda tla.

(Rok Žibert, 6. a)

Jajce je kakor
zemlja pozimi.
Je belo in ima jedro.

(Anja Urbas, 6. c)

HAIKU BRANJE

Mamina odeja –
zelo diši.
Poslušam pravljico.
(Aljaž Drenovec, 6. c)

Črka za črko.
Vrstica za vrstico.
Knjiga.
(Sara Letić, 6. c)

Knjige.
So kot otroci –
majhne in velike.
(Kaja Lipej, 6. b)

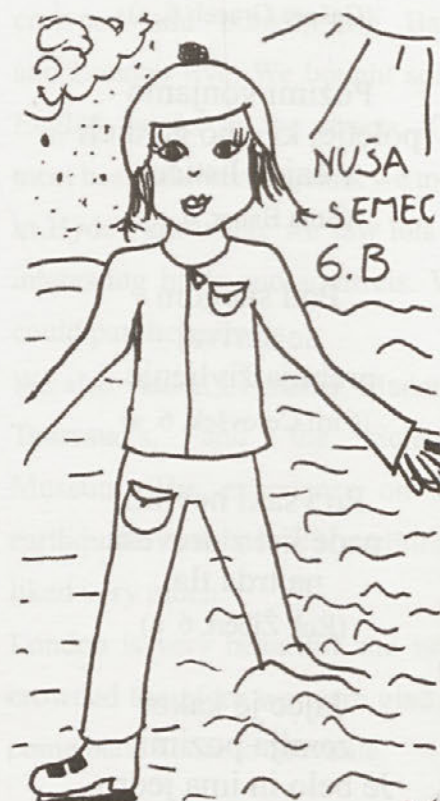
Rada berem.
Knjige.
Da jih le ne bi zmanjkalo.
(Anja Urbas, 6. c)

V posteljo, hitro!
Prebrala ti bom
pravljico.
(Filip Šobar, 6. c)

Dobra knjiga.
Lahko ji zaupaš.
Verjemi.
(Mija Medle, 6. a)

Knjižne police –
polne so
zanimivih knjig.
(Luka Klemenčič, 6. a)

Knjiga.
Nasmeji nas.
Ob njej se tudi zjočemo.
(Filip Brajčič, 6. b)

MIDVA

Ko mi tenka meglica zakrije oči,
nič več ne čutiš, ne veš več, kje si,
le ena stvar ti ostane jasna,
pred očmi ti ostane le tista oseba
krasna.

Oči velike zlate, rjave,
s toploto obdane.
Vabijo me onkraj misli,
onkraj sveta,
Tja, kje samo še jaz in on obstaja.

Vsak moj vdih, kot zlato si vreden,
dokler tu si in dihaš isti zrak.

Vsak moj premik
zdi se ti čeden,
ko skupaj pleševa.

A je to pesem le
ali pa to res čuti moje srce?
In zdaj vem, da moja ljubezen je
tvoja tudi,
in tvoj poljub se na moja usta
zgrudi.
In brez tebe več ne zdržim,
samo še o tebi govorim.

Nato pa zaslišim tisti zvok,

tisti, ki budi me vsako jutro.
Budilka že spet, tiho, drin drin,
počasi, vztrajno in grozno okorno.
In takrat se zgodi,
te naenkrat več ni,
le še stena moje sobe
je tisto, kar vidim.

Zdaj vem, da vse
le sanje so bile,
a vseeno upam,
da me boš enkrat
prav zares
peljal na en najin mali ples.

Mirta Balažič G., 9. B

JAZ IN ONA

Z njo bi poletel do neba,
z njo odhitel bi do konca sveta,
brez razmišljanja,
od srca.

Mislim na njo med matematiko,
kemijo, fiziko in angleščino,
mislim na njo med večerjo,
preden ležem v svojo posteljo.

Ko popoldne šola se konča
in je domača naloga napisana,
hitro ven jo ureva
jaz in moja deska skejtarska.

Luka Pavlič

MOJA ŠOLA

Ta šola je res prava zmeda,
iz pipe lije na tone zdravega meda.
Učenci letajo sem ter tja,
dolga vrsta za kosilo se ne konča.

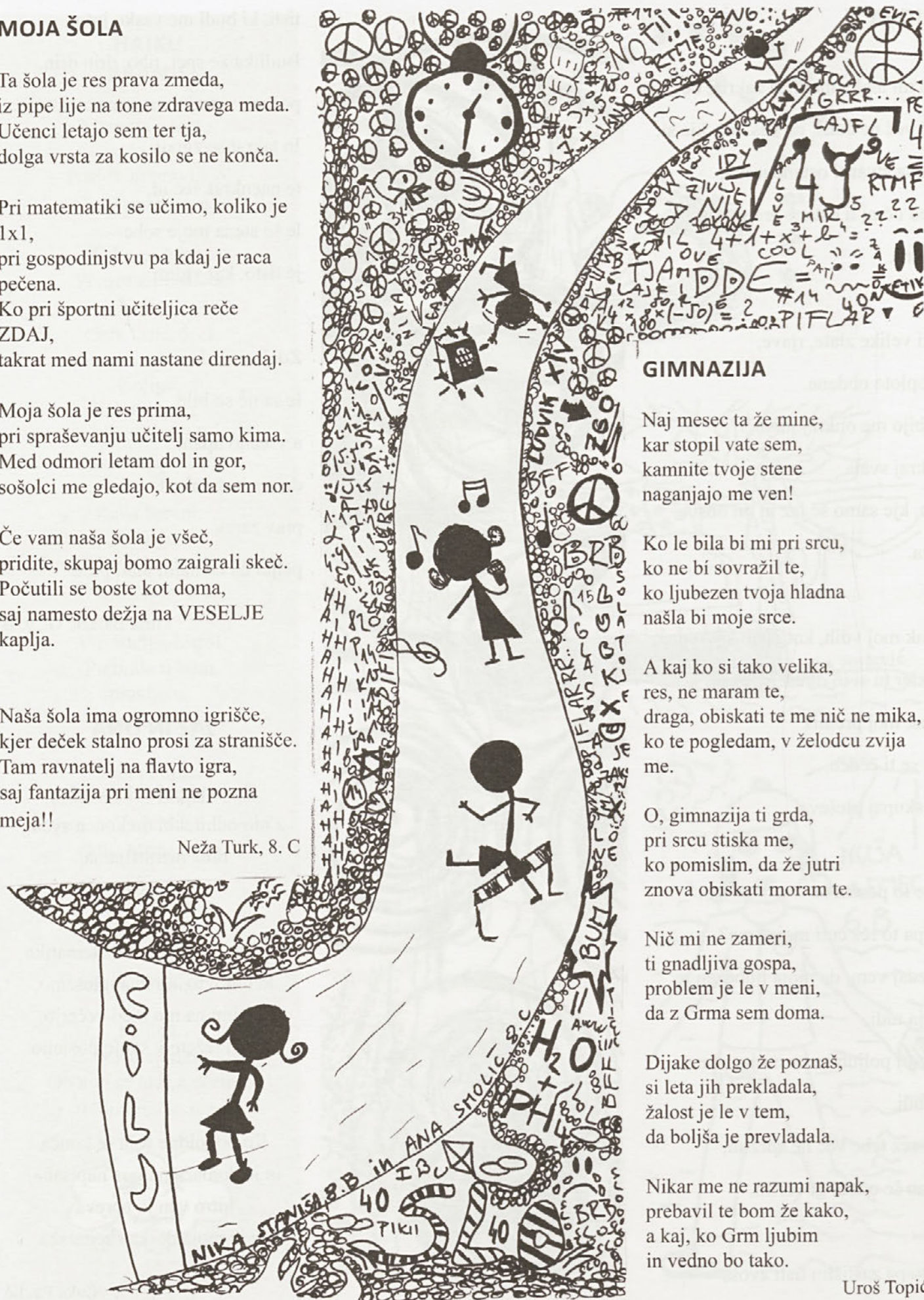
Pri matematiki se učimo, koliko je
1x1,
pri gospodinjstvu pa kdaj je raca
pečena.
Ko pri športni učiteljica reče
ZDAJ,
takrat med nami nastane direndaj.

Moja šola je res prima,
pri spraševanju učitelj samo kima.
Med odmori letam dol in gor,
sošolci me gledajo, kot da sem nor.

Če vam naša šola je všeč,
pridite, skupaj bomo zaigrali skeč.
Počutili se boste kot doma,
saj namesto dežja na VESELJE
kaplja.

Naša šola ima ogromno igrišče,
kjer deček stalno prosi za stranišče.
Tam ravnatelj na flavto igra,
saj fantazija pri meni ne pozna
meja!!

Neža Turk, 8. C

GINNAZIJA

Naj mesec ta že mine,
kar stopil vate sem,
kamnite tvoje stene
naganjajo me ven!

Ko le bila bi mi pri srcu,
ko ne bi sovražil te,
ko ljubezen tvoja hladna
našla bi moje srce.

A kaj ko si tako velika,
res, ne maram te,
draga, obiskati te me nič ne mika,
ko te pogledam, v želodcu zvija
me.

O, gimnazija ti grda,
pri srcu stiska me,
ko pomislim, da že jutri
znova obiskati moram te.

Nič mi ne zameri,
ti gnadjiva gospa,
problem je le v meni,
da z Grma sem doma.

Dijake dolgo že poznaš,
si leta jih prekladala,
žalost je le v tem,
da boljša je prevladala.

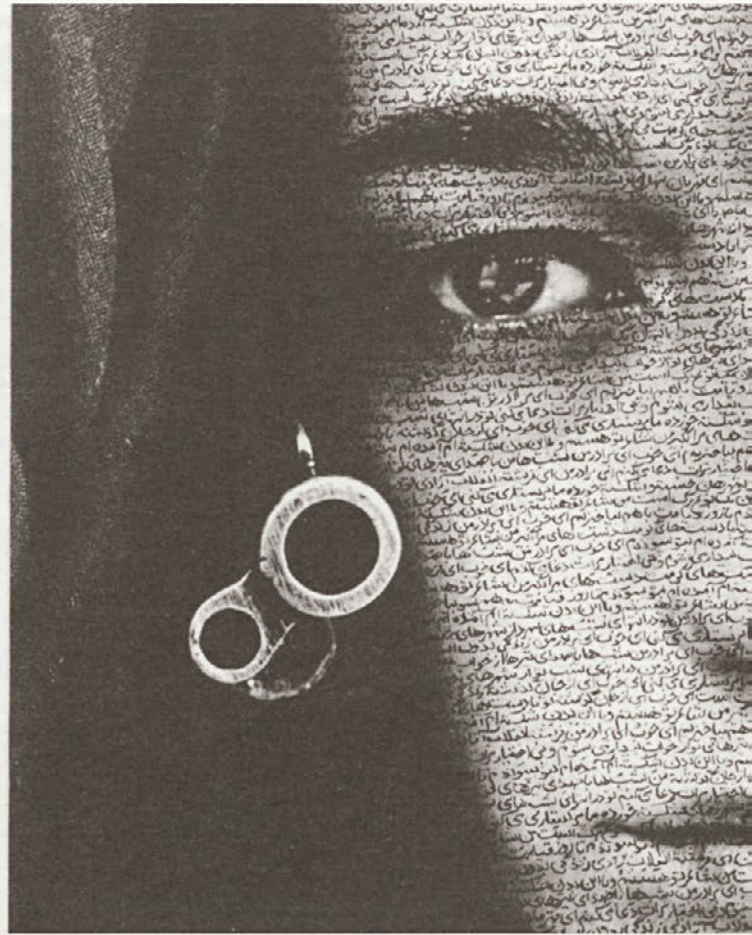
Nikar me ne razumi napak,
prebavil te bom že kako,
a kaj, ko Grm ljubim
in vedno bo tako.

Uroš Topić

RAP

Zakaj bi rabu bit takšn kakr so drugi
 dej okol se obrn pa zadihi v svoji duši
 zapri oči in poglej globok vase
 a je res to to za kr garou si vse te douge čase
 vsak te lohka jebe kao da si ti kr en
 kr misl da je kej več k v bosni je rojen
 ti maš afro, pout k da u čokolado bi padu
 on pa beu k jogurt in tebe naj bi žalu?
 nvem kva mu jasn ni k se ti tm reži
 ko za ovinkom vleče travo pa sam neumn se zdi
 take bi blo treba mau u roke uzet
 pa naučit jih par besed da lepši biu bi ta planet
 kva je s to družbo s tem svetom nastal
 sm obrnu si se pa te več niso poznal
 odrinl so te stran k da si kej jim naredu
 sam odpru si oči in vase se zagledu
 dej zamisl se mau če je vredn tvojga lajfa
 da drugi z nim ravnajo k da je sosedova žajfa
 poglej mau v svet k v krizo je ujet
 vem da vn bi rt stopu k ne spleča se trpet

Lena Zatežič

JAZ

Ti si jaz
 in jaz sem ti.

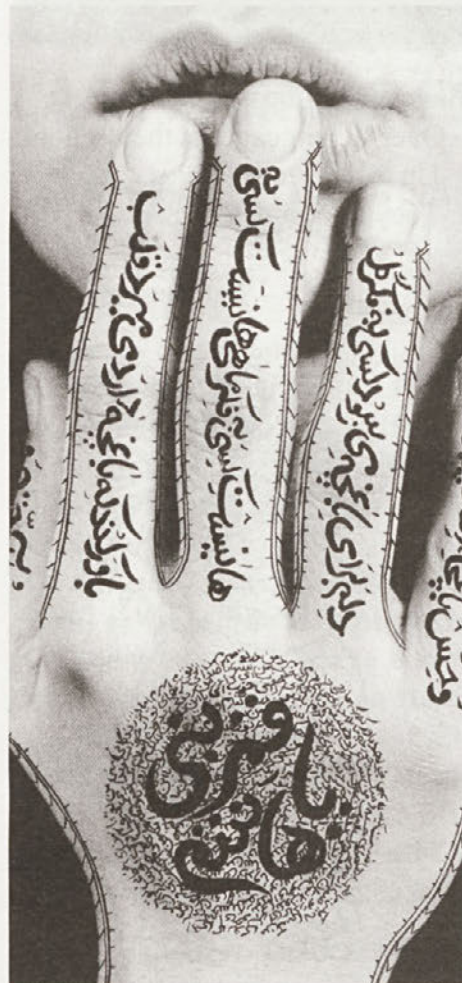
Pa res sem ti,
 ki tam stoji?

Vidim, gledam svoj obraz,
 ga vprašam,
 sem jaz res ti in ti si jaz?

Pogledam okoli z leve
 pa tudi desne strani,
 sem to jaz, ki ga vidijo vsi?

Od kdaj pa ti si jaz za vse?
 Pa še, da poveš mi ne!

Takrat se posveti mi v glavi,
 se razum oglasi.
 Tako mi pravi:

Tisti jaz,
 ki vidim ga,
 nisem jaz,
 je le obraz.

In tisti jaz, ki z mano bdi,
 uganka sebi,
 je tisti edini,
 ki z mano živi.

Mirta Balazić Gerić, 9. B

ZGODOVINA

Zgodovina je stara ...
 Zgodovina je prima,
 zgodovina se rima,
 zgodovina je obara dogodkov in misli.

V šoli, doma, povsod je prisotna,
 a ne vedno enotna.

Blaž Vovko-Bučar

ENGLISH PAGES

FOTO: E. K.

What is your name?

Mats Kolberg

Where are you from?

Norway

What is the difference between our school and yours?

Our school is much smaller and we aren't allowed to eat candies.

Are your subjects similar to ours?

Most of them, except History, because in Norway, it's a different history, than in Slovenia.

Do you like Slovenia?

Yes, I do.

What is your favourite subject?

P.E.

What school do you like more?

I like your school more, because you can eat candies (laughs).

Do you have lunch in your school?

We have to bring lunch to school.

Are you allowed to have cell phones in school?

No, they take them.

What is your day like, when it's night most of the day?

We are very tired.

Bor Šteblaj, 8. A

INTERVIEW WITH TEACHERS FROM NORWAY

1. Compare this school to the one in your country.

There are twice as much people and the art on the wall.

2. What do you think about Comenius?

That it is a nice project and this is the fifth meeting in a different country.

3. What do you think about Slovenia?

It's very nice.

4. What do you think about the pupils and teachers at Grm?

They are all very nice.

5. Why did you choose to enter Comenius?

We wanted to know how schools operate in other countries.

Interesting things I found out:

- Over 18 languages at their school.
- Up to 13-year-old kids.
- They have lunch packs.

Gal Pungerčar, 8. A

MY FAMILY

*My family is small and big.
We have black hair
We have brown hair
We have blonde hair
We are athletes, mathematics,
Masseurs and electricians.*

*We're old, young and younger.
We're funny, funny and
Entertaining.
We can and we can't.
We are a happy family.*

Filip Šobar, 6. C

Manja y Tina, 9. B

LAS PÁGINAS ESPAÑOLAS

LA ENTREVISTA CON LUCIA:

- ¿Cómo te llamas? Lucia de Hoz Rodríguez.
- ¿Dónde vives? En Aranda, España.
- ¿Cuántos años tienes? 11.
- ¿Tienes mascota? Si, un caballo que se llama Bolero.
- ¿Quiénes forman tu familia? Mis padres y un hermano.
- ¿Cuál es tu grupo musical preferido? Mago de Oz.
- ¿Cuál es tu color preferido? Rosa.
- ¿Cuánto mides? 1,50m.
- ¿Cómo eres? Soy alta, con pelo y ojos marrones.
- ¿Cuál es tu asignatura preferida? Educación Física.
- ¿Qué te gusta más, playa o montaña? Montaña.
- ¿Qué te gusta hacer en tu tiempo libre? Leer y nadar.
- ¿Cuándo es tu cumpleaños? El 2 de Mayo.
- ¿Eres estudiosa o vaga? Estudiosa.
- ¿Quién es tu mejor amiga? Elvira.
- ¿Cuál te gusta más, Real o FC Barcelona? FC Barcelona.
- ¿Te gusta Eslovenia y el colegio? Me gustan mucho.

Sebastjan Bele, 8. A

Rebecca y Kiara, 9. D

Nišo šolo so decembra obiskali učenci in učitelji iz tujine. Takole so se nam predstavili v angleškem in španskem jeziku.

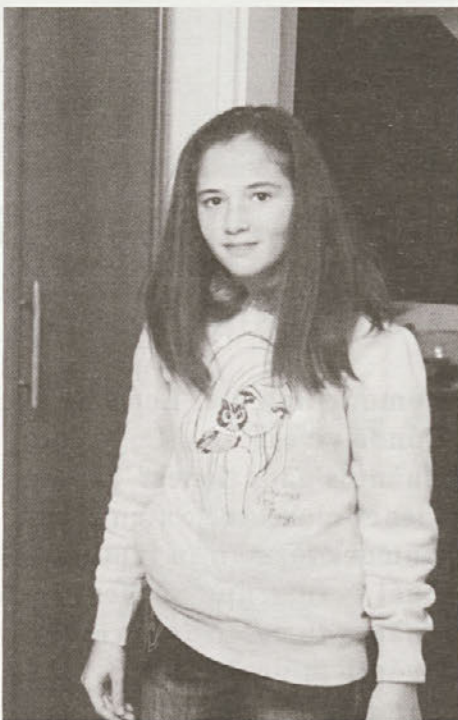

Se llama Aroa Cantera Soblechero. Es simpática. Tiene once años. Su cumpleaños es el 3 de mayo. Es de España. Vive en Adrada de Haza. No tiene apodo. Su color favorito es amarillo. Tiene un perro, un gato, unos peces y un pájaro. Su deporte favorito es balonmano. Le gusta Real Madrid. Su familia forman madre, padre y hermana. Su mejor amiga es Elvira. Su estación favorita es la primavera. Su asignatura favorita es matemáticas. Le gusta Eslovenia. Es estudiosa. Su hobby es salir con sus amigos.

Ariana y Ana, 9. D

Se llama Elvira Lázaro Perdera. Tiene diez años. Vive en Adrada de Haza. En su tiempo libre sale con sus amigos. Le gusta el color morado, Justin Bieber y la natación. Tiene el gato que se llama Blanki y prefiere Barcelona.

Tjaša y Ana, 9. A

Se llama Adrián Adrados Salvados. Tiene 11 años. Vive en Castilla y León. Adrián tiene perros, gatos, dos hámsteres, pájaros y conejos. En Eslovenia le gusta más el museo. Su familia forman sus padres y un hermano. Su grupo musical favorita es Mago de Oz.

Lina in Klara, 9. A, Špela, 9. B

ENTREVISTA CON ÉRIKA

1. ¿Cómo se llama?

Me llamo Érika Rodrigo.

2. ¿Cómo se deletrea su apellido?

Ere, o, de, ere, i, ge, o.

3. ¿De dónde es?

Vivo en España.

4. ¿Le gusta Eslovenia?

Sí, me gusta.

5. ¿Cómo es un alumno ideal?

Trabajador.

6. ¿Cómo es su escuela?

Es pequeña y tiene poco alumnos.

7. ¿Le gusta nuestra escuela?

Sí, es muy grande.

8. ¿Cuáles asignaturas enseña?

Lengua, matemáticas y plástica.

Azra, 9. C, y Nastja, 9. A

GLASBENA LESTVICA

Tudi letos smo za vas pripravili glasbeno lestvico vaših najljubših komadov. Lestvico smo oblikovali s pomočjo ankete, ki smo jo izvedli na predmetni stopnji od 6. do 9. razreda. Učenci in učenke so lahko glasovali za 3 najljubše tuje ter 3 najljubše domače pesmi. Takšni pa so bili rezultati:

TUJE PESMI:

1. Don Omar – Danza Kuduro
2. Justin Bieber - Mistletoe
3. Michel Teló - Ai Se Eu Te Pego

DOMAČE PESMI:

1. Lojze Slak - Čebelice
2. Mirko – Kronika betona
3. Emkej, Ghet, Mrigo, Nipke, Zlatko, Mirko, Doša, Mito - Šmorn (remix)

LOJZE SLAK – ČEBELICE

V mojem srcu je nemir
na jesenski ta večer,
tiho stopim sam čez prag,
grem v moj stari čebelnjak.

Kako lepo mi zašumijo,
kako lepo mi zadišijo,
a v srcu mi spomin
na mlade dni budijo.
Čebelice, čebelice,
saj moje ste prijateljice,
pozabi vas nikdar
ta stari čebelar.

V mojem srcu je nemir
na jesenski ta večer,
čriček pesem je odpel,
a meni spomine čas je vzel.

DON OMAR – DANZA KUDURO

A&X El Orfanato
Danza Kuduroooo
Plo plo plo plo
Lucenzo l Orfanato
El Rey

Las manos arriba cintura sola
Da media vuelta danza kuduro
No te canses ahora que esto solo
empieza
Mueve la cabeza danza kuduro (x2)

Quien puede domar la fuerza del
mar
Que se mete por tus venas
Lo caliente del sol que se te metio
Y no te deja quieta nena

Quien puede parar eso que al bailar
Descontrola tus caderas sexy
Y ese fuego que quema por dentro
Y lento te convierte en fiera

Con las manos arriba cintura sola
Da media vuelta y sacude duro
No te quites ahora que esto solo
empieza
Mueve la cabeza y sacude duro

KORAJŽA VELJA

Dne 21. 12. 2011 je na naši šoli potekala Korajža velja, prireditve, na kateri so nekateri grmčani pokazali svojo korajžo in zapeli. Poslušali smo jih učenci in učenke predmetne stopnje, ki smo s tem zaključili kulturni, naravoslovni ali tehniški dan. Vsi pevci in pevke so se odlično izkazali. Tisti, ki pa so po mnenju žirije zapeli najboljše, se bodo uvrstili naprej na naslednje tekmovanje. Največji aplavz je požela Ulla Turk s pesmijo Rolling in the deep, ki se je že lansko leto udeležila tekmovanja Korajža velja in se uvrstila naprej v finale, kjer je odlično zapela pesem Someone like you, katere izvajalka je tudi Adele. Čestitke njej in tudi vsem udeležencem letošnje šolske Korajže. Upam, da bomo tudi naslednje leto lahko poslušali ali pa se udeležili Korajže in prisluhnili novim pevskim talentom.

Tara Pleško, 8. B

Balançar què uma loucura
Morena vem o meu lado
Ninguem vai ficar parado
Quero ver Mexa kuduro
Balançar què uma loucura
Morena vem o meu lado
Ninguem vai ficar parado oh

Oi oi oi, oi oi oi
E para quebrar kuduro, vamos
dançar kuduro
Oi oi oi, oi oi oi
Seja morena o loira, vem balançar
kuduro
Oi oi oi

Las manos arriba cintura sola
Da media vuelta danza kuduro
No te canses ahora que esto solo
empieza
Mueve la cabeza danza kuduro
(x2)

Balançar què uma loucura
Morena vem o meu lado
Ninguem vai ficar parado
Quero ver Mexa kuduro
Balançar què uma loucura
Morena vem o meu lado
Ninguem vai ficar parado oh

El Orfanatoooooo!
Las manos arriba cintura sola
Da media vuelta danza kuduro
No te canses ahora que esto solo
empieza
Mueve la cabeza danza kuduro
(x2)
A&X

Tara Pleško, 8. b

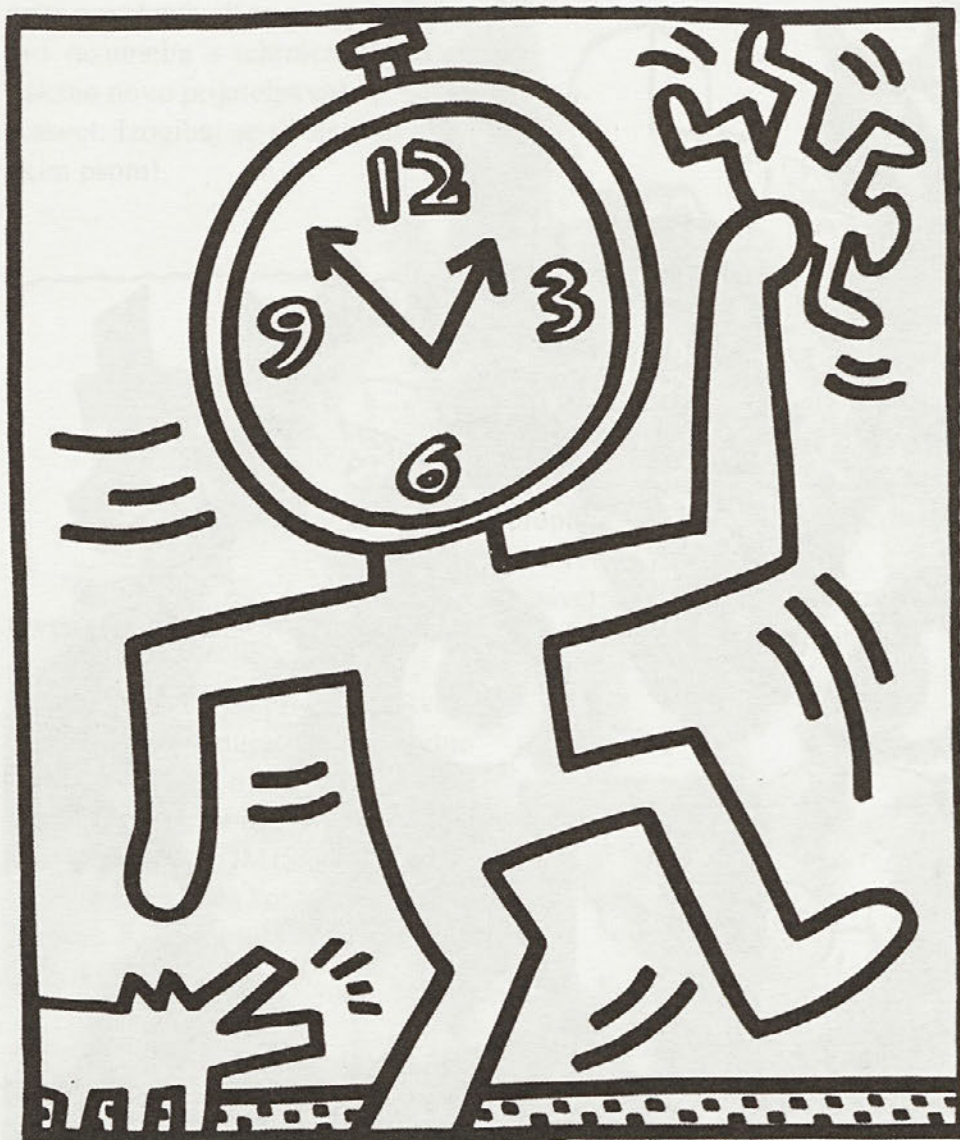
PRITOŽNO KNJIGO, PROSIM!

Že pred nekaj leti je bila v Najči rubrika, v kateri so učenci lahko povedali, kaj jim na šoli ni všeč. Letos smo anketirali učence od 6. do 9. r., povprašali pa smo jih, kaj na šoli bi pograjali in kaj bi pohvalili.

Vas zanima, kakšni so bili rezultati? Tukaj je 10 najbolj pogostih pohval ter 10 najbolj pogostih pritožb.

Odgovor ravnateljice: Vesela sem, da so dobri učitelji tako na visokem mestu in da opazite izboljšave (prenovljena telovadnica, omarice, sedeži v avli, interaktivne table). Je pa rezultat glede hrane takšen, da me sedaj lahko razumete, da tu ni možno skoraj nič narediti – je na vrhu tako med pohvalami kot med pritožbami!!! Glede računalniških mišk bom preverila, tu mislim, da je možno popraviti slabost. Domačih nalog pa ne bo manj, to vam pa lahko povem. DN so nujni del utrjevanja znanja. Pohištvo na šoli je vse novo in res ne vem, kaj je za vas slabo. To mi boste pojasnili na parlamentu. Pa tudi pripombe glede znaka šole.

Tara Polovič, 7. A

Pritožbe
• Prehrana
• Slabo pohištvo
• Hladne učilnice
• Slabe računalniške miške
• Ni klopi v garderobi
• Preveč domače naloge
• Znak šole
• Dežurstvo osmošolcev samo 1 uro
• V 8. in 9. r. ni šole v naravi
• Šola vzame denar od zbiralne akcije

Pohvale
• Telovadnica
• Prehrana
• Dobri učitelji
• Omarice
• Interaktivne table
• Korajža velja
• Najča
• Sedežne
• Comenius
• Šolski film

KNJIŽNI KOTIČEK

V naši knjižnici se vsak mesec dogaja nekaj novega. Vsak mesec potekajo uganke meseca, glasovanja za najljubšo knjigo in mega kvizi. Vsi učenci lahko sodelujemo. Glasovi se pošiljajo na www.naj-knjiga.si, tam pa si lahko ogledate tudi izbor najbolj priljubljenih slovenskih knjig. Mesec oktober pa je bil mesec šolskih knjižnic. V tem mesecu je bilo veliko dejavnosti posvečenih 100-letnici rojstva ene izmed prvih urednic mladinske književnosti in pa 80-letnici rojstva pesnika Kajetana Koviča.

Tukaj pa je še nekaj najbolj branih in izposojanih knjig v naši knjižnici:

- Guinnessove knjige rekordov,
- *Desa Muck*: zbirka *Blazno resno*
- *Enid Blyton*: zbirka *Pet prijateljev*
- *Francesca Simon*: zbirka *Grozni Gašper*
- *Male sive celice*
- *knjige o ustvarjanju*
- *knjige o živalih*

Ne pozabite pa na bralno značko (5 knjig + 1 pesmica), ki se zaključi 2. aprila. Žal že pokojni Tone Pavček je dejal : »Če ne bomo brali, nas bo pobralo!«

Tara Polovič, 7. A

GOS (GRMSKA OBVEŠČEVALNA SLUŽBA)

15. 2. 2012 morate priti v šolo oblečeni v slaščico, saj bomo imeli praznovanje ob svetovnem dnevu sladkarij!

Prednostna naloga naše šole so letos tudi domače naloge. Gospa ravnateljica se je odločila, da bo učenec, ki je bil enkrat brez domače naloge, za kazen dobil nalogo pomagati čistilkam in kuharicam, če pa je učenec nalogo pozabil petkrat, bo kazensko vprašan, a tako, da bo dobil za dve oceni nižjo oceno.

Zato: **REDNO DELAJTE
DOMAČE NALOGE!**

HOROSKOP

Kozorog (22. 12.–20. 1.)

Nekdo te bo zavajal in potreboval/a boš kar nekaj časa, preden to ugotoviš. Svoje skrivnosti raje zadrži zase. Pa tudi malo manj zapravljaj, saj se ti lahko denarnica kaj kmalu izprazni.

Nasvet: Ne hodi v Interspar, saj ti bo s spodnje police nekaj padlo na nogo.

Vodnar (21. 1.–18. 2.)

Na srečo je sreča na tvoji strani! Poln/a boš optimizma, dobrih idej in nič ti ne bo moglo pokvariti dneva. Raje pa se ne družiš preveč s škorpijoni, saj lahko omedliš. Vseeno pa ti bo všeč oddih na kraju z veliko vode, kjer boš ponovno zaživel/a.

Nasvet: Izogibaj se vodovodarjev, saj ti lahko poplavijo stanovanje!

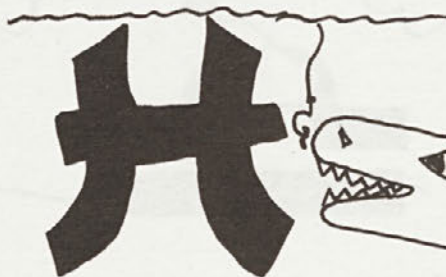

Ribi (19. 2.–20. 3.)

Počutil/a se boš utesnjeno kot v ribji konzervi, zaradi česar boš

zelo površen/a. Ker pa se boš dobro razumel/a s tehtnicami, skleni kakšno novo prijateljstvo!

Nasvet: Izogibaj se ribičem in morskim psom!

Oven (21. 3.–20. 4.)

Ne bodi preveč prepričan/a v svoje mnenje, saj ni nujno, da je vedno pravilno. Kdaj moraš tudi držati svoj jezik za zobmi. Preden rečeš, kar si misliš, POMISLI, saj lahko narediš več škode kot koristi.

Nasvet: Pazi se moških z rumenimi dežniki, saj ti želijo zlo.

Bik (21. 4.–21. 5.)

Zelo boš nervozen/a in nepotrežljiv/a, kar se bo opazilo tudi na učnem področju, saj ti bo padel učni uspeh. V tem obdobju ne boš imel/a veliko prostega časa, a si vseeno lahko vzameš kakšno urico in obišeš dobro bikoborbo.

Nasvet: Izogibaj se rdečih avtomobilov!

Dvojčka (22. 5.–21. 6.)

Uspešen/a boš na vseh področjih in se ne boš predal/a! Le tako naprej. Res pa je, da se boš kar naprej prepiral/a s strelci, a ne skrbi, saj boš vedno zmagal/a.

Nasvet: Izogibaj se norim znanstvenikom, saj bi te radi klonirali!

Rak (22. 6.–22. 7.)

Imel/a boš kar nekaj težav v prometu, zato vedno poglej levo in desno trikrat, preden prečkaš cestišče, če pa se boš vozil/a s kolesom, imej vedno s seboj vozniško dovoljenje, ščitnike, čelado in sončna očala. BODI PRIPRAVLJEN/A NA VSE!
Nasvet: Pazi se golobov, saj te lahko 'označijo'.

Lev (23. 7. –23. 8.)

V tem času boš poln/a energije in dobrih idej. Nastopil bo tudi teden, v katerem se boš lahko sporazumeval/a z levi, ki ti bodo napovedovali prihodnost. Ne boš pa se ravno najbolje razumel/a z biki, saj v tem času oboji izbirate alfa samce in samice!

Nasvet: Izogibaj se levinj z rasta šali!

Devica (24. 8.–22. 9.)

Bodi vljuden/a do vseh, saj se ti bo vse poplačalo. A pazi, ne smeš biti preveč razuzdan/a, saj te tako ne bodo sprejeli v katoliško šolo, kjer se verjetno želiš izšolati za duhovnika/nuno.

Nasvet: Ne družij se z ljudmi, ki imajo doma posajene vrbe.

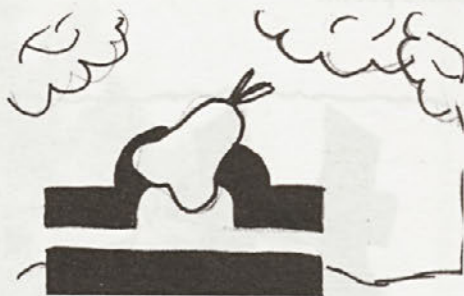

Tehtnica (23. 9.–23. 10.)

Preden se kaj odločiš, vedno pretehtaj vse možnosti! Pa tudi prijateljev ne smeš 'tehtati' le po zunanosti, saj je NOTRANJOST tista, ki

šteje. Tega se boš težko navadil/a, zaradi česar boš imel/a probleme.

Nasvet: Pazi se dreves s hruškami, saj ti bo kakšna padla na glavo.

Škorpion (24. 10.–22. 11.)

Veliko se boš ukvarjal/a s popularnostjo, a pazi, saj si lahko tako nabereš veliko lažnih prijateljev in ne boš več razlikoval/a med lažnimi in pravimi in na koncu boš ostal/a brez vseh. Ker pa boš tudi športno zelo aktiven/a, imej pri sebi vedno kak dezodorant.

Nasvet: Izogibaj se škorpionov, saj te lahko kateri piči in spremenil/a se boš v Scorpiomana.

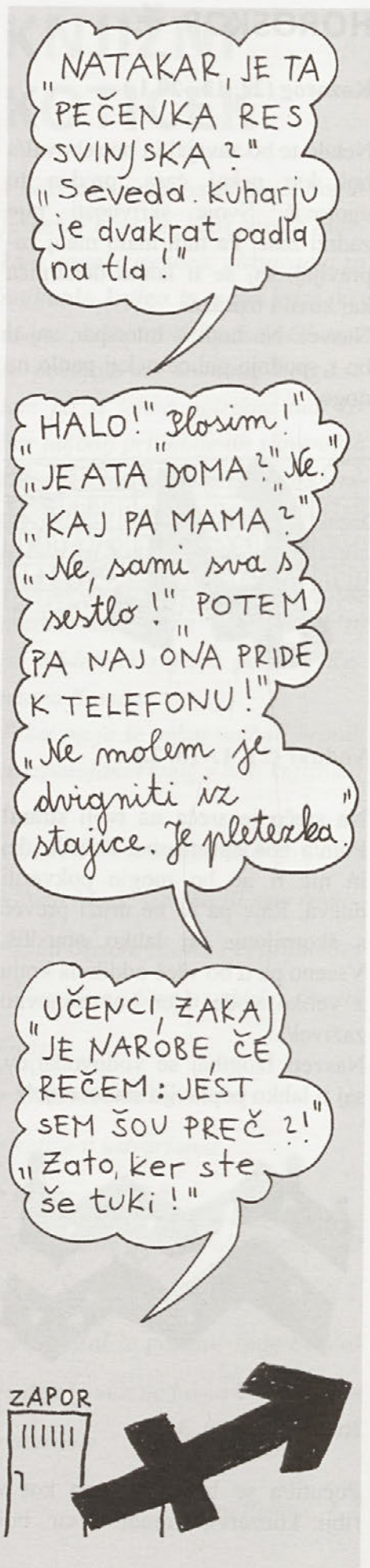

Strelec (23. 11.–21. 12.)

Izgubil/a boš nadzor nad svojim življenjem. Zdelo se ti bo, kot da ti vsi nasprotujejo in da te nihče ne mara, zaradi česar se boš počutil/a zelo osamljeno in pozabljeno. Raje se ne družij z dvojčki, saj ti želijo le zlo.

Nasvet: Ne uporabljaj strelnega orožja brez orožnega lista, saj se boš znašel/a za zapahi.

Me3 (T.A.T.)

ANEKDOTE IZ NEKDANJH IN SEDANJH GRMSKIH DNI

Smeh je pol zdravja, pravijo. Še bolj zabavne kot šale pa so anekdote, ki so se zgodile nam, učiteljem ali staršem. Preberite jih in zagotavljamo vam, da ob njih zagotovo ne boste ostali resni!

UČITELJSKE ANEKDOTE

Zlata Dobovšek

URA BIOLOGIJE: Ponavljanje snovi. Sprašujem. Učenec v 1. klopi dvigne roko in reče: « Mami, bom jaz (odgovoril)! »

ZAČETNA KONFERENCA, AVGUST 1976: Ravnatelj pove, kdo bo v tem šolskem letu razrednik. Moj mož Tomaž Dobovšek se zelo burno oglasi, da ne more imeti razredništva v dveh razredih. Gospod ravnatelj ga vljudno opozori, da ima tudi soprogo, ki je lahko razrednik.

Vera Kukovič

7. RAZRED – OPIS ŽIVALI: Učenci so morali prevesti stavek Samica ima tri mladiče. En učenec pa je prevedel tako: Woman pregnant 3 mladiči.

ANEKDOTE IZ NAŠE ŠOLSKE KNJIŽNICE (Zbrali in zapisali Nina Kranjec in Alenka Dakič.)

Dva dni pred jesenskimi počitnicami pride učenec 3. razreda v knjižnico, se ustavi pri izposojevalnem pultu in reče: »Grem pogledat, kaj si bom izposodil, ker si moram narediti ozimnico za čez počitnice.«

Pride učenka 9. razreda v knjižnico in vpraša: »Imate knjigo od Grdobca?« Po nadaljnem pogovoru skupaj ugotovimo, da je želela knjigo Cirila Zlobca.

Mirko je prinesel iz šole spričevalo. Same enke, le glasba pozitivno. Tče: "SRAM TE BODI, SAME ENKE TI PA ŠE POJEŠ!"

Učenec 8. razreda pride v knjižnico in reče: »Izposodil bi si Krpanovo Micko!«

Te knjige žal tudi COBISS ne pozna!!! Seveda je učenec želel Županovo Micko.

Učenec 6. razreda priteče v knjižnico in gleda med policami.

Knjižničarka ga vpraša: »Ali kaj iščeš?«

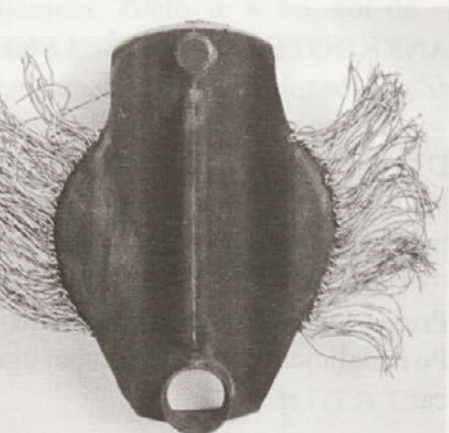
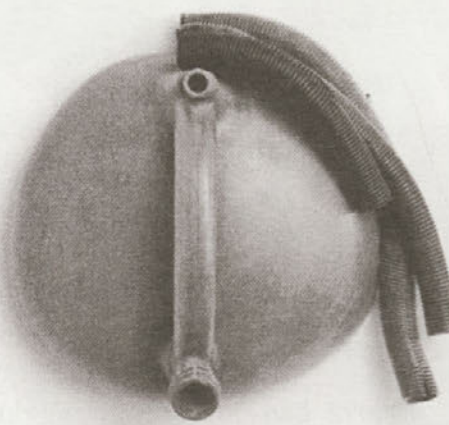
Učenec odgovori: »Priateljja.«

ANEKDOTE NAŠIH STARŠEV, NEKDANJIH GRMČANOV

Marko Pavlin

Tajno društvo

Skoraj petintrideset jih bo, kar sem prvič stopil v prostore grmske šole. Bilo nas je za štiri oddelke, v vsakem preko trideset učencev. Pričelo se je z nekaj strahu in negotovosti. Ko so osnovnošolska leta minevala, je tudi korajža zrasla, predvsem korajža za lumparije. Zgodilo se je, da smo imeli za domače branje Tajno društvo PGC. Knjiga nas je tako navdušila, da smo takoj ustanovili svoje tajno društvo. Ampak morali smo biti modernejši od junakov v knjigi. Risalne žebličke smo zamenjali z ventilčki pnevmatik. Sprva prikrito, skorajda sramežljivo početje je preraslo v pravo zbirateljsko strast. Kar naenkrat so avtomobili, parkirani pred Mercatorjem na (takratni) Zagrebški, imeli vsaj po eno gumo »na tleh«. Dejavnost smo razširili še na parkirane avtomobile pred šolo. Ko je nekega dne hotel ravnatelj Špilar domov, je imel vse štiri gume prazne. To je bila kaplja čez rob in na hitro je bilo konec našega tajnega društva. Da je bila nesreča še večja, sva bila dva izmed glavnih »članov« društva ravno sinova dveh učiteljic, Pavlinove in Staričeve. Tisti dan, ko se je vse razvedelo, podelilo ukore in

ostale kozje molitvice, je bil sila naporen za mojo zadnjo plat. Tega se še živo spominjam.

Literarni krožek

Da pa nismo le uganjali norčij, dokazuje tudi zgodba z literarnim krožkom. Slovenščine nekako nisem preveč oboževal. Ampak v četrtem razredu me je zgrabilo, da bi obiskoval literarni krožek. Morda je temu botrovalo tudi prvo spogledovanje z dekleti, vendar bilo je nekaj, kar me je še bolj pritegnilo v literarne vode. Imel sem to srečo, da je moja teta Olga osebno poznala našega lani preminulega poeta Toneta Pavčka. Ta dobrohotni bradati človek je naredil tak vtis name, da sem se takoj vpisal v literarni krožek in pričel s pisanjem pesmi. Med skromnimi drobtinicami razdrobljenih osnovnošolskih spominov je ena še posebej veličastna. Bilo je nekega popoldneva, ko smo se ponovno srečali s Pavčkom. Zelo dobro se spomnim, kako sem mu sedel v naročju, on pa je prebiral moje pesmice. Nikoli ne bom pozabil gromkega smeha ob rimi »Tone Pavček, poskakavček« ali veselega muzanja ob rimi na »sonce«: »Moji sestri pa zorijo limonice«. Takrat sicer nisem točno vedel, čemu hudomušno smehljanje, saj sem v tem videl le posrečeno rimo. Minilo je kar nekaj let, da se mi je posvetilo, kaj je dejansko prebral Pesnik.

Mirjana Judež

Imeli smo sošolca Mirana, ki je bil sin grmske učiteljice in hkrati tudi naš sošolec, ki si je upal uresničiti kakšno svojo idejo, ki pa ni bila seveda v skladu s pravili in bontonom. Nekega dne si je zaželel pri uri zgodovine, pri prof. Stančiču, ki ga je imel seveda zelo rad, špricati pouk. Ker je prof. Stančič tisti odmor prehitro vstopil v razred,

sošolec Miran ni imel časa, da bi nevidno odšel iz razreda. Ker je sedel v zadnji klopi, je izvedel skok v kot in na radiator za zaveso. Ko je profesor začel preverjati prisotnost, je ugotovil, da Mirana ni. Nekateri pa so vedeli, da je skočil na radiator za zaveso in niso mogli zadrževati smeha. Prof. Stančič jih je začel spraševati, ali kdo ve, kam je Miran odšel. Nihče ni povedal, kje Miran je, smeh pa se je razlezel na ves razred in sredi ure je tudi Miran zaradi smeha padel z radiatorja.

Ema Koncilija, 8. B

VICI

VICI

PES

Marjan se pohvali Tončku:

»Pri nas imamo pa novega psa.

Obišči me kaj, da ga boš pobožal.«

»Ali nič ne grize?«

»Ne vem, to bi tudi jaz rad izvedel.«

MATIC š. b.b.

Blondinka in rjavolaska padeta s stolpnice ... Katera bo prej padla na tla?

Rjavolaska, ker mora blondinka vmes še vprašati za pot.

Moški je bil po tekmi golfa v preoblačilnici, ko je zazvonil njegov telefon. Dal je na 'spiker,' da so lahko slišali še ostali ... »Hej, dragi!« je rekel ženski glas. »Hej!« jo pozdravil moški. »Našla sem to prečudovito jakno za 200 evrov ... A si jo lahko kupim?« je vprašala. »Seveda, draga!« je odgovoril moški. »Hvala! Mimogrede, avto, ki ga želiva, stane 20000 evrov,« spet reče ženska. »Kupi ga z vsemi dodatki!« odvrne moški. »V redu. In hiša, ki jo želiva, stane 750000 evrov, a predvidevajo, da bo kmalu prodana,« reče ženska. »Ponudi jim 900000 evrov, da jo zagotovo dobi-va!« zopet odvrne moški in prekine. Vsi v preoblačilnici so gledali vanj, on pa je vprašal: »Ali kdo ve, čigav je ta telefon?«

NAJČA, GLASILO OSNOVNE ŠOLE GRM, NOVO MESTO

LETNIK XXII, februar 2012, št. 1, 2

Uredniški odbor: novinarji 7., 8. in 9. razreda

Širši uredniški svet:

JERICA ERŽEK (odgovorna urednica, lektorica, mentorica)

RENATA BLATNIK (urednica Male Najče)

BRANKO ŠUSTER (mentor likovnega oblikovanja)

RENATA BLATNIK, IRENA STRASBERGAR (likovno oblikovanje Male Najče)

MAJDA ČENGIJA (tajnica glasila)

Fotografije: **TINA DOVIČ, SEBASTJAN MIKŠA, TIHOMIR TROHA, EMA**

KONCILIJA ter učitelji in učenci

JANA TROHA (tehnična obdelava gradiva)

Tisk: **ARTPRO**

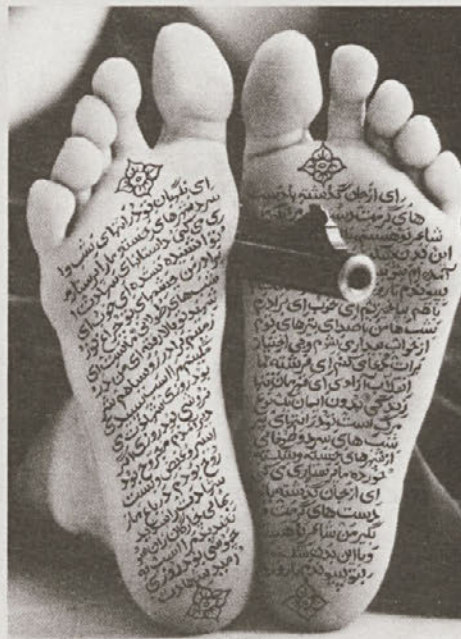
Število izvodov: 650

K R I Ž A N K A

				GIBANJE PTIČEV		MANJ RODNA PŠENICA	PROPAD, RUŠEVINE	
	ČAROV- NICA	VRSTA RIBE	3. MESEC		UDAREC PRI BOKSU			INDIJANSKO PLEME
PROJEKT NAŠE ŠOLE								
VEČDELNA SKLADBA								
SKUPINA DVEH OSEB				VRSTA ČOLNA				DOLCE GABANNA
				NOSATA ANTILO PA V TIBETU				
NASPROTNA BARVA ZELENI JE ...						VRSTA ŽITA		
NACIST, NACIONAL SOCIALIST								
		PIJAČA Z MEHUR- ČKI	RADIO TELEVIZIJA SLOVENIJA					OČKA, ATA, OČI ...
			VRSTA BLAGA					
KOLUMBIJA ENG.								
VRSTA PAPIGE								
	NOVOZE- LANDSKA PTICA							

Sestavila: Ema Koncilija

Bride Shakespeare
v trgovino: "Eno
zobno pasto
prosim."
"IN TUBI OR NOT
TUBI?"

Dva učenca sta
se stepla. "Kateri
od vaju je začel?"
hoče vedeti učitelj.
"Tale tukaj. On
me je prvi udaril
maraj!"

SEPTEMBER 2011

1.9.	Učenci od 2. do 5. razreda	Himna, predsednikov nagovor, ozvočenje
1.9.	Učenci 1. razreda v avli, starši	Himna, predsednikov nagovor, pozdrav ravnateljice, kult. program, sprejem učiteljic
1.9.	Učenci 8. razreda	ŠD: Eko dan, EP v veslanju, Bled
5.9.	Razredniki 1. r., starši	Oddelčni roditeljski sestanki
6.9.	Razredniki 8., 9. r., starši, učenci	Roditeljski sestanek, avla
7.9.	Razredniki 2., 3. r., starši	Oddelčni roditeljski sestanek
8.9.	Učenci 7.-9. r., učitelji	Športni dan – atletika, Portovald
8.9.	Razredniki 6., 7. r., starši, učenci	Roditeljski sestanek, uvod v avli
9.9.	Učenci 3. r.	Športni dan – Pohod na Gorjance
10.9.	Ekipe učiteljev, učenci 7. a, b, c	Odhod v ŠN – Poreč
12.9.	Učenci 4. c	Naravoslovni dan: Kuhanje marmelade
13.9.	Učenci 4., 5., 6. r.	Športni dan – mnogoboj
15.9.	Učenci 4. a, b	Naravoslovni dan: Kuhanje marmelade
15.9.	Ekipe učiteljev, učenci 7. a, b, c	Vrnitev iz ŠN – Poreč (učenci v petek prosti)
15.9.	Razredniki 4., 5. r., starši, učenci	Roditeljski sestanek, uvod v avli
19.9.	Učenci, športni pedagogi	Občinsko prvenstvo v krosu, Bajnof
20.9.	Učenci, mentorica	Šol. tekmovanje iz razvedrilne matematike
21.9.	Učenci, razredniki 9. r.	Ekскурzija: Goriško
22.9.	Posamezni oddelki	Tehniški dan: Dan mobilnosti
23.9.	Učenci, mentorji	Logika, šolsko tekmovanje
27.9.	Tehnični delavci šole, učitelji TIT, BIO SVZ	Izobraževanje: Varstvo pri delu in požarna varnost
29.9.	Člani sveta staršev, vodstvo šole	Sestanek
30.9.	Atleti, mentorji	Ekipno atletsko prvenstvo, Portovald

NOVEMBER 2011

7.8.11	Ravnateljica	Strokovno srečanje ravnateljcev – Portorož
7.11.	Strokovni delavci	Delovni sestanek: Vzgojno delovanje v šoli
8.11.	Učenci, razredniki 8. r.	KD: Igralec, CD, Ljubljana
9.11.	Učenci 8. b	Sistematski pregled, ZD NM
10.11.	Starejše deklice, trener	Občinsko prvenstvo v košarki, OŠ Šmihel
10.11.	Razredniki, starši	Pogovorne ure 2. in 3. triletje
10.11.	Razredniki, starši 8. razreda	Predavanje: dr. Gazdova: Droge
11.11.	Razredniki, učenci 4. razreda	Ogled razstave: 20 let samostojne Slovenije, Gimnazija
12.11.	Starejši dečki – roket	Obč. tekmovanje, ŠD Stopiče
14.11.	Košarka – starejši dečki	Finale občinskega prvenstva, OŠ Bršljin
15.11.	Starejše deklice, trener	Občinsko prvenstvo v odbojki, OŠ Grm
16.11.	Učenci 8. c	Sistematski pregled, ZD NM
17.11.	Razredniki, starši	Pogovorne ure 1. triletje
18.11.	Učitelji, učenci	Tradicionalni slovenski zajtrk
18.11.	Spremljevalci, učenci 9. razreda	Ogled razstave: 20 let samostojne Slovenije, Gimnazija
18.11.	Učenci 9. r.	Obisk SKŠ Grm
19.11.	Učenci, mentorica	Državno tekmovanje: Sladkorna bolezen
19.11.	Starejše deklice, mentorica	Občinsko prvenstvo v roketu, ŠD Marof
21.11.	Učenci 8. r.	Državno tekmovanje v znanju angleščine
22.11.	Starejše deklice	Področno tekm. v roketu, ŠD Šentjernej
23.11.	Učenci 9. r.	Šolsko tekmovanje v znanju angleščine
24.11.	Učenci 1.-4. r.	KCJT: Ali Baba in ..., gled. predstava
24.11.	Strokovni delavci šole	Konferenca UZ
24.11.	Starejši dečki – roket	Področno tekmovanje, ŠD Trebnje
26.11.	Starejši dečki	Občinsko tekm. v nogometu, ŠD Stopiče
26.11.	Pevci MPZ, zborovodk	Nastop v Galusovi dvorani CD, Ljubljana
29.11.	Dečki in deklice – streljanje	Obč. tekmovanje, strelšče Jerebova
30.11.	Učenci 7. r.	Šolsko tekmovanje v znanju angleščine

JANUAR 2012

5.1.	Strokovni delavci, starši	Pogovorne ure s starši
6.1.	Učenci, učitelji 2. in 3. r.	KCJT: Izgubljeni ton, predstava
7.1.	Šahisti, mentor	Državno posamično prvenstvo v šahu, Sentjur pri Celju
10.1.	Učenci, mentor	Šolsko tekmovanje iz znanja geografije
10.1.	Učenci, učiteljice 2. r.	Zimski športni dan - pohod
12.1.	Tekmovalci v nam. tenisu, trener	Občinsko in področno prvenstvo, ŠD Stopiče
14.1.	Mlajše in starejše deklice in dečki	Občinsko prvenstvo v atletiki, ŠD Marof
16.1.	Učenci, mentorji	Področno tekmovanje iz znanja zgodovine, OŠ Drska
17.1.	Mentorica, tekmovalci	Šolsko tekmovanje v računalništvu
18.1.	Učenci, učiteljice 3. r.	ŠD: Igre na snegu
19.1.	Učenci, učiteljice 4. r.	TD: Izdelava vozil na zunanji pogon
20.1.	Predstavniki v SP, mentorica	Zasedanje parlamenta, tema Junaki našega časa
23.1.	Učenci, mentorji	Šolsko tekmovanje za Preglovo priznanje (KE)
23.1.	Oddelčni učiteljski zbori	Sestanki pred zaključkom ocenj. obdobja
23.1.	Učenci, učitelji 4. r.	KCJT: Oliver Twist, predstava
25.1.	Šahisti, mentor	Občinsko ekipno prvenstvo v šahu, OŠ Bršljin
26.1.	Učenci, mentorji	Področno tekm. za Cankarjevo priznanje, SEŠ NM
27.1.	Strokovni delavci 1. triade	Ocenjevalna konferenca
30.1.	Učenci, mentorji	3. krog tekmovanja LEFO
30.1.	Strokovni delavci 3. triade	Ocenjevalna konferenca
31.1.	Strokovni delavci 2. triade	Ocenjevalna konferenca
1.2.	Učenci, razredniki	Obvestila o uspehu

OKTOBER 2011

4.10.	Učenci, učitelji 4. r.	TD: Izdelovanje rakete, Trška gora
4.10.	Učenci 2. r., spremstvo	ŠD: Pohod
5.10.	Ekipe Igre brez meja	DPM Dolenjske Toplice, teden otroka
5.10.	Dan pedagoških delavcev	KCJT: Predstava: Fotr
7.10.	Učenci, učitelji podaljšanega bivanja	Ustvarjalne delavnice ob tednu otroka
7.10.	Razredničarke, starši	Pogovorne ure za starše
6.10.	Zbiranje starega papirja 3., 6. razred	Parkirišče pri gradu Grm
10.10.	Učenci, razredniki 4. r.	ND: Voda
12.10.	Učenci 5. r.	ŠD: Pohod in kros
12.10.	Učenci 3. c	Zdravniški pregled
12.10.	Atleti, mentorji	Državno ekipno tekmovanje – finale, Slovenj Gradec
13.10.	Učenci, mentorji	Šol. tekm. v angleščini – 8. r.
14.10.	Zbiranje starega papirja 4., 8. r.	Parkirišče pri gradu Grm
14.10.	Učenci, mentorica	Šolsko tekmovanje: Sladkorna bolezen
16.10.	Skupina Comenius	Obisk partnerske šole v Belgiji
19.10.	Učenci 2. r.; 9. r.	ND: Obisk Srednje kmetijske šole
20.10.	Učenci 1. razreda, parlamentarci	Sprejem učencev v šolsko skupnost
20.10.	Predstavniki oddelkov	Zasedanje šol. parlamenta, čitalnica
20.10.	Strokovni delavci	Konferenca
20.10.	Učenci, mentorji	Protusovo priznanje, šolsko
21.10.	Zbiranje starega papirja 5., 7. r.	Parkirišče pri gradu Grm
22.10.	Tekmovalci, mentorica	Državno tekmovanje v logiki
26.10.	Učenci 3. r.	ŠD: Kros
26.10.	Učenci 7., 8. r.	ŠD: Orientacija
28.10.	Zbiranje starega papirja 1., 2. in 9. r.	Parkirišče pri gradu Grm
		Jesenske počitnice (do 6.11.)

DECEMBER 2011

1.12.	Razredničarke, učenci 4. razreda	Obisk muzeja: izdelava okraskov
1.12.	Razredniki, starši 5. r.	RS: Kako otroku postavimo meje, psihologinja
1.12.	Razredniki, starši	Pogovorne ure
1.12.	Starejše deklice – košarka	Področno prvenstvo, Novo mesto
2.12.	Šahisti, mentor	Občinsko prvenstvo v šahu, OŠ Grm
2.12.	Učenci, mentorica	Državno tekmovanje za Preglovo priz. (OŠ Stična)
5.12.	Učenci, razredničarke	Delavnice: Odraščanje, preventivne sestre ZD NM
5.12.	Mentor, tekmovalci	Šolsko tekmovanje iz zgodovine
5.12.	Starejši dečki, odbojka	Občinsko prvenstvo, OŠ Grm
6.12.	Razredničarka 6. b, učenci	Sistematski zdravstveni pregled, ZD NM
7.12. - 11.12.	Udeleženci v projektu Comenius	Dejavnosti obiska partnerskih šol iz šestih držav (19 učiteljev in 14 učencev)
7.12.	Gostje, nastopajoči	Priridev Comenius, avla
8.12.	Učenci 2.-9. r., mentorji	Šolsko tekmovanje za Cankarjevo priznanje
8.12.	Gostje, učitelji, učenci	Ogled pouka in dejavnosti na šoli
8.12.	Strokovni delavci, gostje, javnost	Akademija ob 40-letnici šole, avla
9.12.	Šahisti, mentor	Dolenjska kadetska šahovska liga, Dol. Toplice
9.12.	Strokovni delavci, gostje, javnost	Girsko srečanje, avla
10.12.	Gostje Comeniusa in delavci šole	Ekскурzija po Sloveniji
13.12.	Razredničarka 6. c, učenci	Sistematski zdravstveni pregled, ZD NM
14.12.	Mentor, tekmovalci 7. r.	Državno tekmovanje iz angleščine
15.12.	Učenci 1., 2., 3., 4. r.	KCJT: Pepelka in jaz, predstava
15.12.	Strokovni delavci	Konferenca UZ
15.12.	Strokovni delavci, upokojenci	Prednovoletno srečanje, jedilnica
17.12.	Šahisti, mentor	Področno prvenstvo, OŠ Drska
19.12.	Učitelji 3., 4. in 5. r., psihologinja	Potrditev identifikacije nadarjenih
21.12.	Prijavljeni učenci, organizatorji	Korajža velja, pevska priridev v avli
22.12.	Mentor, starejše deklice	Podr. prvenstvo v malem nogometu, OŠ Šentjernej
26.12.	DAN SAMOSTOJNOSTI IN ENOTNOSTI	
24.12.	BOŽIČNO-NOVOLETNE POČITNICE	

KRONIKA

FOTO: E.

FOTO: E. K.

FOTO: E. K.